

نامۆزگاری و رینوماييەکان
بۆ گەنجانی گەراوہ بۆ لای ...

خوئا

الشیخ
محمد بن صالح العثیمین

وهرکیرانی

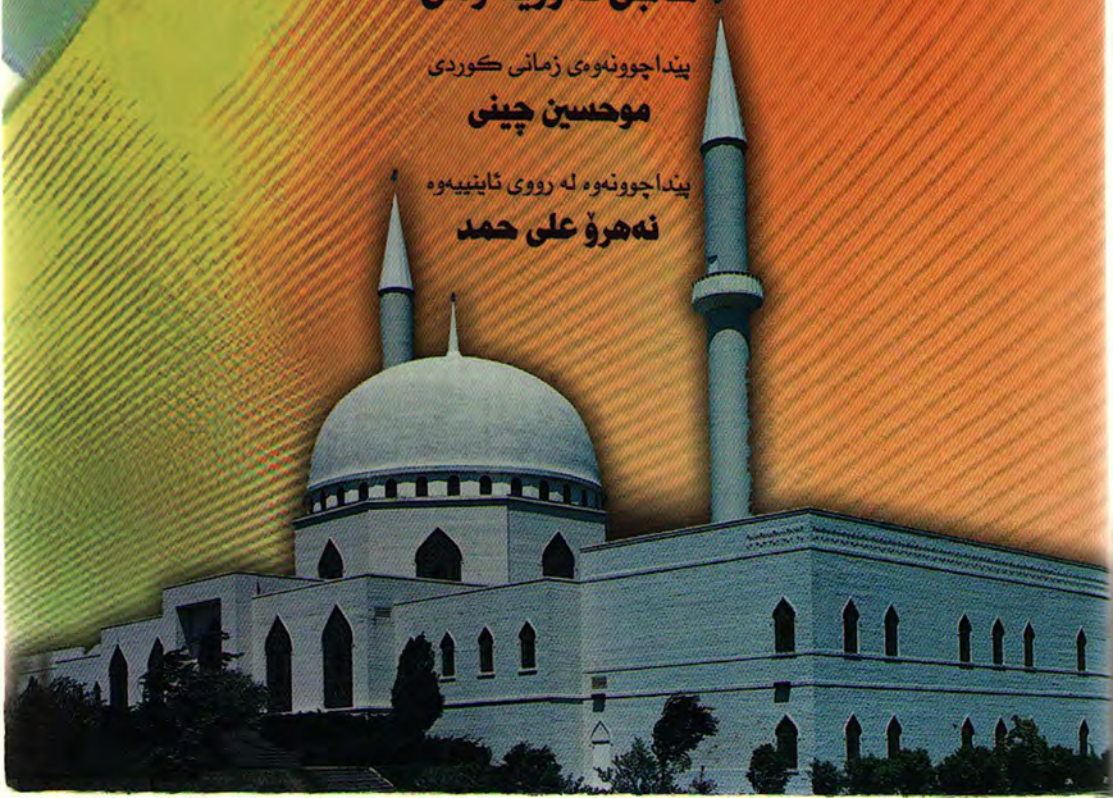
حاجی فهوزیه وهلی

بیداچوونهوهی زمانی کوردی

موحسین چینی

بیداچوونهوه له رووی تاینیهوه

نههرۆ علی حمد

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ریتومیایی و ناسوزگاربه کان بو گه نجانی گه راره بولای خوا

ناموزگاری و ریتومیاییه کان
بو گه نجانی گه راره بولای ....

خو

الشیخ
محمد بن صالح العثیمین

ویرکیران

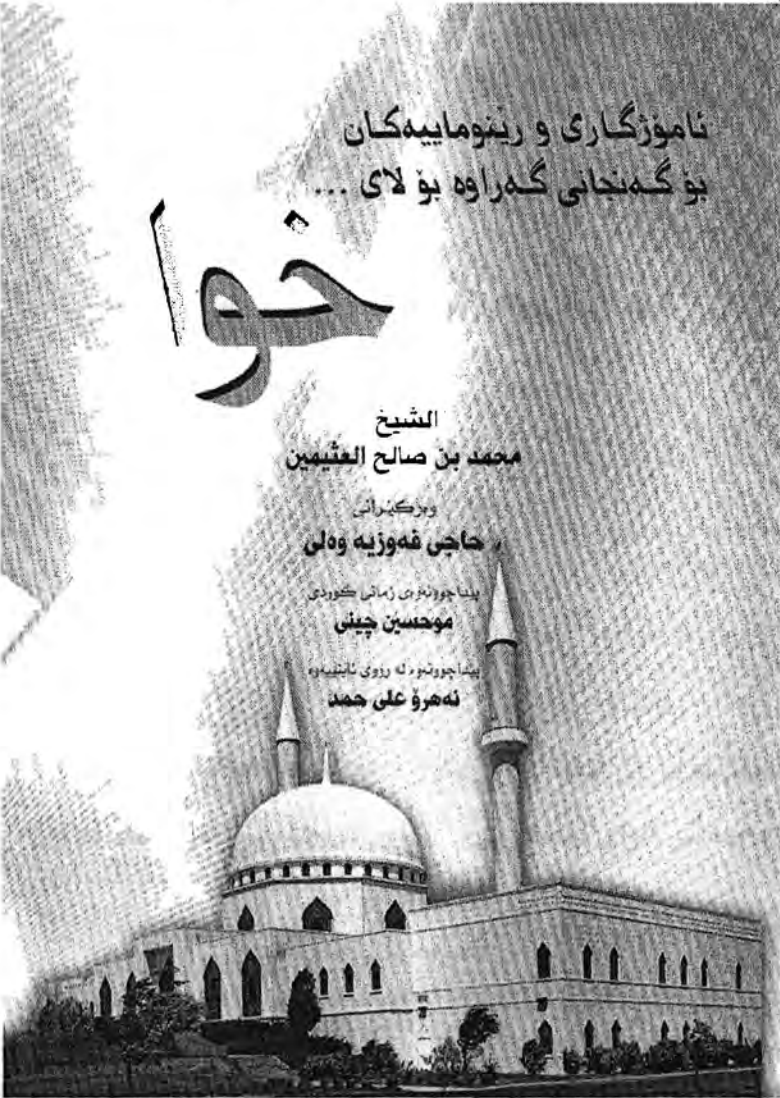
حاجی فهوزیه وهلی

بنا چورنوی زمانی کتوری

موحسین چینس

بنا چورنوی نه زوی ناینبه وه

نه هرؤ علی حمدا

دینومایی و ناموزنگاریه کان بؤ گه تجانی گه راره بؤ لای خورا

رینومایی و ناموزگاریه‌کان بو گه‌نجانی گه‌راوه بۆلای

خوا

زانای به‌ریز

زانای به‌ریز

محمد بن صالح العثیمین

عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

ره‌حمه‌تی خوای له‌سه‌ر بی

ره‌حمه‌تی خوای له‌سه‌ر بی

وه‌رگی‌رانی

فه‌وزیه وه‌لی مام وسو

پیداچوونه‌وه‌ی زمانی کوردی

موحسین چینی

۲۰۱۳

ناوی په رتووک: رینومایی و نامۆزگاری

ناماده کردنی: عبدالعزیز بن باز / محمد بن العثیمین

وه رگیترانی: موحسین چینی

پیداچوونه وه: نهرو علی حمد

دیزاین: احمد سلیمان (مه ریوان گرافیک)

سالی چاپ: ۲۰۱۳ چاپی یه کهم

چاپ: چاپخانه ی شه هاب - ههولیر

له به رتو به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان

ژماره ی سپاردنی (۳۹) ی سالی ۲۰۱۳ ی دراوه تی

ناموزگاری بو گه نجانی نه ته وهی موسلمان

له بهریتز ماموزستا — عبدالعزیز بن باز— هوه

سوپاس و ستایش بو خوای گه وره و دروودو سه لام له سه ر نیت دراوی خوای مه زن پیغه مبهرمان محمد (ﷺ) و بنه ماله و یا وره کانی.

دوای سوپاس و ستایش: سهیر نییه نه گهر، باشترین نریکبونه وه له خوای په روه ردگار داواکاری زانست بی، همه میشه له هویسه کانی گره و بردنه وهی به ههشت بی، هه روه ها بو نه و که سهی کاریشی پینده کات گه وره یی و سه رفرازی بیت له نه رکه هه ره گرنه گه کانی گه ران به دوای زانستی نریکبونه وه له خوای مه زن دل سوژییه و نه مه ش ده کری که داواکاریه که ی بو خوا و گه شاننده وهی رووکاری روهی مه زنیتی داهیتانه کانی بی نه وه ک بو هیچ مه به ستیکی دیکه بی، چونکه نه مه تا که ریگای قوولبونه وه له زانسته و هوی سه ره کیشه بو گه یشتن و به ده سه تهینانی پایه و پله به رزه کان له دنیا و ناخیرهت له فه رموده یه کی پیغه مبهر محمد (ﷺ) هاتوود که فه رموی ﴿مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يَنْبَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ، لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيَصِيبَ بِهِ غَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نه بو داود به به لگه ی چاک ده ریکردووه.

(نه وهی زانستیک فیریووه بو به ره نگاریبونه وهی خوای مه زن دهیره خستی و سسته م و ناره وایی و چه واشه کردنی خه لکی دی پینده کات و بو لاوازی نایینی نیسلام به کاری دینی، نه م زانسته ته و او

فێر ناییت که ئامانجی ته نیا مه بهستیکی دنیا به، نهو کهسه له روژی زیندوو بوونه وه بۆنی به ههشتی به چنگ ناکه ویت).

ترمیش ههر به پشتگیری به کی لاواز له پیغه مبهروه وه (ﷺ) نه مهی ده رهیتاوه که فهرمووی:

﴿من طلب العلم لیباهي به العلماء أو لیماري به السفهاء، أو لیصرف به وجوه الناس إليه، أدخله الله النار﴾.

(ئه وهی به دوای زانستیک بگه ری تا کو خودی خو ی له زانایان گه وره تر بزانی و لوو تبه رزی پیکاو خو ی له زانایان زیاتر بزانی، یا زانسته که ی بۆ رسوا کردن و گالته پیکردنی خه لک به کارهینا، یا بۆ ئه وهی سه رنجی خه لک بۆ مه به ستی خو ی پاکیشی خوای گه وره ئه م که سه ده خاته دۆزه خه وه).

نامۆژگاری سه رجه م داوا کارانی زانست ده که م، داوا له هه موو موسلمانیک ده که م زۆر به دل سو زی ناگاداری ئه م خاله گرنگه بن له هه موو ئیش و کرده وه یه کیان که له دنیا دا ده یکه ن زۆر به دل سو زی بۆ خوای مه زن هه ولبدن وه کو ئه وه ی خوای گه وره له قورنانی پیرو زدا ده فهرمووی:

﴿.....مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ، فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

﴿الكهف: ١١٠﴾

واته: جا هەر کەس بە تەمایە بە خزمەت پەرودردگاری بگات (لە قیامەتدا) ئەوەی با کردەوهی چاک بگات و لە پەرستنی پەرودردگاریدا کەس نەگات بە هاوبەشی.

هەر وهها ناموزگاری هەموو کەسێک، هەموو موسلمانێکی کردووه ئەوەی بەدوای زانستدا عەوداڵە، لەخوای مەزن بترسیت و هەموو کارو کردەوهیهکی هەرچەند بچووک بێت چ ناشکرا یان نەیتنی هەمووی لە ژێر چاودێری خوای مەزنه و تاکو لە ئاره زووی نیو دلێش ئاگاداره..... هەر وهکو لە فەرموودهی پەرودردگادا هاتووه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

﴿المَلِك: ١٢﴾

واته: ئەوانەى لە پەنھانیا لەخوای خۆیان دەترسن، لێخۆشبوون و پاداشتی گەورەیان بو هەیه.

دیسان خوای پەرودردگار دەفرموویت:

﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾﴾ الرَّحْمَنِ: ٤٦.

واته: بو ئەو کەسەى لە ویستانی بەردەمی پەرودردگاری بترسی دوو باخی خۆشی هەیه.

هەندى لە پیشینی چاکمان دەلین: سەرچاوهی زانست، یا پۆپهی زانست، یا لووتکەى، ترسه لە خوای گەوره، بەمانای هەرچەند لە

زانستی لینکدانه‌وه و شهرحی قورشان قول بیته‌وه و تیی بگه‌یت پتر له‌خوای مه‌زن ده‌ترسییت، عه‌بدوئلای کوری مه‌سعود (خوا لیتی رازی بیت) گوتی: زانست ته‌نیا هیئنده‌یه که گه‌یشتوویته ناستی ترس له‌خوای مه‌زن و هیئنده‌ش سوود و هرگرتن له نه‌زانین و جه‌هاله‌ت با به‌س بی.

هه‌ندی له پیشووینانی دیکه گوتیان: نه‌وه‌ی له‌هه‌موو که‌س باشتر خوا بناسی نه‌وه‌یه له هه‌موو که‌س پتر لیتی ده‌ترسی... نه‌مه‌ش نیشانه‌ی راستی نه‌و مانایه‌یه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به یاوه‌ره‌کانی خزی فه‌رموویتی: ﴿ئهی هه‌ر نه‌مه‌یه که من له‌هه‌مووتان پتر له‌خوا ده‌ترسم و له‌هه‌مووتان پتر خوا ده‌په‌رستم و بروام پییه‌تی﴾.

هه‌رچه‌ند ناسین و زانیاری به‌نده به‌خوا پته‌وبی نه‌مه ده‌بیته هۆیه‌ک بو ته‌واو بوونی راستی و دروستی خوا ناسی و، وه‌ستان و هه‌لوه‌سته‌کردن له سنووری لادان به‌ره و خراپه‌کاری و خو پاریزی له‌و ره‌وشت و کرده‌وه خراپانه‌ی که له‌نایه‌ت و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دا به‌کاری ناپه‌سه‌ند باس کراون.

له‌به‌ر نه‌مه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸

واته: به‌راستی له‌ناو به‌نده‌کانی خوادا ته‌نیا زانیان (وه‌ک پتویست)

له‌خوا ده‌ترسن:

زانایان له ناسینی خواو ئایینه کەسی، له هه موو خه لک پتر له خوا
 ده ترسن، پتر خوا ده ناسن و له خه لکی دیکه ش باشت و چاکتر
 ریبازه که یان گرتوو و به ئایهت و فه رموو ده کانه وه پابه ندن و له سه رووی
 نه مانه شه وه نیتر اوو پیغه مبه ره کان دروو دو سه لامی خوا ی گه وره یان
 له سه ربی ئینجا دوا ی نه مانه نه وانیه ی به چاکی له سه ربی بازه کان یان
 ده رۆن و هه لئس و کهوت و کارو کرده و یان له شیوه ی خوا ناسانی
 پیشووان ده بی. رۆژانی رووناکمی ریبازی ئیایی ئیسلام هه رچه ند کۆن
 بی و رۆژگاری به سه ردا بجی له که له ناخی دل یان ناکا، ئا نه مانه
 نه و زانایانه ن که له هه موو کهس پتر له خوا ده ترسن و له هه موو کهس
 پتر خوا ده په رستن و هه روه ها له رۆژی زیندوو یونه وه ش له هه موو کهس
 پتر لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کریت.

بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) ناگاداری کردووینه وه نیشه کانی
 به خته وه ری به نه دی بۆ دیار خستووین له ئایینی خوا پتر بخوینی و،
 شاره زا بی و ، لیتی قوول بیته وه . پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمووی:

هه رکه سی خوا بیه وی له ئایین شاره زا ده بیته و چاک
 ده بخوینیته وه و لیتی قوول ده بیته وه . له سه ر زاری معاویه هاتروه (خوا
 لیتی رازی بیته) که له (الصحیحین) دا ده ریکردوه .

جگه له هه موو زانست و خویندن و خویندنه وه و روژشنبیری بهنده، خویندن و خویندنه وه و فیربوون و لیکۆلینه وه و قولبوون له زانستی ئایین بهنده هانده دا که به گویره ی فه رمایشته کانی خوای گه و ره هه لسوکه وت بکات و په یره ی فه رمووده کان بکات و له خوا بترسیت و، نه وانسه ی له ئایین پتویستن جیبه جیان بکات و، له خراپه و قه دهغه کراوه کانی وه کو درۆ بوختان و قسه ی پاشله و سووکایه تی کردن و زۆر بلێی و گالته کردن به زانستی زانیانی ئایینی خو ی بیاریزی، ههروه ها خویندن و لیکۆلینه وه و قولبوونه وه له زانستی ئایین بهنده فیتری ره وشت و هه لسوکه وتی جوان ده کات و، په یوه ندی له گه ل ده وروپشتی چاک ده کات و ده یکاته بهنده یه کی به توانا که بتوانی ئامۆژگاری خه لکی دی بکات و ههروه ها که سیتییه که ی پر زانست و زانیاری ده کات تا کو بتوانیت پێش په وایه تی نه ته وه ی موسلمان بکات بو نه وه ی له کاتی ناشتی و ناژاوه ییدا خه لکی له ره و په وه ی روژگاری سه ختی دووبه ره کی رزگار بکات.

له خوای گه و ره و شکۆمه ند داواکارم که هه موو داواکارانی زانست و سه رجه م موسلمانان خوینده وارییه کی چاکیان له ئایین پتبه خشین و له سه ر ئایینی راست و دروست و سو رپن و له سه ر کرده وه ی چاک

سرددهام بن و هميشه داواكارم همومومان له نيازى دلپيسى
بپاريزيت و لهوانهى نائينش به خراپهى دهزاني دوورمان بکاتهوه، خوا
به خشنده و تواناي به سهر همومو شتيکيه و هيه .
سهلامى خوا له سهر به نده و نيردراوه کهي (محمد - ﷺ) و له سهر
بنه ماله و ياوه رکاني .

الشيخ ابن باز⁽¹⁾

(1) مجموع فتاوي و مقالات متنوعة للشيخ ابن باز جمع د. محمد الشويهر.

نه حکامه کانی تهویه

تهویه:

که پارانوه له سه ریچی خوا بو گوپرایه لی بو خوا.

پییوسته له سه ره موو موسلماننکی هوشمند نه وهی به تنگ خوا
په رستییه که ی خویه وهیه، هه رچه ند هه موو سات پیوستی به تهویه
که چی هندی کهس وا له تهویه ده گات وه کو نه وهی نیمرۆ تهویه
کردبیت بو به یانیش له سه ره هه مان خوهره ویشته بی به مه به ست وا
تیده گات تهویه کردن ته نیا به گوته وه نه گهر له روژژیکدا هه زار تهویه ش
بکات نه مه هه ر تهویه کردنه .....

لیردها پیوستمان به روونکردنه وهو شیکردنه وهیه کی ته وای کرده ی

تهویه هیه ..

خوشک و برایانی موسلمانن به ریز: تهویه کردن ته نیا چهند وشه یه ک
نییه له زاری ده ریچیت.. به لکو تهویه، ده کری، به بی گوتنیش بیت..
بی نه وهی له دوا ی سه لامدانه وهی دوا ی نوپژ دهنگ هه لپیت و دوا ی
توبه بکهیت.. له بهر نه مه خوشک و برایانی موسلمان پیوسته نه وه
بزانتن که تهویه کردنی مرۆڤ نه و کاتیه که نه و مرۆڤه له کاتی نه زانی و
ساده یی و نه خوینده واری خوی به سه دان و هه زاران کرده وهی خراپی
کردوه و پتی نه زانیوه ئیدی که هوشی بته وده بیت له ساده یی (قۆناعی

گه نجي) ده رده چيىت و ده گاته پله يه كى چاكي خوينده وارى هست به سرده مى كوئى خوى ده كات كه له ژيانى رۆژانهيدا هم مو شتيكى، هم مو كرده وه و قسه و گفتوگويه كى هه له بووه نه و كاته ته وبه ده كرئيت، ته وبه كردنيش له ژيانى مرؤفدا (گۆرانه) به هم مو ماناي وشه گۆرانه له زه من هه روه ها له كه سايه تى هه روه ها له كارو كرده ويه ك به نياز پاكي ..

گۆران له زه من: هه ندى خوشك و برايانى موسلمان رۆژگارئىكى دوورو درئىژ، ته مه نيكي زۆريان به سر بردووه كه چى له و هم مو ته مه نه دوورو درئىژه فرمايشته كانى ناينييان زۆر به ساكارى جيبه جى كردووه، بۆ نمونه نوئزه كانيان له كاتى خوى نه كردووه به ماناي دواى بانگدان له ماله وه چونه ده روه، يا له گازينو هه لساون به له شى گران روويان له مزگه وت كردووه، يا نه وه تا له و ته مه نه دوورو درئىژه زه كاتى له مالى خوى ده رنه كردووه، يا هه بوون بووه و يارمه تى كه سوكارى خوى و دراوسيه كانى خوى نه داوه ... هه ر له و ته مه نه ش نه يزانيوه به رۆژوو بوون نه حكامى خوى هه يه و له و مانگه پيرۆزه پئويسته خوشك و برايانى موسلمان ناگادارى بيستنى خويان بن كه گوئى له گۆرانييه سوو كه كان نه گرن، ناگايان له چاوه كانى خويان بيت كه سه يرى شته نه هيكراره كان نه كهن، ناگادارى زارى خويان بن درؤ نه كهن، پاشمله به

سووكى باسى خەلكى دى موسلمان نەكەن، سووكايەتى بەزاناينى
ئايىن نەكەن.

ھەرۋەھا لەماۋەى سەردەمى پىش تەوبەكردن، ماۋەيەكى دورو
درىژ لە تەمەنى مروڤ بەسەر دەچىت لەو تەمەنە سەير دەكەيت براينى
موسلمان ھەيە ھاۋرپىيەتى و دوستايەتى لەگەل چەند كەسانىك ھەيە
ئەوانىش ئايىنەكەيان بە لاۋازى گرتوۋە ماۋەيەكى ئىجگار زۆر لە
ژيانى خۇى بە رابوۋاردن و گەشتكردن و شتى پرو پوچ بەسەر بردوۋە.

گۆرۈنى كەسايەتى: ھەر مروڤىكى موسلمان چ لە تەمەنىكى
زوو يا درەنگ كە تەوبە دەكات، پىۋىستە ھەموو ژيانى بگۆرپىت.
وەكو ئەۋەى كە دەلىت ئاى من لەكاتى خۇيدا وا بووم يا نەزان بووم.
يەكەمىن جار تەوبەكار پىۋىستە ھاۋرپىيەكانى خۇى بگۆرپىت بەماناى
لەجياتى ئەۋەى لەگەل ھاۋرپىيە كۆنەكان گەشتى دەرەۋەى شار
رىكبەخەن و لەنىو گەشتياران ھاتوچۇ بكن سەيرى ئەم و ئەو بكن
لەگەل ھاۋرپىيە نوپىيەكان ھاتوچۇيەكى رىكو پىكى مزگەوت دەكات و
پىش نوپۇكردن دەست بە قورئان خویندن دەكات. بە گۆرپىنى ھاۋرپى
جى و شوپىن مروڤى موسلمان كەسىتپىيەك پەيدا دەكات كە لەنىو
خەلكى دى رىزى لىبگىرپىت و خەلكى دى لە ھەلسوكەوتى پەند
وەرېگرن.

ئیدی هر که مرۆقی موسلمان تهوبه ی راستی کردو هاوړییه تی کهسانی چاکی کرد خۆی له خۆیدا ههست به خۆی ده کات رۆژ به رۆژ پتر له جیبه جیکردنی فرمایشته کانی دیکه ی نایین نزیك ده بیته وه تا ده گاته نه و کاته ی هه ندی جار که سه رده می کۆنی خۆی به بیر دیته وه و له کارو کرده وه کانی پیئشو په شیمان ده بیته وه ئیدی ده گاته نه و راده یی نه و شویتانه ی هاوړییه کانی پیئشووی لیسو و روویان تیناکاته وه .

کاروکرده وه به نیاز پاکی :

مه بهست له کاروکرده وه به نیاز پاکی نه وه دیه که خوشک و برایانی موسلمان دوا ی تهوبه کردن هه موو ده میتک ههست بکات که خوا ی گه وره چاودیریه تی، به مانای هه موو فرمایشته کانی نایین به دل و ده روونپکی ساف و به نیازی پاک جیبه جی بکات... به داخه وه که کۆمه لی موسلمانان به ریژه دیه کی زۆر گه وره نه خوینده وارن، به راستیش گه رانه وه ی که سینک بۆ نایین دوا ی ته مه نیک ی ۵۰ یا ۶۰ سالی پیوستی به خوینده وارییه کی زۆر چاک هه دیه، مه بهستم نه وه نییه که ته نیا خوینده وار بیئت یاخواهن بروننامه بیئت... مه بهست نه وه دیه که خوینده وارییه کی زۆر چاکی له قورنانی پیرۆز هه بی، ووردبین بیئت و

له ماناكان قوول بێتهوه .. ههلبهته چهن دیش له قورئان قوول بێتهوه
هینده له خوای گهوره دهترسییت، ههه چهند له خوای گهورهش
بترسییت، هینده دل و دهرونت ساف دهییت و پاک دهیتهوه .
تهوبه کار له لای خوای گهوره خۆشهویسته:

﴿..... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

﴿البقره: ۲۲﴾

واته: بهراستی خوا تهوبه کارانی خۆش دهویت و پاکانی خۆش
دهویت.

تهوبه له سهه هه موو نیمانداریک پێویسته:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبًا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً

نَصُوحًا﴾ التحريم: ۸.

واته: نهی نهوانه ی باوهرتان هیناوه، بگه پێنهوه بۆ لای خوا، به
گه رانه وهیه کی ئیجگاری.

تهوبه به کێک له هۆیه کانی رزگار بوونه:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ ﴾ النور: ۳۱.

واته: هه مووتان توبه بکهن و بگه رینه وه بۆ لای خوا، نهی
 ئیمانداره کان، تا رزگارو سه رکه وتوو بن.
 رزگار بوون نه وه به که مروژ نه وهی دهویه وی و دلای بۆ ده چیت
 به چنگی بکه ویته و ههروه ها له وهی ئیبهی ده ترسی قوتار بیته.
 ته وه کردنی ئیجگاری خوی گه وره و میهره بان له هه موو گونا هیکت
 هه رچهند گه وره بیته یا زۆر بیته لیت ده بووریت و گونا هه کانت له سه ر
 لاده دا.

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ

اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾

الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه مه ده (ﷺ) بلی: نهی به نده کانم نهی نه وانه ی که
 خۆتان زۆر گونا هبار کردوه، نا ئومید مه بن له میهره بان ی و به زه بی
 خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خۆش ده بیته،
 به راستی هه ر نه و لی بوورده ی به به زه بیه.

ئەى خوشك و برايانى تاوانبار، ئەگەر تاوانىكتان كىردىبى چ گەورەبى يا بچووك، زۆر بى يا كەم لە بەزەبى و بەخشىنى خۇاى مېھرەبان بى ئومىد مەبن چونكە دەرگاي تەوبە كىردن تاكو خۆر لە رۆژئاوايە كانى خۆى ھەئدىت ئەم دەرگايە ھەر والايە ..

خوشك و برايانى موسلمان سەيرى ئەم زەمەنە بكە كە دەرگاي توبە كىردن تىيدا والايە، سەيركە، باسى خۆرەھە لاتن دەكاو ھەرودھا باسى خۆرئاوا دەكا، بەواتاى ھەر كاتىك بتەوئىت تەوبە بكەئىت تەوبە كەت لىئور دەگىرئىت و قىبول دەكرئىت.

پىغەمبەر (ﷺ) فەرموئى: خۇاى گەورەو مېھرەبان بە شەو دەرگاي خۆى والا كىردوۋە تاكو بەدكارانى رۆژى تەوبە بكەن و، بەرۆژىش تاكو خۆر لە رۆژئاوا ھەئدى بۆ ئەوئى شەوئى تەوبە بكەن.

كەواتە ھەموو دەمىك، ھەموو سات و ۋەختىك، شەوبى يا رۆژ بى، دەرگاي خۇاى پەخشندەو بەزىيدارتىنى بەزەبىيداران والايە، بۆ تەوبەكاران ھەموو دەمىك والايە، ئەى خودايە ھەر تۆ تاك و تەنىياى، ھەر تۆ زاناو شاھەزاي ھەر تۆ خولقىنەرى سەرجم گەردىلە كانى گەردوونىت، تۆ لەھەموو شت ئاگادارى، لەمردوۋ لەزىندوۋ. زىندوۋان دەمرئىت و مرددوۋان زىندوۋ دەكەئىتەو. ھەر تۆ چاودىرى ناخى دلى ھەموو زىندەو ھەرئىكى، تۆ بلىنى تاكو ئىستا چەند تەوبە كارت

به خشيوه و چه ندين سته مكارى تهويه كارىشت به بؤنى به ههشت شاد
کردوده.

خوای گه وره فه رموى:

﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ^{٦٨} وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا^{٦٨}

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا^{٦٩} إِلَّا مَنْ

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

حَسَنَاتٍ^{٧٠} وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا^{٧٠} ﴿ الفرقان: ٦٨-٧٠:

واته: وه که سانیکن که له گهلّ خودا ناپه رستن، هیچ په رستراویکی
دی، و ناکوژن، هیچ که سیّ که خوا کوشتنی نهوی یاساغ -حرام-
کردوده، به هق و رهوا نه بی، وه زیناو داوین بیسی ناکهن، وه هر
کس نهو تاوانه بکات که -باسکراون-، تووشی توّله کهی دیت، سزای
بؤ چند باره ده کریته وه، له روژی قیامه تداو، بی برانه وه به بی ریزو
رسوایی له دوزه خدا ده مینیتته وه، بیجگه له که سیّ تهوبه ی کردبی و
باوهری هینابی کارو کرده وهی چاکیشی کردییت، نا نهوانه، خوا
خراپه و تاوانه کانیان ده گوپیت به چاکه، وده خوا همیشه لیبورده ی به
به زه ییه.

توبه‌ی ئیجگارش پینج مهرجی تییدا کۆبووه توه:

یه کهمین: دلّسۆزی بو خوای گه‌وره به‌مه‌به‌ستی له به‌خشینی خوئی
بیبه‌شی نه‌کات و هه‌میشه له سزایه‌کەشی رزگار بیّت.

دووده‌مین: په‌شیمانبوونه‌وه له یاخیبوونه‌که‌ی خوئی به‌شیوه‌یه‌ک
له‌کاروکرده‌وه به‌ده‌کانی خوئی غه‌مگین بیّت و ئومیدی
ئوه به‌کا که نه‌یکردایه.

سییه‌مین: یه‌کسەر واز له یاخیبوونه‌که‌ی خوئی بیّن... له‌هه‌موو
حاله‌تیکیشدا توبه‌کردن گۆرانه له خودی مرۆڤ به‌راده‌ی
۱۸۰ پله.

چواره‌مین: برپاری ته‌واو بدار توانای ئه‌وه‌شی هه‌بێ که له پاشه‌پۆژ
دووباره نه‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر ره‌وشته خراپه‌کانی پیشوی.
پینجه‌مین: هه‌لبه‌ته توبه‌کردن ناکرێ له سات و وه‌ختیک بی که
ساوه‌ی توبه نه‌ما بی وه‌کو سه‌رده‌مرگ یا ئه‌و کاته‌ی
خۆر له رۆژناوا هه‌لدی.

خوای گه‌وره فه‌رمووی:

﴿ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا

حَضَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ ﴾ النساء: ۱۸

هه‌تا کاتی سه‌ره‌مه‌رگی به‌کیکیان دی، ده‌لێت: به‌راستی من نیستا
 ته‌وبه‌م کرد، وه بۆ ئه‌وانه‌ش نییه، که ده‌مرن به‌بێ بروایی، ئه‌وانه‌ی
 (باس کران) ئاماده‌مان کردووه بۆیان، سزایه‌کی ئازاردەر.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی:

﴿ئهو‌ی به‌ر له‌وه‌ی خۆر له‌ رۆژئاوا هه‌لبێ ته‌وبه‌ی کردووه‌ خوای
 گه‌وره‌ ته‌وبه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتووه‌-قبوولی کردووه﴾ موسلیم گێراویه‌ته‌وه.
 ئه‌ی خوای به‌خشنده‌و میه‌ره‌بان، ئه‌ی به‌زه‌بیترینی به‌زه‌بیداران، له
 ته‌وبه‌ی راست و دروست و ئیجگاری سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازاو
 به‌خته‌وه‌رمان بکه‌یت له‌ به‌میهره‌بانی خۆت نا‌ئومیدو بێ به‌شمان
 نه‌که‌یت، ئه‌ی خوایه، به‌گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی خۆت که هیچ خوایه‌ک
 له‌ تۆ گه‌وره‌ترو شکۆدارتر نییه نه‌که‌ست لی‌ ده‌بێ و نه‌که‌ست لی‌ بووه،
 ئه‌ی خودایه هه‌ر تۆ تاک و ته‌نیایت، به‌زه‌بوونی و که‌ساسی خۆمان،
 به‌نده‌یه‌کی بێ تواناو ده‌سه‌لات، داواکارم ته‌وبه‌ی ئیجگاره‌کیمان لی‌
 وه‌رگرت هه‌ر تۆ هه‌موو شتی‌ک ده‌بیستیت و شاره‌زاو زانایت.

نوسینی: محمد الصالح العثیمین

تهوبه ده‌رگای والایه

پرسیاز: شه‌یتانی نه‌گریس هه‌لیخه‌له‌تاندم و تاوانی زینام کردو
 منیش به‌خۆم ده‌زانم که شه‌وه تاوانیکی گه‌وره‌و ناشرینی پر له
 شووریدی بووه‌و ده‌مه‌ویت بۆ خوای گه‌وره‌و خاوه‌ن به‌زیدی ته‌وبه‌ بکه‌م،
 ئایا خوای گه‌وره‌و شه‌مه‌وبه‌یه‌م لیئودر ده‌گریت، شه‌وه‌ی راستیش بی‌ت من
 شه‌و کاته‌ ده‌مگوت: ئیشه‌که‌ی ده‌که‌م ئینجا ته‌وبه‌ی ده‌که‌م، ئایا له‌م
 حاله‌ته‌ شه‌مه‌وبه‌یه‌ بۆ من ده‌شی؟

وه‌لام: ته‌وبه‌کردن هه‌ر له‌و کاته‌ی خۆر له‌ رۆژئاوایه‌کانی خۆیه‌وه
 هه‌لدی ده‌رگای ته‌وبه‌ کراوه‌ته‌وه‌ هه‌ر که‌سیک ته‌وبه‌ی ئیجگاری بکات
 هاوبه‌شکار بۆ خوای تاک و ته‌نیا په‌یدا نه‌کات خوای گه‌وره‌ به
 ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی قایل ده‌بی‌ت.

ته‌وبه‌ی ئیجگاری بریتییه‌ له‌:

وازه‌یتان له‌ کاروکرده‌و گونا‌هه‌کان: په‌شیمانی له‌سه‌ر شه‌وانه‌ی
 پێشتر کردووته‌، بریاردانی راست و دروست که‌ جارێکی دی
 نه‌گه‌رپیته‌وه‌ حاله‌تی پێشتر، شه‌مه‌ش به‌وه‌ی له‌خوای گه‌وره‌ بترسییت و
 هه‌موو ده‌می‌ک لی‌ی بپاریته‌وه‌و کړنۆشی بۆ به‌ریت تا‌کو له
 گونا‌هه‌کانی پێشوت خۆش بی‌ت.

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ میراتگرو وارسى هه‌موو شتی‌که‌ فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ التحريم:

.۸

واته: نهی نه وانهی باوه رتان هیئاوه، بگه رینه وه بو لای خوا، به که رانه وهیه کی شیجگاری.

خوای به سوزو به به زهیی فهرمووی:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تَقْلِحُونَ﴾ النور: ۳۱.

واته: هه مووتان توبه بکهن و بگه رینه وه بو لای خوا، نهی نیمانداره کان، تا رزگارو سه رکه وتوو بن.

دیشان خوای خاوهن مولک و دهسه لات فهرمووی:

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَاسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه ممه د(ﷺ) بلی: نهی بهنده کانم نهی نه وانهی که خوتان زور گونا هبار کردوه، ناومید مه بن له میهره بانى و به زهیی

خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خووش ده بیته، به راستی هه ره ئه و لیبورد هی به بهزه ییه .

زانایان ریککه و توون که ئه م نایه ته ده رباره ی ته و به کاران دابه زیوه . له سه ره ئه م سی مه رجان هی با سمان کرد بو راستی و دروستی ته و به ی ئیجگاری مه رچی چواره م زیده ده بیته وه ئه مه ش ئه گه ره هاتوو مافی خه لکی دیکه ی له سه ره بی . ئه ویش ته و به یه :

مافیان له مال و شتی دی بو بگه رینیتته وه یا له مال و شتی دیکه گه ردنی خو ی پییان نازاد بکا (بو یان حه لال بکا) .

له فه رموو ده ی پیغه مبه ره (ﷺ): ﴿ئهو دی سته میکی له برابه ک یا که سیکی دی کرد بیته، با به ره له وه ی بگاته سه ره مه رگ مال یا شتیکی دی بو حه لال بکات و گه ردنی خو ی پی نازاد بکات ئه گه رنا، هیئنده ی سته مه که ی کردوو ه چاکه کانی لیوه رده گیریت، ئینجا ئه گه ره کرد وه ی چاکیشی نه بوو، هیئنده ی سته مه که کرد وه ی خراب له سه ره که سه که هه لده گیریت و ده خریتته ئه ستوی ئه و﴾ . (اخرجه البخاری فی صحیحه)

پنویسته له سه ره موسلمان خو ی له کرد وه ی خراب دوور بکاته وه، له و هه لسه و کهوت و خو ره و شتانه ی خوا پیسی ناخوشه خو ی تاقی نه کاته وه و له و دۆست و هاو رییانه ش خو ی پیاریزیت و خودی خو ی به زانستی تایین رۆشنبیر بکات تا کو له هه ندی هه لویست و دانیشتنی

بی ناکامی کازینویه کان پاریزی له فرموده و فرمایشته کان بکات و ده می خوی وه کو ته له می ته قیو به رانبر هیژشی نه زان و نه فامان دانه خات و به دیالوکی هیمن ناموژ گارییان بکات و بیان گهرینیتته وه سه رینگای راست. چونکه هر هه لزه لینیك له فرموده و فرمایشته کان گهرانه وهی بو نییه له وانه شه له ته وه کردن سه رکه و توره نه بیت بویه له هه موو نه وهی خوی گهره چه رامی کردو و پتویسته زور به وردی لینی دوور بکه وینه وه و شه وو رۆژ له خوی مه زن پاریینه وه که له م کرده وه چه رمانه بمان پاریزیت و له نیازو بریاره کانی خومان سلمان نه کاته وه و به ره وه هلدیری یاخیو و نمان نه بات و بیگومان هندی جار شهیتان ده ور به ری کاری خراپان بو ده پازینیتته وه گوایه که دواتر ته وهی ده که مین، له وانه ش به نده له م سات و و دختانه ده گاته نه وهی ماوهی ته وه کردنی نه میتیت و توشی په شیمانییه کی گهره ببیتته وه کاتی که په شیمانی دادی نادا.

خوی مه زن و خاوه ن ده سه لات که له هه موو سیفه تیکدا خوی به گهره ده زانیت، ده فرموی:

﴿ وَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴾ البقره: ۴۰.

واته: هر له من بترسین.

هممدیسان خوی مهزن که کۆله گهی راست و دوستی هیمنی و

ئاسوده هییه، فهرمووی:

﴿ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ﴾ آل عمران: ۲۸

واته: خوا ده تانترسینییت له سزای خوی.

خوی گورد که همم بیسهرو هممیش بینهر، فهرمووی:

﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا

يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُذَّابٌ فَاحْذَرُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ فاطر: ۵-۶

واته: نهی خه لکینه بینگومان به لینی خوا راسته، دهی که واته با

ژیانی دنیا فریوتان نه دات، وه با شهیتان به (به زهیی و لیبووردهیی)

خوا فریوتان نه دات، به راستی شهیتان دوژمنی ئیوهیه، دهی که واته

ئیوهش به دوژمنی خۆتانی دابنیتن، بینگومان نهو (شهیتان) تا قم و

کۆمه لهی بانگ ده کات، بز نه وهی بینه هاوه لانی ناگری هه لکیرساوی

(دۆزه خ).

ئیدی ده ربارهی مانای تهویه کردن زۆر ئایهت و فهرمووده ههیه.

(الشیخ ابن باز)

چونیه تی رزگار بوون له سه ریچی و گونا هه کان

پرسیار: من قوتایم له قوناعی نامادهیی، پیشترا خاوهن هه لسوکه و تیککی چاک بووم و به زور ره وشتی جوانی ژیانی روژانه ی کومه لاتییه وه پابه ند بووم، وه کو نه و دی به پیی توانا یارمه تی خه لکی که مدد رامت م دده او له درو و زمان پیسی دوور بووم و له بونه نایینه کان ناماده دهبووم چهند هاورپی خواناس و راستگوم هه بوو و زور هه زیشم له خویندنه وهی زانسته نایینه کان ده کرد که چی له پر نه م دنیا یه م لی گوراو که و تمه دنیا یه کی دی، چهند دوست و هاورپی خرابم بو پیدابوونو، دستم به کاری هیئانه وهی مهنی به دهستی و زینا و نیربازی کردو، هه میسه کچانی خاوهن ره وشتی جوانی خه لکیم فریو دده او یاریم به نه شیان ده کرد و سهیری شوینه جوانه کانی کچ و نافرته تانی دراوسی خوامم ده کردو، له بهر چاوان خوم به کورپیکی نیماندار و قورئان خوین نیشان دده او، له قوتابخانه به درو هاوکاری کاروباری کومه له نیسلامییه کانم ده کرد و هاتوچوی مزگه وتم ده کردو له ژیره وهش نه و دی کاری هره خراب بوو و خوی گوره پیی ناخوش بوو لیی نه ده په نگیمه وه زور که رته ویستم واز له م خراپه کاریانه بهینم که چی چهندهی هه ولما دا نه متوانی... بهرپز، درمانیکم دهوی

بِه دَردهم تیمار بکاو له خواو پیغه ممبر (ﷺ) نزیکم بکاته وه تۆقردهم نه ماوه ههز ده کهم هه رچه نده زووه زووتر به پیتزان چارهیه کم بۆ بکهن. وه لّام: له خوای گهوره بپسارپتوهو به ناوه جوانه کانی و سیفاته به رزه کانی داوای لیبکه که تهوبه ی ئیجگاریت لیوه رگریت و پنی قایل بیت و دلّ و دهر وونت بۆ شته چاکه کان والا بکاته وه و به رانبهر فهرمووده و فهرمایشته ئایینه کان و یژدانت بورووژینیتته وه و هاوړپنی دلّسۆزو ئیماندارت بۆ بدۆزیتته وه و هه میسه له براده رانی خراب بتپاریتیت. له گه لّ ئه مانهش نامۆژگاری تهوبه ی ئیجگاریت ده کهم که سی مه سه له ی گرنگ ده گریته وه:

- ۱ په شیمانبوته وه له سه رجه م کارو کرده وه نادرسته کانی پیتشو.
- ۲ ترسی بی شو مار له خواو گه وره ییه که ی.
- ۳ خۆپاک کرده وه و بریاردان که جارنکی دی نه گه ریته وه سه ر کرده ی خراب ئه مهش به دلّسۆزبوون ده کریت که به رانبهر به خشینه کانی خوای گه وره هه موو ده م خۆت به به نده یه کی بی هیژو بی ده سه لات نیشان به دیت.

که ی ئه مانه ت به گشتی جیبه جی کرد مزگینیت ده ده می که خوای داناو لیژان له هه موو گوناوه کانت خۆشه بی و له و دنیا ش ناکامی خواناسینه که ت باش ده بیت.

ئہی خوای گہورہ، بہ بہ زہیی و میہرہ بانی خوت، چاو لہ
گوناهہ کاغان پیوشہ تہوبہی نیجگاریمان لیوہرگرہ، دل و دہروونمان
لہ گوناهہ کان خاوین بکہوہ تا کو جیی گہورہیی توی تیدا بیئتہوہ و
ئہی خودایہ بہرانبہر داہینہ کانت ئیمہی بہندہی نہزان و نہفام سوژدہ
بہرین کپنوش بہرین ئہی لہ ہہموو بہرزان بہرترتر، لہ ہہموو
پایہ داران پایہ دارتر، ئہی بہرزو بہریتزو دسہ لاتدار.

-الشیخ ابن باز-

وربابه ياوهری خراپه کاران مه که

پرسياز: من گه نجيکم ته مه نم نوزده ساله و ټه ودي کاری خراپه کردوومه، له هه موو ره وشتی جوانی گه نجانې موسلمان دوور که و توومه ته وده، به راده يه ک نوټژ له مزگه وت ناکم و، به دريژايی ته مه نم له مانگی ره مه زان ته وای روژو وده کانم نه گرتووه و، هه ره له و مانگانه ش خوم له کاره خراپه کان نه پاراستووه، زور قسه و کرده ودي ناشرين و ناپه سندهم کرده وده، زور جاريش له گه ل خودی خوم په يانم داوه که ته و به بکه م، که چی دل و دهر وونی پيسم بهر گه ی په يانه که ی نه گرتووه و سه ره له نوی بؤ کرده ودي نابه چی گه راومه ته وده، من له گه ره که که ی خومان سه رتا پای ها ورپيه کانم خراپن ټه ودي فه رموده ی خوی گه وره يه و ره وشتی جوانی گه نجي موسلمان نه وانه ليی دوورن و هه ميشه براي ه کانی دیکه شم ها ورپيه کانين خراپن. دینه مائی ني مه و له گه ل براي ه کانم ده ست به قسه ی نابه چی و ناشيرين ده که ن ټه و انيش گه نجي خراپن کاری چاک ناکه ن، خوی گه وره هه ره به خزی ده زانی که من چند نيشی خراپم کرده وده و کرده ودي ناشيرينم کرده وده له هه موویان په شیمانم به لآم چی بکه م هه ره چند به لين دده م که ته و به بکه م سه ره له نوی جار يکی دی خوم له ني و گو می به دکاری ده بينمه وده،

تکایه ریگایه کم بو دهستنیشان بکن ریگایه کی راست تا کو له خوی
 گه و ره مه زن نزیکم بکاته وه نه و خویه ی که زانای شتی بهرچا و
 نه بینرا و ده کانه، خا و نه شکویه کی بی نه ندازه یه، ریگایه ک فریام بکه وی
 تا کو له م کرده وه ناشیرین و ناپه سه ندانه دوورم بجاته وه.
 وه لام: خوی پاریزه ری گشت دروستکرا و داهینه ره کان
 ده فهر مویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ

رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾
 الزمر: ٥٣.

واته: نهی موحه مه د (ﷺ) بلی: نهی به نده کاتم نهی نه وانه ی که
 خوتان زور گونا هبار کرد وه، نا تو مید مه بن له میهره بانى و به زه یی
 خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیست،
 به راستی هه ره نه وه لی بوورده ی به به زه یی به.
 زانایه کان به گشتی له سه ره نه مه ری ککه و توون که نه م نایه ته پیروزه
 ده باره ی ته و به کاران دابه زیوه.

ئه وهی له گوناوه کانی خۆی ته و به بکات ته و به کردنیکی ئیجگاری
خوای مه زن به گویره ی ئه م نایه ته پیروژه له سه رجه م گوناوه کانی خو ش
ده بیته .

هه می شه خوای چاودیری پارێزه ر ده فه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن
يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ﴾ التحريم: ٨.

واته: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه، بگه رینه وه بو لای خوا، به
گه رانه وه یه کی ئیجگاری. تا په ره وه ردا گارتان له گوناوه کاتتان خو ش
ببی، وه بتاخاته ناو باخاتیکه وه، که به ژیریاندا جوگه و ئاویکی زۆر
ده روا.

خوای گه وه وه میه ره بان له م نایه ته پیروژه به نده ی خۆی هۆشیاری
کر دو وه ته وه له کر ده وه ی خراپ و ناپه سه نده کان و چوونه نیو به هه شتی
به ته وه ی ئیجگاری به ستو وه ته وه، بینگومان ئه مه ش ئه وه ده گریت ته وه
که مرۆڤ به ته واوی و ئیجگاری ته وه به بکات، ناو بره یه ک بیته ژیا نی
مرۆڤ لیکه ترازی نیته سه رده می جه هاله ت و به دکاری بو سه رده میکی
دیکه ی نوی، سه رده میک تییدا خودی خۆی رو شنبیر بکات و له خوای

گەورە نزيك بېيتەۋە كە ھەموو نزيكبوونەۋە يەك پلە يەكى سەر كەوتنە
 لە ترسى بى شومار لە خۋاي گەورە. ھەمىشە گەنجى موسلمان دۋاي
 تەۋبە پىۋىستە لە كارو كرده ۋە كانى ژيانى رۆژانەى خۆى پتر ھۆشيار بى
 لەو سەردە مانەى تىيدا جاھىل و نە قام بوو ۋە كرده ۋەى ناشىرىن و
 بەد پەروشتى كرده ۋە دەبى لىي پەشيمان بېيتەۋە پەشيمان بوونەۋە يەك لە
 ئاستيدا ھەست بە شەرمە زارى بكا تەۋە، دەبى ۋاز لەو شوپنانه بىنىت
 كە پىشتەر بە چەند سەعات تىيدا بەبى سوود دەمايەۋە، ھەمىشە ئەو
 ھاورپىيانەى كە پىشتەر ھاورپىي بوون ئەگەر بتوانىت كارىان تىبكات و
 بە دىالۆك و بەلگەى پەسەند بيانھىتىتە سەر رىگاي راست و ئەگەر
 نا دەبى ۋازيان لىبىنىت و ئەو شوپنانهى ئەو ھاورپىيانە لىي دادە نىشن
 پىۋىستە ئەو سەر بەو شوپنانه دانە گرى.

شاراۋەش نىيە كە ھەموو گۆرانتىك لە ژيانى مرۆڤ نىازھىنانىكى
 تەۋاو و برپارى بە جىتى دەۋى، ئىنجا ئەگەر ئەم نىازە تەۋاو ۋە برپارە
 بە جىيە بۇ پەرسىتى خۋاي مەزن بىت بىگومان خۋاي گەورەش كە
 لە ھەموو شتىك ئاگادارە ھىچ شتىكى لىي وون نابىت يارمەتت
 دەدات و ۋرەت بەرز دەكاتەۋە تاكو بە نىيازو برپارە كەى خۆت پابەند
 بىت، خۋاي گەورەش ھەر بەخۆى بە تەنيا، لە ھەر شتىكى ئەنجامى
 دەدەين چ بچووك بى يا گەورە، تەنيا بەخۆى چاۋدىرو شاھىدە.

ههروهها تهوبه‌ی ئیجگاری مه‌رجی دیکه‌شی هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌سه‌رده‌می پیشتر به‌مانای پیش ته‌وبه سته‌میکت له‌ که‌سیک کردییت، پیویسته دوا‌ی ته‌وبه ئه‌و سته‌مه له‌سه‌ر خۆت هه‌لگرت، نه‌گه‌ز سته‌مه‌که خوین یا مال و سامان یا ناموس بوو ده‌بی سته‌ملیکراو به‌شتی به‌رانبه‌ر قایل بکری و شته به‌رانبه‌ر که‌ی بوو حالال بکری ئینجا نه‌گه‌ز سته‌مه‌که له‌ناموس بوو ئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر دوا‌ی زۆر شتی کردوو، نه‌کرا شتی بوو حالال بکری، له‌و کاته چاکه‌و خیراتی مرۆفد، خراپه‌کان ده‌سپرتته‌وه.

خوای دلۆزان ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (٣١)

النور: ٣١.

واته: هه‌مووتان توبه بکه‌نو بگه‌رینه‌وه‌بوو لای خوا، ئه‌ی ئیمانداره‌کان، تا رزگارو سه‌رکه‌وتووین.

خوای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌هه‌ پیره‌زه‌ رزگاربوون و قوتاربوونی گه‌نجی موسلمانانی له‌م دنیا‌یه‌ شوومه به‌ته‌وبه‌کردن ده‌رگای به‌هه‌شتی بوو والا کردوو ته‌وه‌و ته‌وبه‌کاری به‌ مرۆفی رووخۆش و به‌خته‌وه‌ر نیشان داوه‌و ئه‌وه‌ی ته‌وبه‌ی ئیجگاریش بکات بر‌وای به‌خوای تاک و ته‌نیاو

بیغه مبهەر (ﷺ) هه بی و به راست و دروستی بیانناسی و بیانپاریزی بۆ به رزی ئالای نیسلام هه لۆبدات گومانای تیدا نییه خوای گه وردهش هه موو خراپه کانی به چاکه ده گۆریتته وه .

له گه ل ئه مانهش خوای به خشنده و میهره بان نه و بهنده ی خۆی خۆش ده ویت که له گونا ه و تاوانه کانی خۆی په شیمان ده بیتته وه ... خوای که ورده و مهزن زۆر میهره بان و به سۆزو خوشه و یسته .

هه روه کو خوای مهزن و شکۆدار له سوورده تی - الفرقان - ده باره ی هاوبه شی بۆ خوا و کوشتنی به ناره واو زینا کردن ده فهرمو ویت:

﴿..... وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ

عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ الفرقان: ٦٨-٧٠.

واته: وه هه رکهس نه و تاوانانه بکات (که باسکران)، تووشی تۆله که ی دیت، سزای بۆ چهند باره ده کریتته وه، له رۆژی قیامه تداو، بی برانه وه به بی ریزو ریسوایی له دۆزه خدا ده مینیتته وه، بینجگه له کهسی توهی کردبی و باوه ری هینابی، کارو کرده وهی چاکیشی کردییت، نا

ئهوانه، خوا خراپه و تاوانه کانیان به چاکه ده گۆریت، وه خوا هه میسه

لیبووردهی به بهزهیی یه.

له هۆیه کانی تهویه: پارانه وه و نووزانه وه، سوژده بردن، کړنۆش بردن به رانبهر سیمای خوای گه ووه و داوای لیبکه سیت رینگای ته و بهت بو خوش بکات بتوانیت به ته و به که به ههشت مسۆگر بکهیت و له خوای گه ووه میهره بانیش بپاریتته ووه و داوای لیبکه سیت که ئه م ته و به سیت ته و بهی نیجگاری بیست، ته و به یه ک بیست ئاسۆی دنیا یه کی نویت بکریتته وه، درۆ ساخته نه کهیت و روشنبری ئایینی خۆت پتر بکهیت و له هاوړیی خراپ دوور بکه ویتته ووه و سهردانی خزم و هاوړییه چاکه کانی خۆت بکهیت و نه خوشان به سهر بکهیتته وه، نه گهر مال و سامانت هه بوو یارمه تی هه تیوو هه ژارو برسییان به دیت و له بازار گانیدا ده ستپاک بیت و نازاری دراوسیت نه دیت و نه وهی خوو ره وشتی جوانه په پیره و بکه سیت و ههول به دیت هاوړیسانی چه واشه کراو بگه ریتیتته وه سهر رینگای راست به لکو خوای گه ووه ته و به کهت لی وهر بگری و له گونا هه کانت خوش بیت.

همه‌میشه خوی مهزن که زیندووهو بهره‌وامهوههتا ههتایی ماوهو

نه‌مره ده‌فرموویت:

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾ غافر: ۶۰

واته: لیم بپاریینه‌وه، وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه.

ديسان خوی گه‌ورهو میهره‌بان ده‌فرموویت:

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ البقره: ۱۸۶

واته: هر ده‌می به‌نده‌کانی من پرسیاریان لی کردیت ده‌براره‌ی

من، شه‌وه بیگومان من لی‌بانه‌وه نزیکم، وه‌لامی نزای نزاکاران

ده‌ده‌مه‌وه، هر کاتیک هاوارو نزام لی بکه‌ن.

هه‌روه‌ها یه‌کی له بنچینه گرنکه‌کانی ته‌وبه‌ش شه‌وه‌ی که واز له

هاورپیه خراپه‌کانی خوت به‌ینیت و هاورپیه‌تی مرؤفه چاکه‌کان

بکه‌یت و له گه‌لیان هاتوچوی مزگه‌وت بکه‌یت و به‌ کومه‌ل نویش

بکه‌یت.

ئه‌مه‌ش له نیراوی خوا (ﷺ) به‌راست زانراوه که فرموویته‌تی:

﴿ مرؤفه له‌سه‌ر خووره‌وشتی هاورپیه‌تی، با که‌سینک سه‌یر بکات کی

هاورپیه‌تیت ده‌کات. ﴾

ہمیشہ دروود و سلامی خوی لہ سہر بیّت فہرمووی:

ہہ لسان و دانیشن و ہاورپیہ تی کہسی خراب و ہکو فوکہری
کوورہیہ، یا ئوہ تا جلو بہرگت دہ سووتینی و یا ئوہ تا بونیک کی گہ نیت
لی بہ چنگ دہ کہو بیت.

الشیخ ابن باز

حوکمی گالته کردن به قسه

وهکو کوفر یا جویندانی ناشیرین

پرسیار: گالته کردن به قسه ی کوفر یا جویندانی ناشیرینی له هندی کۆمه لگه موسلمانه کاندا ههیه، خۆزگه به پزیزتان تیشکینکتان ده خسته سه ر ئەم خوورپه وشته ناشیرینه که له لایهن هندی خه لکی موسلمانیش وه کو شتیکی باوی لیها تووه و گه نجی موسلمانیش هه یه رۆژانه به ده یان جار ئەم شیوه گالته کردن به قسه و کوفر و جویندانی ناشیرینی له دهم ده ردی.

ئومییده وارم هه لویستی داواکارانی زانستی ئاینیمان بۆ روون بکه نه وه که له مباره یه وه چی ده فهرموون؟

وه لام: بیگومان گالته و سووکایه تی به یه کدی کردن به درۆو جوړه کانی دیکه ی کوفر له ره وشته هه ره مه زنه کانی مرۆقه خراپه کاره کانه، له نیتو کۆمه ل و له دانیشتنه کانیشدا ئەم جوړه خوورپه وشته و هه لس و که و ته مرۆف سووک ده کات و خه لکی دی به چاری که م سهیری ده کهن و ره فتاری له گه ل ده کهن و ده گاته نه و راده یه ی نه وانیه ی به م شیوه یه زاریان پیسه له کۆمه ل داده برین.

پیتوستیشه هۆشیاربین و خۆمان لهم جوړه که سانه پیا ریزین. خوی گه وره نیمه ی له مه هۆشیار کردووه ته و به فەر مووده ی:

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۗ قُلْ أَلَيْسَ بِهِ رَسُولٌ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْلَمُونَ أَفَدَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ التوبه: ٦٥-٦٦

واته: سویند بی نه گهر پرسیا ریان لی بکه بیت، به راستی ده لئین، دلنیابن نیمه هر ده مه ته قی و گالته ده که یین، تۆش بلئی، نایا به خوا و به لگه کانی و، پیغه مبه ره که ی، نیوه گالته و لاقرتیتان ده کرد، به هانه مه هینه وه، به راستی نیوه بی پروا بوونه وه، پاش پروا هیناتتان.

زۆر که س له پیتسوویان به زه یی خویان له سه ر بی گوتیان:

نه مه ده باره ی میلله تیک دابه زیوه له نیوان خویان له هه ل سوکه و تیان له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ده یانگوت:

هیچ کو مه لیکمان وه کو نه م کو مه له ی خۆمان نه بی نیوه که هینده حه زی له سک پرکردن بی و هینده درۆزن و زمان پیس بی و هینده ش له کاتی رو به رو بوونه وه بی ده سه لات و ترسنۆک بی.

خوای تاك و تهنيا كه شايسته ی پهرستنه بؤ ئەمانه ئەم نایه ته
پېرۆزه ی دابه زاندووه بؤ ناسین و هۆشپار کردنه وه ی ئەمانه ش
پیتغه مبهەر (ﷺ) فەرمووی:

-سزای گه وره بؤ نه وه ی درؤ ده کا تاكو خه لك پېبكه نی.. سزای
گه وره ی له سه ره و، ئینجا سزای گه وره ی له سه ره. ئەوه ی پئویسته
له سه ر زانست دۆستان و له سه ر هه موو خوشك و برایان موسلمان،
ئوه یه كه جگه له خۆپارتیزی خۆیان له م جوړه ده مه ته قتیبه سووكانه
هه میشه پئویسته نه وانه ی زاریشیان پیسه و كوفری ده كه ن و جوینی
ناشیرین ده دن ناگادار بكرینه وه، ناموژگاری بكرین كه ئەم
خوورپه وشته به مه گهنده ئییه کی گه وره ده خاته نیو كۆمه ل و
ئەنجامه كه شی زۆر خراب ده بیته و دارووخان و دارمانی دابونه ریتی
كۆمه لی موسلمانې به دوایه وه دی، به مه ش كۆمه ل به گشتی زیانی
پیده گات و تاكیش له هه موو كه س پتر زیانی پیده گات و وا له تاك
ده كات كه كۆمه ل وه كو نامۆ سه یری بكات. له خوای گه وره داواكارین
دل و ده روونمان بؤ رینومایې و ناموژگاریه ئایینه كان والا بكاته وه و
په روره ی ئایینی له دل و ویژدانمان جیگیر بكات و خوای گه وره هه ر
به خۆی لیمان ده بیستی و هه ر به خۆیشی وه لآمان ده داته وه.

الشیخ ابن باز

سزای نهوهی گالته به نیمانداران دهکات

پرسیار: هندی کس له وانهی خوځان به موسلمان دهزانن نه گهر که سیک بیینن به سوننه تی پیغه مبهری خوځی خوځی دهنوینی وده کو لاسایی کردنه وه له کورترکردنه وهی جلوبه رگ و، ریش دریش کردن و، دانیشته له کوچی مزگه و ته کان، سهیر ده که ین نه مانه به تو دلین نه مه نایینی خورافاته یا قسه یه که ده که ن خوی گه و ره و میهره بان تووره ده که ن.

تکایه نه مانه ناموژکاری بکه ن، خوا پاداشتان بداته وه.

وه لأم: پیویسته له سه ر هه موو موسلمانیک ژن بی یان پیاو کچ بی یا کور، گه و ره بی یا بچووک ملکه چی سه رجه م فرمایشته کانی خوی گه و ره و مه زن بیته و په پره و ی ته وای فرموده کانی پیغه مبه ر محمد (ﷺ) بیته و هه میسه په پره و و لاسایی گشت هه لسوکه وتی ژیانی روزانه ی پیغه مبه ریش یکات. نه وه ی خواو پیغه مبه ر قه ده غه ی کردوه پیویسته لیتی دوور بکه ینه وه و وازی لیبه نین و نه وه ی نایینی نیسلام بو نیمه ی داناوه له سه ری برؤین و هاوکاری په کدی بکه ین و گوئی نه دینه قسه ی گالته کارو سوکایه تیپیکاران نه مه ش کارپیکردنه به فرموده ی خوی گه و ره:

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ (۱۳۲) آل -

عمران: ۱۳۲

واته: وه گوی رایه ئی خوداو پیغه مبه ر بن، بیگومان میهره بانیتان له گه ل نه کریت.

هروه ها خوی گه و ره که هر ته نیا خودی خوئی فرمانره وایه وه هه لسورپینه ری نه م هموو گه ردوونه پان و به رینه یه ده فهرموویت:

﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حَمَلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُنِيبُ ﴾ (۵۴) النور: ۵۴.

واته: بلی فرمانبهرداری خواو فرمانبهرداری پیغه مبه ر (ﷺ) بن، نینجا نه گه ر پشتیان هه لکرد، نه وه نه و پیغه مبه ر (ﷺ) ته نیا به رپر سیاره له وه ی دراوه به سه ریدا (که گه یاندنی په یامی خواهیه)، وه ئیوه ش به رپر سن له وه ی دراوه به سه رتاندا (که باوهر هینانه). وه نه گه ر گو یز رایه ئی پیغه مبه ر (ﷺ) بکن، نه وه هیدایه ت وه رده گرن، وه پیغه مبه ر هیچی له سه ر نییه، بیجگه له گه یاندن و روون ناشکرا کردنی په یامی خوا.

دیسان خوی گه و ره له سووره تی - النساء - دا ده فهرموویت:

﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَعْتَدِ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُهِينٌ ﴿١٤﴾ النساء: ١٣-١٤

واته: نهو (ياسایانه) سنوره کانی خودان، هر که سیک گوی
 رایه لای، خواو پیغه مبه ره که ی بیت، خوا ده یخاته ناو به هه شته کانه وه،
 که رۆباره کان دین و ده چن به ژیریاندا، تیایدا ده میننه وه
 به هه میشه یی، وه نه وه یه سه رکه وتنی زۆر گه وره، هه ر که سیکیش
 سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات و، سنوره کانی (خوا)
 به زینیت، ده یخاته ناگری که وه، هه میشه ده مینیتته وه تیایدا، و
 سزایه کی رسوا که ری بۆ هه یه.

هه روه ها زۆر نایه تی دیکه ش به م مانایه وه له قورنانی پیروزدا
 هه یه.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت:

﴿ هه موو نه ته وه ی من ده چنه به هه شته وه ته نیا مه گه ر نه وه ی
 نه یه وه ی. گو تیان نه ی نیروای خودا، کی هه یه نه یه وه ی؟ فه رمووی:

ئه‌وه‌ی گوێرایه‌لی من بی ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه و ئه‌وه‌ی که له منیش
یاخی بی به‌مانای رۆح زل و لووت به‌رزو به‌فیزه و نایه‌وێت به‌چیته
به‌هه‌شته‌وه ﴿﴾. رواه بخاری فی صحیحه.

له گوێ رایه‌لی بۆ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی: نوێژه‌کان فه‌رامۆش
نه‌که‌یت و ژن و پیاو پیویسته له کاتی خۆیان نوێژه‌کان بکه‌ن و
پیاوه‌کان پیویسته له‌سه‌ریان که نوێژه‌کان له‌مزگه‌وت له‌گه‌ل
موسلمانه‌کاندا بکه‌ن هه‌وره‌ها له گوێرایه‌لی پیغه‌مبه‌رو خواپه‌رستی
ئه‌وه‌یه که زه‌کات بدات و مانگی ره‌مه‌زان به رۆژوو بیست و نه‌گه‌ر
باری گوزه‌رانی باش بوو (حه‌ج)ی مائی خوا بکات و له‌گه‌ل دایک
وباوکی خۆی چاک بیست و سه‌ردانی خزمان بکات و ده‌می خۆی له‌و
گۆشتانه بگری که خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌و چه‌رامی کردووه، نامۆژگاری
خه‌لکی به‌چاکه بکاو، چاو له شتی نار‌ه‌وا نه‌پۆشی و هاوکناری له‌سه‌ر
چاکه‌و خواپه‌رستی بکاو، فرمان به‌چاکه بکاو نه‌هی له خراپه‌ش بکا.
ئه‌وه‌ی پیویسته له‌سه‌ر پیاو که گوێرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی:
سیملی خۆی بیتاشی و ریشی به‌رداته‌وه تاکو زۆر بسبی و هۆشیار بی
ئه‌وه‌ی جل و به‌رگی هیئنده شوێر نه‌بی بگاته ژیر هه‌ردوو پاش
پانه‌کان.

چونکه پیغهمبر (ﷺ) فرموی:

﴿سیتان بتاشن و ریشان بهرده نهوه تاکو له گهل خوانه ناسه کان جیاواز بن ﴿متفق علی صحته.

هروه ها دروودو سهلامی خوی له سهر بی فرموی:

﴿نهوهی قویچهی له خوارهوهی هردوو پاشانیدا هه بی جینی نیو ناگری دۆزه خه ﴿أخرجه الامام البخاري في صحيحه.

قویچه کانش قویچه کانی هه موو ئه و جل و بهرگانهی وه کو شهروال و کراسه سپیه درێژه کان و عه باو - په شته ماله کان ده گرتیه وه (بۆ نمونه وه کو ئه و پشته مالانهی خه لکی یه مهن که له جیاتی جل و بهرگی ناسایی له له شی خۆیان ده پیچن).

دروودو سهلامی خوی له سهر بی فرموی:

﴿سی کهس له رۆژی ناخیرهت خوا قسهیان له گهل ناکات و سهیریان ناکات و له گونا هه کانیان پاکیان ناکاته وه و سزایه کی به نازاریان له سهر ده بی: نهوهی ده می به جوین ده کاته وه، نهوهی پیاوه تی و خیر ده کاو منه تکاره وه، نهوهی بازاری که لوبه لی خۆی به سویندی به درۆ گهرم ده کات ﴿أخرجه الامام مسلم في صحيحه.

خوا خۆشه ویست و دۆست و سهرخهرو پشتیوانی خواناسانه.

الشیخ ابن باز

سووده‌گانی تاقیکردنه‌وی پروادار

پرسیار: له‌به‌رچی خوای گه‌وره باری نیمانداران نه‌وانه‌ی پتر ده‌په‌رستن به‌ده‌ردو به‌لایه‌گانی دنیا گران ده‌کات و له‌کاتیکدا هه‌لگه‌راوه و یا خیبووه‌کانیش له‌نیو چیژی خوشی ژیان مه‌له ده‌که‌ن.

وه‌لام: ئەم پرسیاره به دوو شیوه وه‌لام ده‌دریته‌وه:

به‌کیتکیان: ته‌گه‌ره و دووه‌میان : تاقیکردنه‌وه

ئینجا نه‌گه‌رچی مرۆقی نیماندار له‌ژیانی رۆژانه‌دا که توشی ته‌گه‌ره و ری و شوینی ته‌نگه‌به‌ر دی، نه‌مه‌ش خوای گه‌وره پیویستی به‌که‌س نییه و هه‌ر به‌ته‌نیا ئاسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا هه‌یه هه‌مووی راگرتووه و سه‌ره‌رشتی هه‌ر جووله‌یه‌کی ئەم گه‌ردوونه سه‌یرو پان و به‌رینه ده‌کات هه‌ر به‌خۆی ده‌زانیت و هه‌ر به‌خۆیشی له هه‌موو شت ناگاداره.

ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی نه‌زانی و نه‌فامی پرسیارکاره، چونکه زانین و شاره‌زایی خوای گه‌وره له‌مه مه‌زنتره که میشکی ئیمه لیی تیبگا و بگاته ناستیک بتوانین هه‌موو شتیک لیکبده‌ینه‌وه.

ئیمه‌ی به‌نده به‌رانبه‌ر داهینانه‌گانی خوای مه‌زن ته‌نیا شایسته‌ی کړنۆش بردن، به‌رانبه‌ر نه‌و به‌خشینه‌ی به ئیمه‌ی داوه هه‌ر ده‌بییت

نوردهی بو بهرین، هر تهنیا خودی خوئی فرمانره وایه و هه لسوریتنهری
 ثم هم مو زه مه نه یه. خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَتَسْتَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ الاسراء: ٨٥.

واته: وه ئهی موجه مه مد (ﷺ) پرسیارت لیده کهن له بارهی روجه وه (که چیه)، بلی روجه له کارو فرمانی تایبته به پهروه ردگارمه، وه ئیوه
 تهنیا که میک له زانیاریتان پی به خشراوه.

ثم روجهش که له نیوان هه ردوو ده فهی سنگمانه هه به خویشی
 مادهی ژیا مانه ئیمه هیچی لی نازانین و نه ئامیری تیروانین و نه
 پیتهوله کان و نه نووسه و ته دیبو زانایه کان نه یان توانیوه سه له خودی
 ده بکه و پیناسه یه کی ته وای بکه ن. ته گه ر ثم روجه نزیکترین
 بوونه وهر بی بو ئیمه که نازانین چیه تهنیا نه وه نه بی که له قورئان و
 پیته ودا هاتوو ئیدی چون ئیمه له بوونی ئهمه تیگیهین و بزانیان
 له وای ئهمه وه چی هیه.

خوای گه وره و مهیره بان هه به خوئی راگرته و هه به خوئی مه زنتره و
 هه به خویشی زاناره. ئیمه پیوسته له سه زمان ته و او ملکه چی
 داهینانه کانی بین، ئیمه ته و او گیرودهی ثم گه ردوونه بین و پابهندی
 قه زاو قه ده رین، چونکه به در ژایی میژوو مروژ به رانبر نامانجه کانی

داهینانی گه‌ردوون ده‌سته‌پاچه وه‌ستاوه و می‌شکی مرۆڤ بۆ ئەم مه‌به‌سته سنوورداره و ناگاته ئەو ئاسته‌ی لی‌کدانه‌وه له‌هیکمه‌تی خوای گه‌وره‌دا بکات. وه‌لامه‌کش بۆ ئەمه بۆ ئەم لایه‌نه‌ی پرسیاره‌که ده‌لین:

خوا راگرت‌ره و هه‌ر به‌خۆی مه‌زن‌تره و هه‌ر به‌خۆشی زان‌تره .

به‌لام ئەوه‌ی دووه‌م: پرسیار‌ی تاقیکردنه‌وه، تیمه‌ش به‌م پرسیار‌کاره

ده‌لین:

مرۆڤی خواناس و ئیماندار تووشی ده‌ردو به‌لای دنیا ده‌بی و خوا تووشی ده‌کات به‌وه‌ی نازاری بدات، ئەمه‌ش دوو سوودی مه‌زنی هه‌یه: سوودی یه‌که‌مین: تاقیکردنه‌وه‌ی ئەم پیاوه له‌ بیروباوه‌ری ئایا بروای راسته‌ یا شلۆق و له‌رزۆکه‌؟

خواناسی راسته‌قینه‌ ئەوه‌ی بروای ته‌واوی هه‌یه به‌رانبه‌ر قه‌زاو قه‌ده‌ری خوای گه‌وره نارام ده‌گرێ، به‌مه‌ش پاداشتی بۆ ده‌نوسری و ئەو کاته‌ش ده‌ردو به‌لایه‌که‌ی له‌سه‌ر سووک ده‌کریته‌وه .

گو‌تراره هه‌ندی له‌ ناهه‌ته‌ خواناسه‌کان تووشی په‌نجه‌ برین یا برین بووه‌و، به‌لام هه‌ستی به‌ نازار نه‌کردوه‌و خۆی نه‌شێواندوه‌و .

ده‌رباره‌ی ئەمه‌ش پینی گو‌تراره‌:

ٺهويش گوتووييه تي: خوشي پاداشتي ٺازاري زامه ڪهي

له بير بر دمه وه.

ٺهوي خواناسي ته واويي له لاي خواي گهوره پاداشتي يو حسيب
 ده ڪري و بهمهش ملڪه چي قهزاو قهدهر ده بي، ٺهمهش سووده ڪهيه تي.
 ڪه چي سوودي دووم ٺهويه ڪه خواي گهوره وه مهزن زور به سهر
 ٺارامگران هه لده داو سوپاس و ستايشيان ده ڪات، ٺاگاداريان ده ڪاتوه
 ڪه خوي له گه لياهو ده يانبينيٽ و پاداشتيان ده داتوه پاداشتيڪ ڪه
 به حسيب نه بيٽ.

ٺارام گرتنيش پلهيه ڪي به رزه ڪهس به چنگي ناکه ويٽ ته نيا ٺهوانه
 نه بي ڪه له سهر دهردو نه خوشي و به لاو قهزاو قهدهر چاڪ ٺاراميان
 گرتوه و ريڳاي راستي پيرهوي خواو پيغه مبهريان به رنه داوهو، ٺه گهر
 ٺارميشي گرت ٺهه پله به رزه وه رده گري ڪه ٺهه پاداشته ي تي دايه.
 بهمهش خواي گهوره ڪه خواناس و ٺيمانداران تووشي نه خوشي و
 به لاي دنيا ده ڪاتوه ڪه پييه وه ده تلينه وهو ٺازار ده ڪيشن هه له بهر
 ٺهويه ڪه پلهي ٺارامگران وه رگرن.

له بهر ٺهه پيغه مبهه (ﷺ) مهزن ترين ڪهس بووه له برواو په رستن
 و له هه موو ڪه سيش پتر له خوا ترساوه وه هه موو ساردي و گهرمييه ڪي
 دنياي بينيوه وه له وه سه رده مه ي ڪه مو سلمانه کان بي چه ڪ بوونه

هم‌میشه نارامی گرتووئه شه‌م هم‌موو شته له پیناو گه‌یشتن به پله‌ی
 نارامگرتن به‌ووئه دروودو سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ نارامگرتین
 نارامگران به‌ووئه.

له‌مه‌دا داناییت بۆ به‌دیار ده‌که‌وی که خوای گه‌وره، شه‌م خوایه‌ی
 تاک و ته‌نیایه، راه‌ه‌ستاهه و گوپانی نییه، هه‌ر به‌خۆی به‌نده‌ی خۆی
 شه‌وانه‌ی خواناسی راسته‌قینه‌ن، شه‌وانه‌ی ته‌واو له‌خوا ده‌ترسن، شه‌وانه‌ی
 به‌روایان هه‌رگیز به‌خوای تاک و ته‌نیا ناله‌قی. تووشی د‌ه‌ردو به‌لای
 دنیایان ده‌کاته‌وه هه‌موو ده‌می‌ک ده‌یا‌نخاته سه‌ر رۆخی خه‌ره‌ندی قه‌زاو
 قه‌ده‌ر به‌لام که هه‌ر به‌خۆی ته‌ندروستی و مالی دنیا ده‌داته ل‌ووت
 به‌رزو منه‌تکارو یاخه‌بوون و به‌د‌ه‌ه‌شت و زمان پیس و بی‌ شه‌مه‌ک و
 سه‌مه‌کارو ب‌کوژان، شه‌مه‌هه‌میشه بۆ شه‌ویه که خوای گه‌وره
 به‌میهره‌بانی و به‌زه‌یی خۆی ماوه‌یان پ‌یده‌دا تاکو له‌ کاری نار‌ه‌وای
 خۆیان پ‌تر به‌رده‌وام بن و شه‌مانه مزگ‌ینیان دراه‌تسی که له‌ رۆژی
 زیندوو‌بوونه‌وه لیپ‌رسینه‌وه‌ی گرانیان له‌گه‌ل ده‌ک‌ری و چه‌ند جار س‌زا
 ده‌درین و بی‌ گو‌مان جینگه‌شیان نیو ناگه‌.

پ‌یغه‌مبه‌ر دروودو سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ به‌ فرمووده‌یه‌ک
 دل‌نیای کردووینه‌ته‌وه رینگای راستی ژیان‌ی یه‌که‌م و ژیان‌ی دووه‌می بۆ
 روون کردووینه‌وه که ده‌فرموویت:

دنیا زیندانی خواناسانهو، بههشتی کافرانه.

ئهوانهی له خواو پیغه مبهەر (ﷺ) یاخی بوونهو پیرهوی ئایین
 فرامۆش دهکهن و گوی نادهنه ریتنومایی و نامۆزگاریه کان له دنیا
 شهو و رۆژ بازگانی ساخته دهکهن و که لوبه له کانیان به سویندی به درۆ
 دهفرۆشن و هه موو ده میك میشکیان له لای پاره کۆکردنه وهیهو هیچ
 ئاگیان له برای موسلمانن خۆیان نییهو له شوینه تایبه تیهه کان شهوی
 سوور به سهر ده بهن ئه مانه هه ر به خۆیان سوڕ ده زانن و له مهش دلنیان
 که له رۆژی ئاخیرهت سزایه کی به بازار ده درین و لیتی ده رباز نابن.

خوای گه وره و مه زن، له تۆله سه ندنه وه په له ناکات، له سه ر ئه م
 هه موو بی باوه رپیه ی به نده ی خۆی په له ناکات، له سه ر شه و درۆ
 به دره وشتیانه ی رۆژانه که به نده ی خۆی ده یکات په له ناکات، له سه ر
 شه و ی هاوبه ش بۆ خوای گه وره ده دۆزنه وه په له ناکات. ژیانن خۆی
 به گشتی، ژیانن رۆژانه ی خۆی هه مووی به مالن دزی و قولپری به سه ر
 ده بات، له مهش په له ناکات، به لکو مۆله تیککی دوورو دریت ده داته
 به نده ی خۆی تا کو خوای گه وره ی خۆی به راست و دروست بناسیت،
 به لام هه رگیزاو هه رگیز نابیت خوای گه وره فرامۆش بکریت که به
 توندی سزای به نده ی خۆی ده دات و له گه ل ئه مه شدا زۆر میه ره بانو
 به سوژه.

خوای گهوره ده فهرموویت:

﴿ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طِبْنَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ
الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنتُمْ تُفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ ﴾ الاحقاف: ٢٠

واته (بیریان بجهروهه) نهو روژدی، نهوانهی که بی باوهرن بهرانبه
دوزهخ راده گیرین، (پییان ده گوتریت) ههرچی خوشیتان بوو بهسهرتان
برد، له ژیانی دنیا تانداو، بههرهه لهزه تتان لی برد، بویه نه مرؤ
توله تان لیده سه نری، به سزایه کی رسوا کر، له بهر نهودی نیوه، به نارپهوا
خوتان بهزل ده زانی له زه ویدا، وه له بهر نهودی له فرمانی خوا
ده رده چوون.

ناکامی نه مهش، نه م دنیا به بو کافرانه که خوای گهوره به شینه یی
به پیشیان ده خات و به زریان ده کاته وه.

دانایی له فهرمووده ی پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) که ده فهرموویت:

ئەم دىنبايە بۆ خواناس و ئيماندارو مرۆڧ چاكان زيندانەو بۆ ئەوانەي
 ھەموو دەمىك لە ژياندا چەوتن و بە ناحەق دەجوولپنەو دە ژيانى دنيا
 بۆ ئەمانە بەھەشتە .

ئەوانەي لە دنيا تەندروستيان باشەو بۆ سووكە نەخۇشيبەك پارەي
 توكمەي بە ساختەو سوتىندى بەدرۆ كراوہ لە خۇيان سەرف دەكەن و لە
 خۇشى و شادى دنيا خواو پىغەمبەريان (ﷺ) لەبىر نىبە ئەمانە كاتى
 دەگەنە بەر قاپى خواي گەورد، شەرمەزارو روو رەشن، سزاي توند
 دەدرين، سزايەك لەسەريان بەردەوام دەبى و ئەو خۇشى و
 بەختەو ەريەيان لەگەل مردن كۇتايى دىت و ھەموو چەشنە نازارىكيان
 لەسەر كۆدەكرىتەوہ .

ئەمەش سوودى سىيەمە دەكرى بىخەينە سەر ھەردوو سوودەكانى
 پىشتەر كە لەو كاتەي خواي گەورە بەندەي خواناسى خۆي بە ئەركى
 گرانى رۆژانەو نەخۇشى كوشندەي دوورخايەن و ھەمىشە تووشى بەلاي
 گەورەي دنياي دەكاتەوہو ژيانى لى تال دەكاو تووشى كارەساتى
 دلئەزىنى لەناكاوى دەكاتەوہ . . بەمانە خواناس دەگويزرىتەوہ لە
 ژيانى ئەم دىنبايە پىر چەرمەسەريە بۆ ژيانىكى نوي،

زیندوو بوونه و دیه کی نوری که تییدا خوۆشی ده بینن و به خته و هری
هه می شه یی به ده ست دینن بیگومان نه م خوۆشی و به خته و هرییه
هه می شه یییه پا داشتی نه م نیش و تازارانه ده بی که له ژیانن یه که م
خوۆشی و شادی به چاوی خوۆی نه بینیه و له بر وای خوۆی لاینه داوه و
دهرد و به لاو کاره ساتی دنیا ش ده ستی له بهرز کردنه وهی ئالای ئیسلام
شل نه کرد و وه.

-الشیخ ابن عثیمین-

بروا بوون به خود

پرسیار: حوکمی ئەم قسهیه چیه: "فولان بروای به خۆیهتی" بیان
"فولانه کهس بروای به خۆی ههیه" ئایا ئەمه له گهڵ ئەم دوعايه
رێکدهکهوی که دهلی "ئههێ خودایه بۆ چاونوو قانیتیکیش بێ هیتزو
شه که تم نه کهیت"

وهلام: ئەمه هینده گوناھ نییه، چونکه مه بهستی بیژهر که دهلی:
فولان بروای به خۆی ههیهو، له مهش دلتیایه، مانای ئه وهیه له
شته دلتیایه و، مسۆگه ده زانی که شته که ههیه و له وان ههش به چاوی
خۆی بینویهتی یا که سیکێ دیکه ی جیتی بروا لیتی دلتیایه و یا به
چاوی خۆی بینویهتی. بیگومان مرۆژ که ههست به ههش شتیک
دهکات ئەم شته به رانهه ئه و رێژه یه و جیتی مه زنده یه، هه ندی
جاریش گومان و دل هه راو کییه و هه ندی جاریش دوو دل و هه ر جاره ی دل
به لایه که وهیه نه گه ر گوتی: من له مه دلتیام، یا من له خودی خۆم
دلتیام، یا فولان له خۆی دلتیایه، یا له وهی دهلی دلتیایه، مه به ست
له مه: ئەو له مه دلتیایه و گومانی نییه.

ئه مهش گوناھی تیدا نییه و، له گهڵ ئەم دوعايهش:

"نه‌ی خودایه بزّ چاونووقانییکیش بیّ هیّزو شه‌که تم نه‌که‌یت"
چونکه مرؤّف له‌خودی خوئی دلنیا‌یه که خوای گه‌وره ده‌په‌رستی و
له‌وانه‌ش خوای میهره‌بان زانستیک یا توانایه‌ک یا شتیکی له‌م
بابه‌تانه‌ی پیّ به‌خشیوه.

الشیخ ابن عثیمین

خوای گهوره نهوهی مه بهستی بی ریگای

رزگاری پی نیشان دهدات

پرسیار: بهو کهسه چ بلین که داوای لیبکهین تهوهی نیجگاری بکات و بهره و خواپهرستی بگه پرتتهوه، له کاتیکدا شهویش پیمان ده لیت: خوا هیشتا ریگای رووناکي بو نه نووسیوم، یا یه کینکی دی ده لیت:

نهوهی خوا مه بهستی بی رابهری ده کات و ده یخاته سهر ریگای راست.

وه لام: نهوهی یه کهم که ده لی: خوا هیشتا ریگای راستی بو نه نووسیوم.

زور بهناسانی ده لین: له زانستی شتی نادیاره وه زانیوته له لایهن خواوه په یانته بهستوه؟

نه گهر گوتی: به لی: نیمهش ده لین: کهواته کوفرت کرد، چونکه تو خوت وا به دیار خست که له ناسینی شتی نادیاره وه ده زانیت.

نه گهر گوتیشی، نه خیر، ده لین: بر دووته وه، نه گهر تو هیشتا ریگای خواپهرستی ناناسیت، خوای گهوره همیشه مه بهستیته تی ریگای راست و دروست به بهندهی خوئی نیشان بدات، خوای گهوره له هیچ شتیگ ریگای له تو نه گرتوه، نه گهر خوت له روشنیری

ئایینی پر زانست بکهیت، له تاریک و نه فامی خۆت رزگار بکهیت،
 نه گهر ناره زوو بکهیت میژووی ئایینی نیسلام بزانیست و ریبازی
 پیغه مبهران بزانیست نهوا خوای گهورهش ئاسانکاریت بۆ دهکات و
 همیشه خوای گهوره همز ناکات بهندهی خۆی له تاریکی نهزانی
 بمینیتهوه:

خوای گهوره دهفر مرویت:

﴿ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾ النساء: ٢٦

واته: خوا دهیهویت، بۆتان روون بکاتهوه، وه رینوماییتان بکات،
 بۆ ری و شوینی نهوانهی له پیش ئیوهوه بوون (لهخواناسان)، و لیتان
 خۆش بییت، وه خوا زانای کاردروسته.

له خوای گهوره داوای تهوبه بکه، خوای گهوره و میهره بان، نهو
 خوایهی که زۆر نهرمه و لیبووردهیه، زۆر بهسۆزو بهخشندهیه
 بهتهوبهی تۆ زۆر دلخۆش دهبییت. تهوبهیه که له پیاویک له
 رینگاوبانیکی بیابان و شتری خۆی گووم کردبی خۆراک و خواردنهوهی
 لهنیو باردا بی و تهواویش لیتی بی ئومید بی، پیاوه که له ژیر
 سیبهری درهختیکی گهوره نووست چاوهروانی مردنی کرد، کاتی به

ئاگا دىتەوۋە سەير دەكات جەلۋى وشترەكەي بەدرەختەكەوۋە گىر بىرود،
ئەوۋىش جەلۋى وشترەكەي خۇي دەگرىت لەتاو خۇشى خۇي گوتى
ئەي خودايە ھەر تۆ بەندەي منى و من پەرورەدگارى تۆم، لەمەشدا
لەتاو خۇشى دۆزىنەوۋەي وشترەكەي خۇي ھەئەيەكى كرد، بەمەش
دەيوست بلىت: ئەي خودايە ھەر تۆ پەرورەدگارى منى و من بەندەي
تۆم.

بەلام ئەوۋەي دوووم كە دەلى: ئەوۋەي خوا مەبەستى بى رابەرى
دەكات و دەمخاتە سەر رىنگاي راست. ئىنجا ئەگەر ئەوۋەي خواي
مىھربان ئارەزوۋى لىبى و ھەزى لىبكات رىبەرى بكات و رىنگاي
راستى نىشان بدات كەواتە ئەمە لەسەر تۆ دەبىتە شتىكى -
پىويست- رىنگاي خوا بگرەو خوا بناسە تاكو خواي گەرەش لەگەل تۆ
مىھربان و بەسۆز بىت ئاسانكارىت بۆ بكات و لە ژيانى رۆژانە
پالپشت بى بارگرانى گوزەرانى ژيانت لەسەر ئاسان بكات و دەرگاي
بەخشىنى خۇيت بۆ والا بكاتەوۋە، خواي گەرە لەگەل بەندەي خۇي
ھىندە نەرم و لىبورودەو بەسۆزو بەخشندەيە ھىچ ماوۋەيەك ھىچ
پاساويك بۆ بەندەي خۇي ناھىلىتەوۋە كە لەروۋى خواي داھىنەر
بوۋەستى لە پەرستنى ياخى بى و لەدنيايەك كە زىندووبوۋنەوۋەو
لىپرسىنەوۋەي بەدواوۋەيە بەنەزانى و كوۋىرى بىنيتەوۋە.

خوای گه ورهش ده فهرموت:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ الانعام: ١٤٨

واته: نه وانهی که هاوبه شیان بو خوا دانابوو له مه و دوا ده لئین: نه گهر خوا بیویستایه ئیمه و باوو باپیرانمان هاوبه شمان بو (خوا) دانه دهنه، وه هیچ شتیکمان حهرام نه ده کرد، ههر بهو شیوهیه نه وانهی پیش نه مانیش درو بیان کرد، ههتا سزاو تو لهی ئیمه یان چه شت، نهی موحه مه د (ﷺ) بلی تیا هیچ زانیاریه کتان لایه، تا ده ری بجهن بو مان و ده ری بپرن، ئیوه شوینی هیچ شتیک ناکه ون بیجگه له گومان، وه ئیوه ههر له خوتانه وه به گوتره شت ده لئین.

الشیخ ابن عثیمین

له‌گه‌ل خوا له ته‌وه‌ی ئیجگاری راستگۆیه

پرسیار: من گه‌خیکم دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌یتان شتی خراپ ده‌خاته دلم ده‌ست به‌ کرده‌وه‌ی خراپ ده‌که‌م، ئینجا هه‌موو جاریک که کرده‌وه خراپه‌کانیش ده‌که‌م ته‌وه‌یه‌کی ته‌وا‌ریش ده‌که‌م و دووباره‌ روو له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌مه‌وه به‌لام دیسان ناتوانم له‌ ته‌وه‌یه‌که به‌رده‌وام بم و سه‌ر له‌نوێ روو له‌ کرده‌وه‌ی خراپ ده‌که‌مه‌وه، له‌مه‌دا ئامۆژگاری و رینمایی تۆ چیه‌ تا‌کو پی‌ره‌وی بکه‌م؟

وه‌لام: ئامۆژگاری من ته‌وه‌یه که‌له ته‌وه‌یه‌کردن له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌ راستگۆیی‌ت به‌مه‌ش خوای به‌خشنده‌ و میه‌ره‌بان ده‌تخاته سه‌ر رینگی‌ راست و له‌خواپه‌رستی به‌رده‌وام ده‌بیت.

هه‌رچه‌ند تا‌وان بکه‌یت و له‌خوای پارایته‌وه‌و دا‌وای لی‌بوردنت لی‌کرد ته‌وبه‌ت کردو ته‌وه‌یه‌کی ئیجگاری به‌بی مه‌به‌ستی‌کی کاتی و بریارت دا که له‌ تاینده‌ نه‌گه‌رپیته‌وه سه‌ر نه‌م کرده‌وه خراپانه‌ خوای گه‌وره‌و میه‌ره‌بان به‌ ته‌وه‌کردنی به‌نده‌ی خۆی قایله‌و له‌هه‌موو گونا‌هه‌کانی خۆش ده‌بیت، برای مو‌سلمان پتویسته‌ نه‌مه‌ش به‌ مسۆگه‌ری بزانیست که له‌ ته‌وه‌یه‌کردن مه‌به‌ست نه‌وه نییه‌ دوا‌ی هه‌زارو یه‌ک کرده‌وه‌ی به‌دو به‌دکاری، درۆو ته‌له‌که‌ بازی و دزی و قۆلپری... تالانکاری... کوشتن و برین... بوختانکاری.. ئینجا به‌بروایه‌کی لا‌واز ته‌وبه‌ بکریت و دوا‌ی

ماوہیەك دووباره بگه‌ریتته‌وه سه‌ر خوورپه‌وشته‌كه‌ی جاران و ده‌ست به‌ تالانكاری مال و سامانی موسلمانان بكاته‌وه .

به‌لام له‌ هه‌موو حاله‌ته‌كانیشدا خوای میهره‌بان كه‌ له‌ هه‌موو سۆزداران سۆزدارتره‌و له‌ هه‌موو به‌زه‌بیداران به‌زه‌بیدارتره‌ به‌ ته‌وبه‌ی ئیجگاری له‌بهنده‌ی خۆی خۆش ده‌بیت سه‌رجه‌م كرده‌وه خراپه‌كاني له‌سه‌ر ده‌سپرتته‌وه .

پیغه‌مبه‌ر دروودو سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی فه‌رمووی:

﴿نه‌گه‌ر سته‌م و تاوان نه‌كه‌ن خوای مه‌زن ئیوه‌ ده‌باته‌وه‌و میلیله‌تینکی دیکه‌ دینێ سته‌م و تاوان ده‌كه‌ن و له‌خوا ده‌پارینه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ش لییان ده‌بووریت﴾.

سوپاس و ستایش بۆ خوا ئەمه‌ چا‌که‌یه‌که‌.. چا‌که‌یه‌کی گه‌وره‌.

تۆش هۆشیاربه‌وه‌ به‌ته‌نگ بریاری خۆته‌وه‌ به‌ كه‌ ته‌وبه‌كه‌ت ته‌وبه‌یه‌کی ئیجگاری بیت و، ناگادار به‌ نه‌گه‌ریتته‌وه‌ سه‌ر دۆخی جاران و شه‌یتان هه‌لته‌خه‌له‌تینێ و، به‌لام نه‌گه‌ر دیسان خۆت پسی نه‌گیراو ته‌وبه‌ت كرد خوای گه‌وره‌ كه‌ سزای نازارده‌ری هه‌یه‌ مالت ویران ده‌كاو ده‌تفه‌وتینێ.

الشیخ ابن عثیمین

مهترسی بیراردان

پرسیار: جهنابی شیخ، له لایهن هندی گنجانی پابه‌ند به ریازی
ثاین دیارده‌یه که به دیار که وتوو ده‌مانه‌وی تئیدا ئەمه به کلا بکه‌یته‌وه
ئه‌ویش ئه‌ویه که هندیکیان ده‌لین: هه‌ر نووسه‌ریک له نووسینه‌که‌ی
شتیکی نوێخوازی تئیدا‌یت یا ئه‌وه‌تا باس له شتیکی نوێ بکات یا
ئه‌وه‌تا سه‌رنج و تئیبینی له بیروبروایه‌که‌یدا هه‌بیت ئەم نووسینه‌ی
به‌ره‌رچ ده‌دریته‌وه‌و ناشی به‌زه‌یی پی بکریته‌وه‌و هه‌روه‌ها له‌لایهن
هه‌ندیکیانه‌وه له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌ک نیمچه یاخی بوونی تئیدا بی که
که‌مه‌ترخه‌می له‌لایهن که‌سه‌وه بنوینی سه‌یر ده‌که‌یت ئەمانه‌ ئه‌و
که‌سه به بی باوه‌رو کافر له‌قه‌لم ده‌ده‌ن تکاتان لی ده‌که‌م رووی پاستی
له‌مه‌ روون بکه‌نه‌وه‌ خوا ناگادارتان بی و له‌ده‌ردو به‌لای دنیا
بتانپاریزی.

وه‌لام: ئیستا پرسیاره‌که له‌دوو که‌رت پینکدیت:

که‌رتی یه‌که‌م: نه‌گه‌ر به‌کیک له‌زانایان به‌نوێخوازی قسه‌ی کرد یا له
مه‌سه‌له‌یه‌ک له‌مه‌سه‌له‌کان ریازی میله‌تئیکی نوێخوازی گرت‌ه‌به‌ر ئه‌وه
له‌ومیله‌ته‌ ده‌ژمی‌دریت و به‌که‌سانئیکی ئه‌و میله‌ته‌ داده‌نریت؟

وه لآم: نه خیر، لهو میلله ته ناژمیردریت به کهسی شهو میلله ته شه
 داناندریت و نه گهر له مهسه له یه که له مهسه له که کان له گهل سه رجه م
 میلله ته که قایل بوو شهو کاته نا کرئ به شیوهی ره ها له سه ر شهو
 میلله ته هی حسیب بکهیت به یه که چاو و دک خه لکی ساده هی میلله ته که
 سه یری بکهیت و هه لو یستی لیوه رگریت بۆیه بۆ نمونه ئیمه ئیستا بیرو
 لیکندانه وه کانی ئیمام (احمد بن حنبل) خوا لیتی رازی بیت پی ره و
 ده کهین، به لآم نه گهر له سه ر مهسه له یه که له مهسه له که کان به بیرو
 لیکندانه وهی (الشافعی) مان کرد ئایا ئه مه مانای شهو یه بۆ نمونه
 ئیمه بووینه ته شافیعی؟ یا به لیکندانه وهی مالیک بووینه ته مالیکی؟
 یا به لیکندانه وهی حه نیفه بووینه ته حه نه فی؟ ههروه ها شهوان، شهی
 نه گهر شهوان له مهسه له یه که به گویره ی لیکندانه وهی ئیمام نه حمه د بکه ن
 ده بی بلین شهوان بووینه ته حه نه لی؟

نه خیر... نه گهر بینیمان به کیئ که زانایه شاره زایه ناسراوه کان
 شتیکی له بروایان له خه لکی نو یخواز په سه ند کرد یا وه رگرت و
 نامۆزگاری خه لکی دی پی کرد راست نییه و نا کرئ بلین ته مه
 لهوانه و یا چووه ته سه ر ریباز یا ری و شوینی شهوان، ده لین: شهوانه
 له وهی لپیان به دی ده کهین ته نیا نامۆزگارییه بۆ شهوهی ته هلی کیتابی
 خواو ریبازی نیردراو (ﷺ) و به نده کانی خوا ی مه زن. نه گهر له م

مه‌سه‌له‌یه هه‌له‌یان کرد، ئەم هه‌له‌یه له‌بۆ‌چوون و لیکدانه‌وه هاتووه، هه‌ر که‌سی له‌م نه‌ته‌وه‌یه بۆ‌چوون و لیکدانه‌وه‌ی هه‌بێ دوو پاداشتی هه‌یه‌و، ئەوه‌ی تییدا هه‌له‌ش بکا یه‌ك پاداشتی هه‌یه.

ئوه‌ی هه‌موو راستییه‌کیش، به‌ران‌به‌ر به‌و که‌سه‌ی راستی ده‌لی به‌ وشه‌ی هه‌له‌ش نه‌بوو. چونکه هه‌ندی که‌س نه‌گه‌ر که‌سی پێ‌چه‌وانه‌ی بۆ‌چوون و لیکدانه‌وه‌ی کرد گوتی: ئەمه له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌و ناچار ی کرد بۆ‌چوون و لیکدانه‌وه‌که‌ی ئەو پێ‌ره‌و بکات ئەمه مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه‌و تووشی لیژییه‌کی هینده سه‌خت ده‌بینه‌وه مه‌گه‌ر خوا‌ی گه‌وره‌ رزگارمان بکات ئە‌ی خوا‌یه هه‌ر تۆ گه‌وره‌یت و له‌هه‌موو شت ناگاداریت.

که‌رتی دووه‌م: هه‌میشه ئەمه‌ش ئەوه‌ی له‌سه‌ر هۆیه‌ك یا لاساری کردنیك، یا یاخوبونیک، یا مانگرتنیک، یا پێ‌چه‌وانه‌یه‌ك که‌سانی دی به‌کافرو بێ باوه‌ر بزانی، نه‌گه‌ر ئەم ده‌برینه‌مان بو ئەم شیوازه ده‌رچوونانه بێ له‌ پێ‌ره‌وی ناین، ئینجا نه‌گه‌ر ئەم به‌کافر دانانه‌ش خوا نه‌خواسته ببیته پێ‌ره‌و پرۆگرام و ریبازنیک بێ میلیله‌تیک. گه‌وره باوه‌ر پێ به‌ینن ئەمه خۆ‌ی له‌خۆیدا باوه‌ر و پروایه‌که خراپتر له‌ باوه‌ر و پروای ده‌رچووان (الخوارج) چونکه به‌گوێره‌ی پروای خه‌وارچه‌کان له‌سه‌ر هه‌ر لاساری و یاخی بوون و مانگرتن و پێ‌چه‌وانه‌یه‌ك شتی گه‌وره‌یان ده‌کرد،

ئینجا ئیستا ښگر بېینیت که سیک له سهر پیچه وانه یه که موسلمانان به کافرو بی باوه پر له قهلم ددهات نه مه بی گومان نه زانه و له پتی راست لایداوه به پیچه وانه ی قورشان و پیړه و دپرات که له راستیشدا نه مانه پتر له باوه پرو بروای خه وارج تیده په پرتن که علی کوری نه بی تالیب شمشیری له پرویان به زکرده وه.

موسلمانان کان له به کافردانانی موسلمانانی دی جیوا وازبون تیئاندا هه بوو موسلمانانی دی له سهر هر هله یه که به کافرو بی باوه پی داده نا، تیئاندا هه بوو به به دپه ویشتی و زیناکه ری پیسی له قهلم ددها نه وه ی سزای گه وره بوو سزایان ددها.

خوای گوره دده فرمویت:

﴿ اِنْ جَحْتَبُوا كَبَابِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفَرْ عَنْكُمْ ﴾

﴿ النساء: ۳۱ ﴾

واته: نه گهر دوور بکه ونه وه له و تاوانه گه ورا نه ی که لیتان قه دغه کراوه، نه وه تاوانه بچو که کانتان بؤ ده پو شین، وه ده تاخه ی نه شویتنکی چاک و ریزداره وه.

مرؤفیش کاتی له گوناوه گهوره کان دوور ده که ویتسه وه خوی
 میهره بان له گوناوه بچوکه کانی خوش ده بیّت و چاوی لیده پو شیت
 مه گهر له سهر گوناوه بچوکه کان مکورو بهره وام نه بیّت. به لام نه گهر
 هه میسه له سهر گوناوه بچوکه کان بهره وام بوو، زانایان گوتیان:
 مکور بوون و رشت بوون له سهر گوناوه بچوکه کان گهوره بان
 ده کاته وه.

ئینجا ئەم قسه یه ش- به کافردانان- خۆی له خۆیدا نه زانی و
 نه فامیه کی گهوره یه.

ئیدی ئه وهی موسلمانانی دی له سهر هه له کان به کافر و بی باوهر
 له قه لم دده با بزانی که پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی:
 ﴿ئه وهی به برابه کی خۆی گوت: ئه ی کافر، یا بی باوهر، یا له نایین
 وه رگه پای، ئه وایه کینکیان ده گریتته وه، نه گهر ئه و به خۆی وایگوت و لئی
 پاشگه ز نه بووه.

ئه و که سه به خۆی کافره و، ههر ئەمه شه که پیغه مبهرمان درودو
 سه لامی خوی له سهر بی فرموویه تی: نه گهر له لای خوا له دنیا ش
 کافر نه بی چونکه نیردراوی خودا (ﷻ) فرمووی: به ههر هۆیه ک بیّت
 ده بی یه کینکیان کافره که بیّت.

الشیخ ابن عثیمین

ترسان له سزاي خوا

پرسیار: زۆر كهس له گه نجان ده لى: له سزاي خوا ده ترسیم و، له گه ن
 ئەمەش له ئەركه كان كه مته رخه مه. كاتى دیتە سه ر پێخه فى خۆى له
 ترسان قورئان له لای سه رى خۆى داده نى بى ئەوهى بېخوینیتە وه وه
 له مهش ههست به ئارامى ده كات و ده خه ویت، ئايا ئەم كاره به جیته؟
 ئەى ئەو كه سهى له خوا ده ترسى ده بى كارو كرده وهى چۆن بى؟

وه لآم: ئەوهى به پراستى له خوا بترسى به هه ر حال ده بى
 به ره مه كهى به ر بگرى ئەو يش ئەوه یه به پراستى خواى گه وه به ره ستى
 و، له وهى خوا و پێغه مبه ر (ﷺ) قه ده غه یان كرده وه ده بى لییان
 دوور بكه ویتە وه، بۆ نمونه هه ر وه كو ئەوهى له شێر ده ترسى پێویسته
 هه ولتى ئەو هۆیانە بدات كه له شێره كه ده پیا ریزی.

ئەوهى له ئاگریش ده ترسیت له به ر هه ر هۆیه ك بیست ئە گه ر
 ترسه كهى پاست بیست ده بى هه ولتى هۆیه ك یا هه ولتى ده ربا زبوونى ك
 بدات تاكو له ناگره كه رزگارى بیست و خۆى لى دوور بكاته وه. به لآم
 ئەوهى ئەم په یوه ستداره ده یكات كه كتیبى قورئان له لای سه رى خۆى
 داده نیست ئەمه خۆى له خۆیدا شتیكه له هه لبه سترای نوى چونكه
 ئەمه له پێغه مبه ره وه (ﷺ) نه هاتوه وه هه روه ها ئەوهى بیزانم له
 یا وه ره كانیشى نه هاتوه. نه شان بیستوه له هه یج سه رده میتكى گه شهى

تایینی ئیسلام که سیک ئه مه ی کردینی و به لکو پیویسته مرزۆ خودی
خۆی له سه ر خویندنی قورئان رابه یینی به مه ش دل و ده روونی هیمن و
ئارام ده بیته وه له ناخی میشکی خویشی دنیا ده بیته وه هه ئبه ته
ئه مه ش له پیغه میهره وه (ﷺ) هاتوو وه نه ویش له نیو قورئاندا یه و یا
له دو عای پیش خه و تندا یه سه ر جه م ئه مانه ش کرده وه ی چاکن و له و
کتیبانه ی پیوه ند به م مه سه لانه باس کرا ون.

الشیخ ابن عثیمین

لاسا ییگردنه وه یا خو به نافرته چوواندن

پرسیار: لهو مهاوانه ی دوا یی دیارده یه که له نیوان گهغنان به تاییه تی
گهغجانی په یوه ستدار بلا و بووه ته وه نه ویش نه وه یه که سه عاتی شیوه ی
رهنگی زیرین یا زنجیریک له شیوه ی خشلی دهستی نافرته تان له دست
دهکن، یا ته گهر قوچهی بیخهی هندی لهو گهغجه په یوه ستدارانه ش
بکه یته وه سه یر ده که یت زنجیری زیونیان له مل کردوه و شیوه ی
شتیکی دنیایشیان پیوه کردوه و، هه روه ها هندی کیشیان سه عاتیان
له دهستی راسته کردوه، تکایه دهرباره ی بابته تی رابواردن و
خوشگوزهرانی ناموزگاریه که ناراسته ی نه م جوړه گهغجانه بکه نه وه
به تاییه تیش دهرباره ی بابته تی لاسایی نه کردنه وه ی نافرته تان؟

وه لآم: من تکام وایه له په غجا که سی نیوه و پتریش چاوم به م
دیارده یه نه که ویت، و ابرانم نه مه هه ر نییه، نه وه ی شتیکی له م بابته تی
له لایه، هه ر نیستا نیشانمان بدات، تا کو دوا ی نه وه ی شیوه ی شته که به
چاکی ده بینین نیجا ده توانین بریاری له سه ر به دین.

بیگومان خوی گه وره، که هیچ شتیکی زینده ودریک جووله یه که نییه
له سه ر رووی نه م زه مینه، له ناسمان له نیو دهریا، نه گهر خواوه نندی

گهوره لئی ناگادار نه بیئت، ههه به خویشی به سهه هه موو به ننده کانی
 خوی زاله و زاناو شاره زایه، ههه به خویشی ژن و پیای داهیناوه و
 به گه وه بی خویشی له به کدی جیاوازی کردوون، ههروه ها له مه سه له ی
 جلوه بهرگ و گرنگی به خودانیش جیاوازی کردوون به گه وه بی و به رزیتی
 خوی دهه فرموویت:

﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
 خَلَقَهُمْ سَكَنًا شَهِدَتْهُمْ وَاسْتَلُونَهُمْ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا
 عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ ﴾
 الزخرف: ١٩-٢٠.

واته: وه نهو فریشتانه ی که به ننده ی خوی به خشندهن به میینه بیان
 داده نا، نایا نه وان به دیاری دورستکردنیانه وه بوون، بیگومان نهو
 شایه تی یانه ی ده نوووسریت و پرسیاریان لیده کری، وه ده لئین ته گه ر
 خوا بیویستایه نیمه نهو (فریشتا) نه مان نه ده په رست، هیچ زانیاری
 به کیان نیه لهو باره یه وه، نه وان ههه درۆ ده کهن.
 ههروه ها خوی شکومه ند دهه فرموویت:

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ ﴾

مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ الزخرف: ١٧

واته کاتی مزده بهیه کی لهوان بدری، بهوهی به نمونه بو خوابی داده نا، رووی رهش هه لده گه ری و پشویی خوی ده خواته وه.

کی بوو نهوهی به نمونه ی خوابیان داده نا؟

نهوانه بوون که فریشته یان کرده میبینه، فهرمووی:

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ ﴾

مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ

غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ الزخرف ١٧-١٨

واته: وه کاتی مزده بهیه کی لهوان بدری، بهوهی به نمونه بو خوابی داده نا، رووی رهش هه لده گه ری و پشویی خوی ده خواته وه، نایا نهو (کچه) ی لهناو نالتوون و خشلا به خیتو کرابی و، له کاتی ده مه قالیدا ناتوانی مه بهستی خوی ده ربیری.

کییه نهوهی له نیتو خشل و نالتوون گه وره ده بی به مانای له نیتو خشل و نالتوون په روه رده ده بی.

ئەو كەسە ئافرەتە، ئەو لەشەرۈ دەمە قالىدا ديار نىيە، كەچى پىياو
 ھەست بە خودى خۆى دەكات و پىئويست بەوہ نىيە خودى تەواو
 بكات، ھەر ئەويش لەشەرۈ ناكۆكىدا ديارەو بەرگرى لەخۆى دەكات،
 كەواتە چۆن دەكرى پىياو ئاستى خۆى دابەزىئىت و خۆى وەكو نمونەى
 ئافرەت لىبكات.

بۆيە پىغەمبەر (ﷺ) نەفرەتى لەو پىاوانە كىردوۋە كە خۆيان لە
 شىۋەى ئافرەت دەنوئىنن و ھەرۋەھا نەفرەتى لەو ئافرەتانەش كىردوۋە
 كە خۆيان لە شىۋەى پىياو دەنوئىنن، سەعات ئەوہى تەنيا ئافرەتان
 بەكارى دەھىنن و لەو دەستىيان دەكەن نايىت پىياو بەكارىبھىننى و لەدەستى
 بكات ئەمەش رەنگى چ سىپى يا سوور يا رەش بوويىت.

گرنگى مەسەلەكە: ئەوہى ئەگەر گوترا ئەمە سەعاتى ئافرەتە،
 ئەمە ناكرى پىياو بەكارىبھىننى و لەدەستى بكات و، بەلام ئەگەر
 لەشىۋەى سەعاتى ئافرەتان نەبوو بەلام شتى لە ئالتون تىدا بوو،
 ئىمە سەير دەكەين، ئەگەر زىرەكە تەنيا رەنگ بوو ئەمە حەرام نىەو،
 بەلام نامۇزگارى پىياو دەكەين كە بەكارى نەھىننى و لەدەستى نەكات
 نەوہكو تاوانبار بكرىتەوہو خەلكانى دى چاۋى لىبكەن و لاسايى
 بكنەوہ.

ئینجا نه گهر زیبری تییداوو و به ناوی زیر روپوش کرابوو ئەمه بو
پیاوان حەرامەو پێویستە نە بەکاری بهینن و نە لە دەستی بکەن
چونکه پیتغه مەبەر دروودو سهلامی خوی لەسەر بیت لەبارە ی ئاوریشم
و ئالتوون فەرمووی: (بو ئیرینه ی نەتەوه ی من حەرامە ئەوه ی بو
میینه کانی حەلال کراوه).

الشیخ ابن عثیمین

گونجاوترین شیواز له بانگه‌وازدا

پرسیار: من گه نجیکم دمه‌وی بيمه بانگه‌وازکارو، به‌لام هیچ شیوازیکی گونجاوم. به‌ده‌سته‌وه نییه، نایا (سیدی) ئیسلامی و کتیبی ئیسلامی به‌سووده بۆ نه‌وهی بتوانم بلاویان بکه‌مه‌وه یا. دابه‌شیان بکه‌مه‌وه. گونجاوترین شیوازم فیربکه‌ن خوای گه‌وره پاداشتان بداته‌وه.

وه‌لام: به‌لێ، بیگومان مروژ ناتوانیت به‌خۆی بانگه‌واز بکات و، به‌لام ده‌توانیت به‌ بلاوکردنه‌وهی کتیب و (سیدی) یه‌ به‌سووده‌کان سوود به‌ تاین بگه‌یه‌نیت و، به‌لام له‌بهر نه‌وهی به‌خۆی ناتوانیت بیته بانگه‌وازکاری راست و دروست بۆیه پیویسته ئەم کتیب و (سیدی) یانه به‌ زانایانی تاین نیشان بدات بۆ نه‌وهی بزانیته چ هه‌له‌یه‌کیان تێدایه‌و نه‌و پیاوه‌ش سه‌ربه‌خۆی ئەم شتانه بلاونه‌کاته‌وه و دابه‌شیان نه‌کاته‌وه نه‌وه‌کو شتی هه‌له‌و نادروستیان تێدایه‌ و به‌خۆی هه‌ستی پێ نه‌کات.

هه‌وره‌ها شیوازی دیکه‌ش هه‌یه بۆ بلاوکردنه‌وه و دابه‌شکردنی سیدی و کتیب. بانگه‌وازکار ده‌توانیت له‌گه‌ڵ زانایه‌ک ریکبکه‌ویت که زانایه‌که کتیبه‌که بنوسیته و نه‌ویش نه‌رکی چاپ و بلاوکردنه‌وه له

نهستوی خوی بگریت، بهمهش بانگه واز کار له لای خوای گه وره که
له هموو شتیکی زیندوو و مردوو ناگاداره پاداشتی گه وره ی هیهو
خوای میهره بانیش به زه بیداری به زه بیدارانه .

الشیخ ابن عثیمین

له نیازی خۆت له گه‌ل خودا راستگۆیه!

پرسیار: گه‌نجیکم هه‌ز له بانگه‌وازکاری ده‌که‌م و به‌لام دوو ره‌وشتم هه‌یه:

یه‌که‌م: کاری هه‌تانه‌وه‌ی مه‌نی به‌ده‌ستی ده‌که‌م و، هه‌ولم دا وازیلییه‌تیم، به‌لام نه‌متوانی؟

دووه‌م: نوێژی به‌یانیان ناکه‌م ئه‌گه‌رچی زۆر رسوای خۆشم ده‌که‌م؟ سه‌لامی خواتان لیبی، چه‌ نامۆژگارییه‌که‌م ده‌که‌ن، تکاتان لیده‌که‌م دو‌عام بۆ بکه‌ن و ئاماده‌بووان دلتیا بکه‌نه‌وه خوا له په‌نای خۆی بتانگری و بتانپاریزی.

وه‌لام:

له‌خوای گه‌وره‌ داوا ده‌که‌ین که‌ تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه، ئه‌و خواجه‌ تاک و ته‌نیا‌یه‌ی ئیمه‌ی له‌ نه‌بووه‌وه هه‌تا‌وه‌ته‌ ئه‌م شینوه‌یه‌ی ئیستامان له‌ خوای گه‌وره‌ داواکارین له‌سه‌ر بپیرادانه‌کانی خۆمان جی‌گه‌رممان بکات وره‌مان به‌رز بکاته‌وه‌ تا‌کو بتوانین په‌یمان‌ه‌کان که‌ له‌رووی خوای گه‌وره‌ داومانه‌ نه‌یان‌شکینین و بیانپاریزین ده‌لێم: نه‌مه‌ ئه‌گه‌ر خوای مه‌زن ئاره‌زووی لیبی له‌دوا رۆژدا ریڠای راستی پی‌ نیشان ده‌دات، چونکه‌ ئه‌م که‌سه‌ خودی خۆی هه‌ول

دهدات خوئی له دهسپهر قوتار بکات که به خوئی ههست پی دهکات کاریکی نابهجی دهکات.

ئهمهش بهخشین و چاکهیه له لایهن خواوه، ئهوهی به دلسۆزی ههولئی شتیك بدات که بو په یامی خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ریگه خوشکه بری و به دلی ساف و بیگهره د خوا بپه رستی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بناسی، خوای مهزن به گه وره یی خوئی ئه گهر راستی نیازی لی به دیکردو زانی لهو په یمانه به رده وام ده بیست، خوای مهزن یارمهتی دهدات و له سه ر خواپه رستی رشتی دهکات. منیش بهم برایه ده لیم:

له گه ل خوا نیازت راست بی و له کاتی سوژده و نیتوان بانگ و هه لبه ستانی نوژی له کوتایی شهو، له خوای گه وره بپاریوه و ده ست به خویندنی قورئان بکه، چونکه ئهمه یارمه تیت دهدات که واز له م مه سه له یه به یینیت.

به لام ده رباره ی نوژی به یانی: ههول بده زوو بجهویت چونکه ئهوانه ی له نوژی به یانی دوا ده که ون زۆربه یان خه و تهنگیان پی هه لده چینی و هیور نه بوونه وه ی له شی مرۆ له که م نووستن له شی مرۆ گران دهکات و به ربه سستی بو دروست دهکات. زۆربه ی ئهوانه ی نوژی به یانی فه رامۆش ده که ن ئه و که سانه ن که درهنگی شه و ده خه ون و، ئهمهش پیچه وانه ی رهوشتی پیغه مبه ره درودو سه لامی خوای له سه ر بیست که

زور پيويسته ناگاداري هم ره وشته بين نه ودي دروودو سهلامی خورای
له سر بيت دديگرد رکي له نووستني پيش نويژي عيشا دهبوه وه
رکي له گفتوگو به ماناي قسه کردني وای نويژي عيشاش دهبوه وه،
له بهرچي؟

چونکه مروژ ته گهر دواي نويژي عيشا زور مايه وه هلسانه وهی بو
نويژي به ياني زه همت ده بی... بويه ناموژگاري هم براي ده که م که
شهو ان زوو بنوي و ناموژگاري خه لکانی موسلمانيش ده که م نه دمانی
خيزانه کانی خويان بو نويژي به يانيان به چاکي هوشيار بکنه وه تاکو
ته و او به ناگايان نه هينن وازيان لی نه هينن تاکو وه کو شه که سه
نه بيت که ديت جاريك يا دوو جار بانگی نافرته يا کچ يا کوره کانی
خوی ده کاو نينجا وازيان لی دینی و دهروات و نازانيت به ناگاهاتون
يا، نا.

به لام هم جوړه گه نجانه پيويستيان به وديه که پتيان بليت:

هلسه وه له سر سهري بوه ستيت تاکو هلدسته تته وه، هندی
له گه نجه کانيش نه وهی بو بهس نييه که ته نيا هلدسته تته وه له وانه يه
هلدسته تته وه دووباره ده گه رتته وه وه ده خه ویت، نمونه ی نه مانه
ده ستي بگره تاکو ده يگه ينيته نيو گه رماو، نه وانی دی له دهرگايان

بده و دیسان به توندی له ده رگایان بده به پشتیوانی خودای گه وره ده رگا
ده که نه وه و ئیدی هموو نه دمانانی خیزان نویژی به یانی خویمان ده که ن.

الشیخ ابن عشمین

سزای فرۆشتنی شتومه‌کی چه‌رام

پرسیار: گه‌نجیک خواناسه‌و له دوکانی عه‌تاری باوکی خۆی کار ده‌کات و، ئەم دوکانه‌ش هه‌ندی شتی خراپی وه‌کو جیگا‌ره‌و وینه‌ی تێدا ده‌فرۆش‌ریت، ئەم کوره‌ نامۆژگاری باوکی خۆی کردو به‌لام باوکه‌که‌ خۆی لی‌ توورده‌کات و ده‌لیت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حکوومه‌ت ئەم شتومه‌کانه‌ی هه‌یناوه‌و خه‌لک ئەم شتانه‌ ده‌کرن، ئەمه‌ هه‌یج شتیکی تێدا نییه‌ تا‌کو بۆ ئیمه‌ گونا‌ه‌ بی‌ت، باوکه‌که‌ش له‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌یه‌، به‌هه‌ر حال هه‌ندی له‌وانه‌ی به‌ نی‌و ته‌مه‌ندا چوون قایل نابن کوره‌کانیان نامۆژگاریان بکه‌ن، سه‌لامی خوا‌ی گه‌وره‌تان لی‌بی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ چی ئاراسته‌ی باوکه‌م ده‌کهن؟

وه‌لام: یه‌که‌مین: ده‌ستخۆشی له‌م گه‌نجه‌ ده‌که‌ین که‌ خوا ری‌گای په‌رستنی بۆ رووناک کردوه‌ته‌وه‌و به‌ خواناسینی خۆی پابه‌نده‌، چونکه‌ ئەمه‌ گه‌وره‌ترین خه‌یرو چاکه‌یه‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ به‌نده‌ی خۆی ده‌به‌خشی و، له‌ په‌یوه‌ستی خۆی به‌ په‌یامی خوا سه‌ری به‌رز ده‌کاته‌وه‌، ئەمه‌ش بۆ ئەم گه‌نجه‌ به‌خه‌یرێکی گه‌وره‌ ده‌ژمی‌دریت که‌ له‌ هه‌موو خه‌یرو خۆشیه‌کی دنیا خه‌یرتره‌.

دووه‌مین: نامۆژگاری ئاراسته‌ی باوکی ده‌که‌ین به‌تایبه‌تی که‌ له‌ داوترین ماوه‌ی ته‌مه‌نیه‌تی: خوا‌ی گه‌وره‌و به‌هه‌ر مه‌ند په‌رستی‌ت و،

لیلی بترسیت، ئەمەش بزانیت که تهنیا خوای مهزن رسقدهره هەر
 ئەویش به تهنیا رسقی ژیانی رۆژانهی بهندهی خۆی به دهسته و رسقیش
 به فرۆشتنی شتومه که قه دهغه کراوه کان پهیدا نابیت، ئەو رسقهی
 بهریگای فرۆشتنی شتومه که قه دهغه کراوه کان پهیدا دهیبت ئەم رزقه
 نه خیری تیدایه و نه خواش به خشینی خۆی تیدا دهکات، به لکو بو
 خاوه نه کهی دهیبت به لای سه ر.

له قورئان و سوننه تدا زۆر به چاک و روونی و هه روا به توندیش
 هۆشیاری داوه به وانهی رسقی خۆیان به چه رامی پهیدا ده کهن و
 له گه ل ئەمەش ده خواردی خیزان و منداله کانی خۆیان ده ده ن دوایش
 ئەو ماله چه رامه بو نه وه کانی خۆیان به جی ده هیلن. پیغه مبه ریش
 (ده فەر موویت: ﷺ)

﴿خوا چاکه و جگه له چاکه به هیچ شتیکی دی قایل نابیت، خوای
 گه و ره میهره بان ئەوهی به نیراوه کانی فرمان کردووه، هه مان
 فرمانیشی به نیمانداره کان کردووه.
 خوای گه و ره ده فەر موویت:

﴿يَأَيُّهَا الرَّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ المؤمنون: ٥١.

واته: ئەمی نیراوانی خودا، له خۆراکی پاک (حه لال) بخۆن، وه کردهوی چاک بکهن، (چونکه) بهراستی من بهوهی ئیوه دهیکهن ناگدارم.

ههروهها خوی مهزن دهفرمویت:

﴿يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا

لِلّٰهِ اِنَّ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ البقره: ۱۷۲

واته: ئەمی ئەو کهسانهیی که برواتان هیناوه، بخۆن، لهو خواردهمه نییه پاکانهیی کردومان به رۆزیتان، وه سوپاسی خوا بکهن، ئەگه ئیوه ههه ئهوه دهپهستن.

ههروهها دهبارهی ئەو دهرویتشهی ئەم دی و ئەو دی ده کاو هاواری خودا ده کا خۆراکی هه رامهوه، جلوه بهرگی هه رامهوه، هه ره به خۆراکی هه رامیش فرسکی گرتووه ئەمه هه رگیز له لای خوی گهوره قایلبوونی نییه وه لامیش نادریته وه.

له وتاریکی (ابن مسعود) دا هاتوه:

(ئهو کهسهی مال و سامانی به سهریه کهوه داناوه) به مانای به هه رامی پهیدای کردوه) ئەگه ره کات بدات لیتی قه بوون نابێ، ئەگه

به خشیشی بزی به خیر حسیب نابی و، نه گهر له دواى خۆیشی به جیی هیشت ده خریته نیو ناگره وه. تکا له پیره میردی باوکت نهو پیاوه نیمانداره ده کهم بهم ناموزگاری و بهم دیارییه مان قایل بییت، نیمه نه م باسه مان بۆ بهرزه وهندی نهو و بهرزه وهندی کوره کانی دواى خزی کردوه.

به لام دهربارهی نهو کهغهی که باوکی فرمانی پینده کا شتومه ک له نیو دوکانه عهتارییه کهی بفرۆشی که ههندی شتی هه پامی تیندایه، من پیی ده لیم:

له مه گوپراییه لئی باوکت مهبه، له دوکانه که دانیشه و شته رینگه پیندراوه کان بفرۆشه و شته قه ده غه کراوه کان مه فرۆشته، چونکه هه رگیز خوا په رستی بهنده له گه ل یاخی بوون و کرده وه نه هی لیکراوه کان به گدی ناگریته وه.

هه وه رها قسه ی باوکت بۆ تۆ که ده لیت: نه م شته قه یناکه چونکه حکومهت رینگه ی پینداوه و ده هیلیت بفرۆشیت.

منیش ده لیم: به که مین جار په ند له کیتاب و سووننه دایه و نه به نیش و کاری حکومه ته وه نه به نیش و کاری خه لگیشه چونکه خوا ی مه زن که له هه موو شتیکی بهنده کانی خزی نه وه ی زینده وه ر بییت،

له کارو کرده وهی، له ژبانی رۆژانهی، له بژێوی، له ژبان و مردنسی، له هه موو شتیك چاودێرو ئاگاداره ده فەرموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء: ٥٩.

واته: ئەى ئەو که سانهى که باوهرتان هیناوه، گوێرایه لى خواو گوێرایه لى پینغه مبه ر بن، وه پاشانیش گوێرایه لى کاربه دهسته (عاديله) كانى خۆتان بن، جا نه گه ر دووبه ره کیتان له شتی کدا هه بوو، ئەوه بیگیتر نه وه بۆ لای خواو پینغه مبه ر (ﷺ) نه گه ر ئیوه باوهرتان به خوا هه یه و، به رۆژى دوا یی، ئەوه باشتره، وه ئاکام و نه نجامی چاکتره.

فەرموو سه یرکه لیره خواى گه و ره ده فەرموویت نه گه ر ناکۆکیتان له گه ل به خێوکارو کاربه ده ستانى خۆتان هه بوو، ئەوه بیگیتر نه وه بۆ لای خواو پینغه مبه ر (ﷺ) له مه ش دووپاتى ئەمه ده کاته وه که نه گه ر ئیوه باوهرتان به خواو دوا رۆژ هه یه.

ئەم پاسا وه ش له رۆژى زیندوو بوونه وه له لای خوا دادى نادات، چونکه خواى مه زن ده فەرموویت:

﴿ وَيَوْمَ نَبِّئُهُمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (٦٥) القصص:

٦٥

واته: وه روژئی كه (خوا) بانگیان ده كات و (پییان) ده فهرمووی، چیتان وه لآمی پیغه مبهران داوه ته وه. له دنیاش له لای تیگه یشتوان لهو خه لكانه ی باوه رپان به خوایه و خوا ناسن هیچ شتیك جگه له کیتابی خواو سوننه تی پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) سوودیان پی ناگه یینی، چونكه هه موو باوه ركارو خواناسیك ناكری نیش و كاری خه لك یا پیروهو و پروگرامی حكومهت كه (ناعادیل) بوو پیروهو بكات و کیتابی خواو سوننه تی پیغه مبه ره (ﷺ) به لاوه بنیت، ترسیش له وه دایه شه وه ی له نیش و كاری حكومهت نارازی بیته وه كو شه بیته كه ده رباره ی نه مانه ده فهرموویته:

﴿ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴾ (١٣٦) وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرُؤُ

فَنَتَّبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَاتٍ

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾ (١٣٧) البقره: ١٦٦-١٦٧

واته: کاتیك له پیشه واکان یه خه هه لده ته کینن، له وانهی (له دنیا) دا دوايان که وتوون، وه سزایان (به چای خۆیان) بینین وه هه موو په یوه ندیسه کیان بچرایه وه، وه نه وانهی که دوايان که وتبوون ووتیان، خۆزگه نيمه بگه راینایه ته وه (بۆ دنیا) تا یه خه مان لى هه ل بته کاندایه، هه روهك (نه وان) یه خه یان له نيمه هه لته کاند، ناوا، خوا کرده وه کانیان نیشان نه دات، به داخ له سه ر دلایان، وه نه وان ده رچوونیان نییه، له ناگر.

پوخته ی وه لام چوار شتن:

یه که م: په رۆزبایی له وه که سه ی خوی دلۆقان چاکه ی بروایی و هه وش و عه قلی داوه تی که به ریتگه ی راستی خواناسی به دل و ده روون و ناخیتکی بی گه رد گرتوه.

دووه م: نامۆژگاری باوک ده که یین واز له م کاره بینتی.

سینهم: دلنیاین نه وه کوره ی باوکی له دوکانه که ی خۆی به جیتی ده هیتلی بروای به خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) هه یه و شتومه کی حه لال ده فره شی و نه وه ی خواو سوننه ت قه ده غه ی کرده وه نافره شی.

چواره م: سه رچاوه بۆ نه حکامه شه رعیه یه کان نه وه نییه نه وه ی حکومه ت بریاری بۆ ده دا یا بریاری بۆ نادا یا کاری کرده وه و خوو ره وش و هه ل سوکه وتی ژیان ی رۆژانه ی بژنوی و قسه و بریاری خه لکیش

نییه که ژیانی خویمان له دنیا به‌سه‌ر ده‌به‌ن، به‌لکو سه‌رچاوه‌ی راست و
دروست گه‌رانه‌وه‌یه بو کیتابی خواو سوننه‌تی نیرراویه‌تی (ﷺ).

الشیخ ابن عثیمین

خواپەرستى بە پىيى توانا

پرسىيار: نىمە كۆمەلتيكىن لە ھاورپىيان بۇ مەبەستى گفتوگو و دىالۆك دەربارەى دنياو ئايىن كۆدەبىننەو، كەچى يەكئىك لە نامادەبووان پرسىيارىك ئاراستەى ھەموومان دەكات و تىيىدا دەلى: نايا مرۆقى موسلمان دەتوانىت بژىت كە ۱% ژيانى موسلمانانە بىت لەگەل ئەو، كە ژيانى رۆژانەو ھەلسوكەوتى لەگەل كۆمەلگە كەى خۆى بەردەوام بىت ئەمە سەرەراى ئەو، كە ژيانى رۆژانەو ھەلسوكەوتە كەى لە نىو كۆمەلگە كەى خۆى زۆر شتى چاك و خراپ و كاريگەرىشى تىدايە بەو مانايەى ئەگەر ئەو مرۆقە موسلمانە ئەو، كە خوای گەرە قەدەغەى كردووە لىيى دوور بگەويتتەو، ئەو، كە لە قورئاندا ھاتووە پەيرەوى بكات و ئەو، كە سوننەتى پىغەمبەرىشە (ﷺ) بىكاو جگە لەو، كە لەلە مەيلى ھىچ شتتىكى دى نەكات لەسەر رى و شوئىنى (محمد - ﷺ) - بىروات، لەھەموو شتتىكى قەدەغە كراو دوور بگەويتتەو؟

لەسەر ئەم بابەتە وەلامەكان ھەندى جىاواز بوون ئەگەرچى ھەمووشىيان بە (بەلى) وەلامىيان داو، تەو، بەلام وەلامەكان دەربارەى رىژە كەى جىاواز بوون، كۆمەلتيك گوتىيان مرۆقە تواناى ھەيە ۱% موسلمان بىت، كەچى كۆمەلتيكى دىكە لەسەر ئەو، كە قايل نەبوون كە

مرۆڧ لەم سەردەمە بتوانىت ژيانىكى موسلمانانە ۱% بژىت، راو بۆچونى ئەو كۆمەلەى دوايى كە قايىل نەبوو بەوہى مرۆڧ بتوانىت بەرپژەى سەد لەسەد بژىت ئەوہبوو كە تواناى كۆمەلگەو كارىگەرىسە جۇراو جۆرەكانى كارىكى گەورەى لەسەر تاكدەا ھەيسە لەوانەشە زۆر شتى ناراست و دروست پىويست دەبى رۆژانە جىبەجىيى بكەيت و ھەر ئەمانەش حكومەت (ھەر حكومەتەيك) بىرىارى بۆ دەدەن كەئەم شتانە بىنە بەشىك لە پىكھاتەى ماودى ژيانى رۆژانەى ھەر موسلمانىك، ھەر ئەم كۆمەلەيە يارى تۆپى پى بە نمونە دىننەوہ كە حكومەت ھەول دەدات ھانى ئەم يارىيە بدات سەرەراى ئەوہى ھىندە سوودى گەنجانى تىدا نىيە وەكو ئەوہى ئەگەر بۆ نمونە گەنجان لەسەر سوارچاكى و مەلەوانى و تىرھەويژى رابھىندىرئىن. نمونەيەكى دى وىنەو وىنە تەندارەكان.

نمونەيەكى دى پىوہندى بە خۇراكى مرۆڧەوہ ھەيسە كە دەولەت ھاوردەى دەكات وەكو ئەو خۇراك و خواردنەى لە دەرەوہ دەھىندىرئىن، نمونەيەكى دى سوودى بانكەكان، ھەرەوہا زۆر نمونەى دىكەشيان ھىتايەوہو، كاتى گىفتوگۆيەكە درپژەى كىشا لەسەر ھەندى خال رىككەوتىن و لە ھەندىكى دى بىرورامان جىاواز بوو، ئىمە ئەم

پرسیاره بؤ به پرتان ره وانه ده کهین به لکر له لای نیوه وه لامی راست و دروست و پرواپیتهینه رمان به چنگ بکه ویت.

وه لام: له راستیدا موسلمان له گوناھ و تاوان و داوین پیسی دورور نییه، له هه له و شتی نادرست دورور نییه، نیوان چاکه و خراپه یه که له مووی باریکه، خودی مروژ ساده و نه فامه، هه موو نه وهی ئاده هه له کارن باشترین هه له کاره کان ته و به کاره کانن هه ره که وه فهرموده ی پیرۆزدا هاتوو، به لام ده کری و له توانادا هه یه که مروژی موسلمان له کومه لگه یه کی موسلمانی پاریزکاردا بژیت نه مهش به پیی تواناو خود گیری خوی، هه لبه ته نه مهش به گویره ی نه مه فهرموده یه ی خوی مه زنه:

﴿ فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا

لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

التغابن: ١٦

واته: که و ابو له خوا بترسن نه وه نه دهی که ده توانن.

مروژی خواناس له نایینه که ی خوی نه گه هه له یه کی کرد یا هه له یه کی لی روودا که به ثقه ست نه بووی و وا تیبگات به گویره ی لیکندانه وهی خوی یا نه و زانیاریانه ی که هه یه تی به مه نایین و

بروایه که ی له که دار نابیی، یا نه و تا نه و هه له یه ی که ده ی کات له سه ر
 وه لآمی پرسایاری خوی بیت که خاوه دن زانستان ی کرد بییت و دانان و
 لیکدان ه وه که ی خاوه دن زانست بوی دانابی و بوی لیکدا بیته وه و دانان و
 لیکدان ه وه که ش له گه ل ش رع ی بی گه رد یه کنه گریته وه، به مه نایین و
 بروای برای موسلمان له ق و لاواز نابییت.

کورت ه ی نه مه وه لآمه: پیویسته له سه ر موسلمان به پیی توانای خوی
 خوا به پرستی، نه و شتانه له خوی قه ده غه بکا نه وه ی خوای مه زن
 له سه ری حه رام کردو وه، نه وه ی پیویستیشه له سه ری که نایینی خوا
 پیویستی کردو وه ده بی بیکاو جیبه جییان بکات، هه ر هه له یه کیش که
 لئی رووبدا هه ر چه نده بچوک بییت یا گه وره بییت پیویسته ته وه ی
 نیجگاری بکات.

الشیخ ابن باز

به شه کانی کارو کرده وه چاکه کان

پرسیار: نایا موسلمان نه گهر کاریک یا هر کاریک له کاره کانی به بی نیاز کرد پاداشتی ده دریتته وه، وه کو لابرندی کهر سه یه کی نازاردهر له ریگایه کی گشتی، یا وه کو ته وقه کردن و دانیشتن له کۆری نایینی بی نه و دی لینی به نیازی پاداشت بیت له لای خوی گه ورده وه؟
وه لام: کارو کرده وه چاکه کان دوو به شن:

جۆری یه که م: هندی کارو کرده وه هیه پیوستن و له سوودی بو خه لکی دی پتر نییه. نه گهر نه و کارانه جیبه جی بکه یت به نیازی پاداشت نه گهر چی به نیازی پیوستی سهرشانی مرۆقه به رانبهر کۆمه لگه که ی خۆی بیکات، نه مهش مانای نه وه یه نه گهر به نیازی پاداشتیش نه بیت ته نیا به نیازی نه رکیتی سهر شانی بی به رانبهر به کۆمه ل نه مه پاداشتی له سهر ده بی.

جۆری دوو م: زۆر جۆره پهرستن هیه سوود به خه لکی دی ده گه ینیت نه مانه که بو خه لکی دی سوود به خشن هه لبه ته پاداشتیان ده دریتته وه جا نه گهر چی به نیازی نه بیت، بو نه مهش پیغه مبه رمان (ﷺ) ده رفه رموویت نه و که سه ی نه مامیک بچینیت یا رووه کیک پروینیت نازه لیک لینی تیژ بخوات یا هر که سیکی دی به ره که ی بخوات

ئەمە پاداشتی بو هەییە ئەگەرچی ئەمامە کە دەچینیت و نیازیشی لەمەدا نییە ئینجا لەبەر ئەوەی سوودی بەخەلك گەیاندا ئەمە پاداشتی لەسەرە، هەلبەتە ئەمەش نیشانە بەم فەرموودەیی خوای مەزنە:

﴿ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ

مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ... ﴾ النساء: ١١٤

واتە: هیچ چاکەیهك نییە لە زۆر چەپە و سرتە کردنەکانیان دا، مەگەر یەکیك فرمان بکات بەمال بەخشین یان چاکە، یان چاککردنی نێوان خەلکی.

نیدی هەر ئەوەیە کە مرۆڤ بەبێ نیاز بو چاککردن و ئاوەدانێ و ژبانی رۆژانە کۆمەڵ دەیکات بێ ئەوەی چاودروانی پاداشت بێ کەچی ئەمەش خیری گەرەیه، ئینجا خوای مەزن دەفەرموویت:

﴿..... وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا ﴿١١٤﴾﴾ النساء: ١١٤

واتە: جا هەر کەسێک ئەو بەکات، بەنیازی رەزامەندی خودا، ئەو لە داها تودا پێی دەبەخشین، پاداشتی زۆر گەرە، بێگومان چاکە و کردەوی چاک و هەلسوکەوتی جوان و خووەوشتی ریکوپیتکی گەنجی موسلمان کە رەچاوی پێکەوێ ژبان و ئاسوودەیی نێو کۆمەلگە بەکات

ئەمانە خىرەكى پترن لەودى خوای گەورە لەسەرەتای ئایەتەكە ناوی
هینان، لادانى شتیک كەرەسەيەك لەسەر رینگايەك هاتووچۆی خەلكى
دىكەى لەسەر بیىت ئەمە ئەگەرچى بەنیازیش نەبیىت بۆ كۆمەل
سوودبەخشەو مرۆڤ پاداشتى دەدریستەو، جا لەو كارە بەسوودانەى
مرۆڤ ھەرچەند بچوك بیىت لەم ئایەتە پاكانە باس دەكریىت یا ئەگەر
گەورە بیىت وەكو داھینانە گەورەكان، یا پردەكان، یا تونیلەكان،
سوودبەخشن و لەرۆژی دوایی لەلای خوای پەرورەدگار پاداشتى خوایان
ھەبە .

الشیخ ابن عثيمين

گه نجیك نویره کان دهکات و

هه ندى کرده وهی خراپیش دهکات

پرسیار: من نویره کان دهکم و به لام هه ندى کرده وهی خراپیش دهکم ناموزگاریتان بۆمن چییه؟ له بهرچی نویره کانم له کرده وهی خراپ دوورم ناکه نه وه؟

وه لام: ناموزگاریم بۆ تو، به رانبهر به خواى گه وده ئه وهیه که ته وهی بکهی، نهو خوایهی تاک و ته نیایه، نهو خوایهی بی نیازو جیی نیازو ئومیده، که سی لی نه بو وه له کهس نه بو وه، وه هه رگیز هه یچ کهس هاوشیوه و هاوتای نییه کاتی به رانبهر خواى مه زن کړن شو ش ده بیت پیویسته به راستی هه ست به مه زنیتی بکهیت، هه ست به شکۆمه ندى و میهره بانى بکهیت، نه وه ش بزانیست نه وهی له خواى داهینه ر که دروستکه ری سه رجه م زیندوو و مردوو انه سزای گه وده ی هه یه و نه وهی لی ی یاخی بیت سزایه کی نازارده ری بی پایانی دده دات و نه و فهرمووده یه ی خواى گه وده ش بخوینیته وه که ده فهرمو ی:

﴿ نَعَىٰ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ

الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ ۵۰-۴۹. الحجر

واته: ههوالا بده به بنده کاتم، که به راستی هه ر من لیبوردی
 میهره بانم، وه بی گومان هه سزای منه سزای سهخت.
 نهی خودایه لی بیبوری و به زهی پی بکه بته وه نازاره کهی له سه ر
 سووک بکه بته وه.

به لام که تو نویژ ده کهیت و نویژه کانت له کرده وهی خراب ناتپاریژن
 له وانیه نویژه کانت که موکوریان تیدا بیته، چونکه نهو نویژهی که
 نویژکار له درۆ و دزی و ساخته و کرده وه به ده کانی دی ده پاریزیته نهو
 نویژانهیه که له دل و دهروونیکی بی گهرد به رانسه ر خوای گهوره
 کرئوش به ریته، نهو نویژانهیه که به بروایه کی ته اوای راست و دروست
 خوای گهوره ت ناسییته و ههست به مهزینیته بکه بیت بروای
 ته اوایشت به مه بیت که خوای گهوره چۆن ژیاندوویسه تی هه ر به م
 شیوهیه ش ده ترمینیته و دووباره زیندووت ده کاته وه بو هه ر
 کارو کرده وهیه کی چاک و خراب چ گهوره بیته یا بچووک پاداشتی
 گهوره سزای نازارده ر ههیه. نویژی راست و دروستی بهو مانایه ش
 وه که نهوی له پیغه مبهروه (صَلَّیْهِ) بۆمان ماوه ته وه، که پیشتر دل و
 دهروونی بو خاوین ده کریتته وه به نیازی په رستنیکی راست خودی بو
 ناماده ده کریت هه همیشه نویژ کردنیش وه کو نهویه که له سوننه تدا
 هاتوه.

نینجا ہممو نویتیک مروؤ له کردهوی خراپ دورور ناکاتہوو
 لہدہردو بہلای دنیا ناپیازیتیت. دہبی نویتز وہکو پیویست بکہیت وہکو
 نہوی بہشیکتی تہواو بنچینہکای نایینی نیسلامہوہ لہگہلشیدا
 نہوی پیویستہ لہسہرت جیبہجیتی بکہیت.

لہ نایہتی - الماندہ - ۵۳ - دا ہاتوو: ﴿..... وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ﴾
 خودای پەروردگار لہ ہممو شتیک، لہہممو جولانہوی
 گہردیلہیہکی نم گہردوونہ ناگادارہ.

خوای شکودار دہفہرموویت:

﴿ أَتَلُّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
 الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾ العنكبوت:

. ۴۵

واتہ: بیخوینہرہوہ. نہو قورنانهی کہ سرووش کراوہ بؤت، وہ نویتز
 بکہ، بیگومان نویتز بہرگری (نویتزکار) دہکات لہ کردهوی
 پاپہسہند(خراپہ).

الشيخ ابن عثيمين

بیویسته نویره کهر بیبوغزینیت

پرسیار: هاورییه کی تازیم ههیه زور خوشم دهویت، بهلام تهم هاورییه نه نویره دهکات که لهسهری پیویسته و نه له ره مه زانیش بهر ژوو ده بیته، هه موو جاریک ناموژگاری ده که م و ئایا بهر دهوام بم یا، نا.

وهلام: تهم پیاوه و نمونه کانی وه کو شه و پیویسته بیبوغزیندرین و دوژمنداری بکرین تاکو تهوبه ده که ن و ده گهرینه وه ریگهی راستی تایین و خوی مهن دهناسن.

چونکه وازهینان له نویره کوفری گهریه شه وهش راستی قسهی زانایانه بو فرموده ی پیغه مبهر (ﷺ):

﴿له نیوان پیاو و نیوان کوفرو هاوبه شی پهیدا کردن بو خوا وازهینانه له نویره﴾ اخرجه مسلم فی صحیحه.

هروهها له فرموده یه کی دی دروودو سهلامی خوی لهسهر بیته: ﴿تهو شهرتو په پمانه ی له نیوان ئیمه یه و له نیوان نهوانه نویره کردنه شهوهی وازی لیبهینیت کوفر دهکات﴾. اخرجه الامام احمد واهل السنن باسناد صحیح.

ئیت فرموده کانی بهم مانایه زورن.

-بهلام به رۆژوو نهبوونی ره مهزان به بی پاساوێکی شه رعی ئەمه له گوناوه هه ره گه وره کانه، هه ندی له زانایانی ئایینی گه یشتنه شه و رادهیهی که بلین شهوی له ره مهزان به بی پاساوی شه رعی وه کو نه خو شی و گه شت کردن به رۆژوو نابیت کوفری گه وره ده کات.

پێویسته له سهرت بۆ شهوی له خوا په رستییه که ی خۆت به رده وام بیت ئەم هاوڕییه ببو غزینیت و وازی لی بهینیت و خۆتی لی بپاریزیت تا کو تهویه ده کات و ده گه رپته وه رپنگه ی راستی خواناسی.

پێویسته له سهر به خێوکارانی موسلمانان ناموزگاری شه وانه بکه ن که وازیان له نوێژ هیناوه و رینماییان بکه ن تا کو ده گه رپته وه و تهویه ده که ن ئەگه ر نا کوشتنیان پێویسته ئەمه ش به گوێرده ی فه رمووده ی خوای مه زن و توانا دار ها تووه:

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ﴾

لتوبه: 5.

واته جا ئەگه ر په شیمان بوونه وه و، نوێژیان کردو، زه کاتیاندا، شه وه رپیان پێبده ن به ره لایان بکه ن.

ئهمه ش مانای شهویه که شهوی نوێژ نه کات به ره لا نا کریت، پیغه مبه ریشمان (محمد ﷺ) ده فه رموویت: ﴿ مَنْ كُوشْتَنِى نُوَيْزُكَارِئِم قَهْدَهْغَه كَرْدُكُؤْ ئَهْمَهْش هِيْمَايَه كِي تَهْوَوه بَهْوَ مَانَايَه ي شهْوِي

نویژ نه‌کا هیشتا کوشتنی ته‌واو نه‌کردوهه یا کوتایی پیّ نه‌هیناوه.
هم‌موو به‌لگه شه‌رعییه‌کان له نایهت و فهر‌مورده‌کان به‌لگه‌و نیشانه‌ی
راست و دروستن که پیویسته له‌سه‌ر به‌خیوکاران شه‌وه‌ی نویژ ناکات
بی‌کوژیت نه‌گهر ته‌ویه نه‌کات، به‌ران‌به‌ر رووی پاکی خوای مه‌زن
ده‌ستمان به‌رزده‌که‌ینه‌وه‌و به‌ دلّیکی پر له بر‌وا داوای لی‌نده‌که‌ین، هاوار
ده‌که‌ین، ده‌پارّینه‌وه که تم هاو‌پّیه‌ت ته‌ویه بکات و به‌لکو خوای
گه‌وره ری‌نگای رووناکی پیّ نیشان بدات و ده‌رگای پر له به‌زه‌یی خنوی
بۆ والا بکاته‌وه.

الشیخ ابن باز

دهست به و هخته و هگرتن له رهمه زاندا

پرسيار: ده لیت: شیخی به ریز، نیمه ی موسلمان هم موومان ده زانین کاتی مانگی رهمه زان دیت بیداری له شهوان زور ده بیت، شهویش له لای زور کهس به خواپه رستی و خویندنه وهی قورئان و دانیشتنی نیو کوره نایینییه کان به سهر ده چیت، که چی زور کهسانی دیکه ش هه نه سات و وهختی شهوانه ی مانگی رهمه زانی خویمان نه گهرچی نویژه کان ده کهن و بهر ژروش دهن نه م وهخته جوان و به نرخه ی خویمان به بینینی شانوگه ری یا نمایشه نایینییه کان به سهر دهن و نینجا نه م نمایشانه هندی له شه ره دیرینه کانی تیدایه و له هندی بر گه ش نافرته ی سهرو مل والا و روتی تیدایه، ههروه ها زور له گه نجانش نه م شهوه له مانگی رهمه زان به بیداری دووردریز به سهر دهن و تیدایا شتی وا ده کهن که خوی شکومند پیتی ناخوشه، یاری کاغز یا توپ توپین ده کهن و یا ده چنه دهشت و چوله وانی یا له سهر شوسته کان پالده دهنه وه و کاته جوان و به نرخه که ی خویمان به قسه و گفتوگوی به تالی بی مانا به سهر دهن ناموژگاری و ریتماییه کانت بو نه م هه موو خه لکه چیه چ پیر بن یا گه نج؟

وه لام: ناموژگاری من بو نه وانه نه وه یه که نه م وهخته پیر زور به به هایه به هه ند هه ل بگرن، که له ژیانی مرؤفی موسلماندا یه ک جار

دیت و جارێکی دی ناگه ریتتهوه و سات و ودختیکی دیکه یان به چنگ
ناکهویت که تیییدا بجهون یا قورن ان بھویننه وه.

دهست پیوه گرتن به سات و ودخت له ژیاندا زۆر گرنگه به تایبه تی
له ژیا نی گه نجانی موسلمان، با دهست به و ودخته پیروزه وه بگرن و
قورن ان بھویننه وه تا کو خه و دهیان بنه ته وه. خۆزگه نه گه ر نه و خه لکه
دوای ته را و بجه کان کۆد ده بوونه وه و قورن انیان ده خویند و پرسیا ریان
ناراسته ی یه کدی ده کردو نه گه ر وه لامیان به چنگ بکه و تایه نه گه ر نا
روویان له زانایان بکر دایه تا کو وه لامه کان یان بۆ ده درایه وه، یه کیکیان
هه ندیک ی بھویندایه و نه و ی دی هه ندیک ی دی و نه و ی له دوای نه و
هه نه دیک ی دیکه ی بھویندایه به گوێره ی چالاکی خۆیان شه ویان به م
شێوده به سه ر به ر دایه، به مه ش به چاکی خویندنه وه و مانا کان فیتر
ده بوون، نه مه خیری زیاتره و له وه چا کتر د که نه م سات و ودخته
جوانه ی ته مه نی گه نجایه تی به بی سوود به ری ده که ن، نه مه جگه نه و ی
که له پرسیا ره که دا هاتوه که هه ندیک یان شتی نابه جی و هه رام
ده که ن، به لام ده رباره ی سه یر کردنی زنجیره بی مانایه کان که له فریودان و
شه یدا کردن چی دی تیدا نییه (واتا سه یر نه کریت).

نامۆزگاریم بۆ برایه کانم

تکام وایه پر به دل ئەم نامۆزگارییه م ودربگرن، ژيانی مرۆف زۆر به نرخ و به به هایه به تایبه تی ته مه نی گه نجایه تی، ته م ته مه نه ساته وهختیکه گه رانه وهی نییه له م ته مه نه خوا په رستی و ناسینی به راست و دروستی. زۆر مه رجه بۆ پته و کزنو به رده و امی و بۆ پێشه وه بردنی نه ته وهی موسلمان و گه رانه وه له م ته مه نه بۆ خوای توانا دارو ده سه لا تدار مه رجیککی گه ورده یه و هه میشه پادا شتی گه وره شی به دوایه وه یه. نینجا نیمه پتو یستمان به نووستن نییه که له رۆژیدا بجه بین رۆژ کورته و ودخت سارده و رۆژیش بۆ رایه راندنی ئیش و کاره کان، خوینەر له قوتابخانه ی خو یه تی و، مامۆستا به قوتاییه کانی خو ی خه ریکه و، بازرگان له نووسینگه ی خو یه تی و، فه رمان به ر له فه رمان گه یه و پتو یستمان به نووستن و پالدا نه وهی رۆژی نییه، با شه و بۆ نووستن ته رخا ن بکه ی ن و تیی دا قورثانی پی رۆز بجه ی نینه وه و تا کو نه وهی له توانا ماندا بوو لیکۆلینه وهی له سه ر بکه ی ن، چونکه خویندنه وه و قوولبونه وه له قورثا ن رۆشنی بریه کت بۆ به ده ست دینی که له کۆره ئایینییه کاند ا ده توانیت به شانازییه وه به شدار ی له گه فته وگا کاند ا بکه یت.

الشیخ ابن عثیمین

سزای نیازکار بو وازهینان له کرده‌وهی خراب

پرسیار: شیخی به‌ریز: من گه‌نجیکم نیازم کردووه واز له کرده‌وهی خراب بیتم و هه‌وت که‌ره‌ت خۆم بو‌ته‌رککردنی کرده‌وهی خراب ناماده‌کردووه و هه‌ر که‌ره‌تیش که نیازی بو‌ده‌خوایم نیازه‌که ده‌شکینم و ده‌گه‌ریتمه‌وه سه‌ر دۆخی خرابه‌کاریه‌کانی پێشو، دیسانیش خۆمی بو‌ناماده‌ده‌که‌م، نایا چ‌گوناه‌له‌سه‌ر من هه‌یه‌و، نایا که‌فاره‌تدانی هه‌یه‌و، نایا بو‌من ده‌کری پێش که‌فاره‌تدان سه‌ردانی مائی خوا بکه‌م؟ وه‌لام: ناموژگاری نه‌و براهه‌مان ده‌که‌م که بو‌وازهینان یا دوورکه‌وتنه‌وه له‌هه‌ر خرابیه‌که یا قه‌ده‌غه‌کراویک نیازی کردن و خۆ ناماده‌کردنی له‌خۆی نه‌کاته بار چونکه نه‌مه له هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خراب و نابه‌جی و قه‌ده‌غه‌کراو نیازی خۆباریزی لیبکات نه‌مه له نه‌جمادا لئی ده‌بیته‌خوو و لئی رادی.

خوای مه‌زن، خودای تاک و ته‌نیا، ته‌نیا به‌خۆی داهینه‌رو گیانله‌به‌رخه‌ری گشت زینده‌وارانه ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا

طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ النور: ٥٣.

واته: (دوو پرووه کان) سویندتان ده خوارد به خوا، به ئه و پهری سویند خواردنیان، که نه گهر فرمانیان پی بدهیت (به ده رچوون بۆ غه زان) بی گومان ده رده چن، بلی: سویند مه خۆن، ملکه چسی و گویرایه لی ئیوه زانراوه (قسه تان پیچه وانهی کردارتانه)، به راستی خوا، ناگاداره به و کرده وانهی ده یکه ن.

مانای ئه وه یه که گویرایه ل بن گویرایه لیه که ناسراو بن و بناسرین بی ئه وه ی سویند بخۆن و پیوستیش به سویند خواردن ناکات، ههروه ها پیوستیش به شت له خۆ گرتن یا خودی خۆتی بۆ ناماده و تهرخان بکهیت، پروای خۆت به هیژ بکه و توانای خۆت به کار بهینه ده توانیت ئه وه ی شتی خراپه و کرده وه ی قه ده غه کراوه به بی نیاز لیگرتن لیسی دوور بکه ویته وه و خودی خۆتی لیپاریزیت، ئه مه له هه موو شت باشتره و یه که مین هه نگاهه بۆ خواپاریزی و خوا ناسین، به لام نه گهر له دل و ده روونی خۆت نیازی ئه وه ت کرد که کرده وه ی ناپاکی نه کهیت و لپی دوور بکه ویته وه و ئینجا دووباره گه رایته وه سه ر کرده وه ی خراب، پیوسته له سه ر تۆ ته وه ی ئیگجاری بکهیت و ئه وه ی موسلمان و خواناس بیست ده بی بزانیست ته وه ی ئیکجاری هه موو که سیک ئه رکه کانی پی هه لناگیریت و په شیمان بوونه وه ی له دوادا نییه و هه میسه ده بی ئه وه ش بزانیست شکاندنی ته وه ی ئیگجاری سزای

گەورەي بەدوايەۋەدەيە، ھەرۋەھا پېتويستە لەسەرت لەسەر ئەو پاشگەزبونەۋەدەيە كە سويندت خواردوۋە لەگەلّ خواي گەورە پەيمان ت بەستورەۋە شكاندوتە دەبى كەفارت بەدەيت ئەۋيش تەۋدە نانى دە ھەژاران بەدەيت يا جلوبەرگيان بۇ بکەيت يا كەسيك لە كۆيلەيى رزگار بکەيت، ناندانيان دەبى ۋەكو ئەۋەي خەلگى خۇتان لە چىنى ناۋەند خۇراكيان چى بى ھەمان خۇراك بى، چىنى ناۋەند ئيمرۇ خۇراكى برنجە، دە كەس لە ھەژاران نىۋەرۇ يا ئىۋاران خۇراكى برنجيان دەدەيتى، ئەگەر ويستت بە نەكولاًۋى بەسەرياندا دابەش بکە، ھەر يەكيتكيان بۇ نمونە نزيكەي كيلۆيەك لە گەلئيشيدا شتتيك لە گوشتيان بدى بەم شىۋەيە نياز لە خۇگرتنەكەت لەسەر نامىنى بەلام دەگەرئيمەۋە دووبارە ئەمە دەئيمەۋە كە پېتويست ناكات مرۇڭ بۇ خواپەرستنى خۇي نيازى كردهۋەي چاك بکات پيشتەر ئەۋەي لەدل بيت كە لە كردهۋەي خراب دوور بکەۋيئەۋە لەگەلّ خۇي پەيمان بدات و سويند بخوات كە جاريكى دى سەيرى زنجيرە نمايشكراۋەكانى تەلەفزيۇن نەكات و كەچى بۇ بەيانى لەخەۋە ھەلبستيت و بۇ ئىۋارى كاتى شەۋى سەر لەنۋى لەبەردەم تەلەفزيۇن دابنیشيت و سەيرى نالقهكانى دواي شەۋى رابردوۋ بکات و ئەو پەيمان و سويند خواردنەي شەۋى پيشتىرى لەبىر بچييت.

پىئويىستە گەنجى موسلمان ئەمە زۆر چاك بزانيّت كە خودى مرؤف
(مەبەست قەباردى لەشى مرؤف) لەسەدا ۹۷ى لە ئاۋ(شلە)پىكھاتوۋە
ئەۋەى دى ئىسقانەۋ ئىسقانەكەش ئەگەر بۇ تىگەيشتن زوونى
بكەينەۋە و بىھارپىن ئەۋىش لەسەدا ۹۰ى شلەيەۋ ئەۋەى دەمىنىتتەۋە
كە بەرجەستەيەۋ بەرەقى دەمىنىتتەۋە دەبىتتە ئاردىكى ھىندە ورد
پەرداخىك پىناكات. كەۋاتە مرؤف لە دوو شتى سەرەكى پىكھاتوۋە
دەروون و لەش. ئىنجا ئەگەر لەشى مرؤف ھەموۋى پەرداخىك پى
نەكات لەم مرؤفە چى دەمىنىتتەۋە، ئەۋەى دەمىنىتتەۋە دەروونە، ئەم
دەروونە ھەم گىانەۋ ھەم بىرو ھۆشە، ئەۋىش ئەگەر موسلمانى
راستىش بى پىئويىستە خاۋەن دەروونى خۇى بىت و بەھىز و بە توانا
بىت و دەروونى پى پرواى راستى بىت و خاۋەن بىرو ھۆشى چاك و
دروست بىت و ئىدى ھەر ئەمانەيە كە ئەم لەشە ئاۋە بەرپوۋدەبەن
بۇيە بۇ گەنجانى موسلمان رۆشنىبرى زۆر پىئويىستەۋ خويىندەۋەو
روونكردەۋەو تىگەيشتن لە مەبەستى نايتە پاكەكان زۆر پىئويىستە
ئەى خودايە، بە گەۋرەيى و مەزنىتى خۆت لە نەزان و نەفامان
بانپاريزىت ھەر بەخۆت گەۋرەۋ شكۆكارىت ئەى بەزەيىدارترىن
بەزەيىداران.

به لام ده رباره ي سهر داني بو مالي خوا (حج) بهر له وې
که فاره تدانه که بکات شتي چاکه و گونا ه نيه، چونکه
که فاره تدانه که ش ده کړي ناسان بکري و نه گهر نه يتواني خوراكي ده
هزاران بدات يا نه يتواني جلو به رگيان بو دابن بکات يا نه يتواني
کويله يه که نازاد بکات با سي روزان له سهر يه که به روزو و بيت.

الشيخ ابن عثيمين

ئامۇزغۇكارى بۇ ئەوانەنى وازىيان ئە نوپۇز ھېناوہ...

پرسىيار: مەن گەنجىكى پەيوەستكارم و سوپاس و ستايش بۇ خۇاى گەورە كە چاكەى لە گەل كەردووم دەرگای رووناكى و ناسىنى خۇى بۇ والا كەردووم و بەلام كىشەىەكى گەورە سەرقالى كەردووم ئەویش ئەوہىە چەند براىەكى ھەىە نوپۇزى بە كۆمەل ناكەن و، ھەرەھا لەمالەوہش ناكەن و بەرادەىەك نوپۇزى ھەىنىش ناكەن، جگە لەمانەش شتەھرامەكان ھەلال دەكەن و زۇر شتى خراب و قەدەغەكراویش ھەىە دەىكەن، مەن لەلاىەن خۇمەوہ ھەلسام چەند كاسىتتىكى خۇىندنى قورئام بۇ ھىنان تاكو گوئى لى بگرن لە گەل ئەمەش چەند كەسانىكى خاوەن باوہرو بە ئەزموون ئەم براىانەى منىان ئامۇزغۇكارى كەرد كەچى ھىچ چارەى نەبوو و لەسەر بى باوہرى و ملھورى خۇيان بەردەوام بوون و دواتر ئەھلى پرواكارانىان پەتر دەبوغزانەد، ئومىدەوارم ئامۇزغۇكارىتان بۇ مەن بىتتە پردىكى جوان و قەشەنگ بەلكو براىەكامم لىتى بپەرنەوہ و خۇاى گەورەش ناسانكارى لەپەرىنەوہىان بكات و خۇاى گەورە بناسن و بىپەرستەن ھەرەھا تكام واىە بەرپۇزتان لەخۇاى گەورە بپارىنەوہ تاكو براىەكامم بكەونە سەر پىنگاى پاست و منىش

بەسىمەوہ؟

وه لّام: نه وهی پئیویسته له سه ر تۆ له ئامۆژگار یه کردنیان به رده وهام به و
 لیئی سل مه به وه به لکو خوا بکا ده رگای عه قل و خیریان بۆ بکاته وه و
 بیته وه سه ر هۆشی خۆیان، نه گه ر هه ر ویستیان له سه ر بارودوخ و بی
 میشکی خۆیان به رده وهام بن، بۆیان دلگه ر غه مگین مه به، خۆت
 نارچه ت مه که و، دلئی خۆشت توند مه که، نه مه ش چاک بزانه که به ر
 له تۆ نیراوی خوا (ﷺ) بانگه وازی میله ته که ی خۆی ده کرد، داوای
 له مامی خۆی کرد که نه سه ره مه رگدا بوو خه ریکبوو گیانی ده دا
 داواییله کردو ده یفه رموو ﴿بَلِّیْ﴾ هه یچ په رستراویک نییه به هه ق ته نیا
 خوای گه وریه نه م وشه یه بۆ تۆ له لای خوای گه وروه په ووه رده رگار
 ده بیته پاساو ﴿به لّام مامی په نا به خوا له سه ر بیباوه ری خۆی
 به خوای مه زن مکوړ بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رمووی: دوعات بۆ
 ده که م و له خوای گه وروه ده پاریمه وه تا کو نه و کاته ی ده تبه خشی، دوا
 قسه ی نه وه بوو که گوته ی: من له سه ر ئایینی عه بدو لموته لیبم له
 هاوبه ش په یداکاری، خوای مه زنیش به گه وریه یی و تواناداری خۆی نه م
 (نه ی) یه ی دابه زاند:

﴿ مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾

﴿التوبه: ۱۱۳﴾

واته: ره‌واو شایسته نییه بۆ پیغهمبه‌رو باوه‌رداران، که داوای لیتبووردن بکه‌ن بۆ هاوبه‌ش پیداکاران، با خزمی نزیکیشیان بن، له‌پاش نه‌وه‌ی که بۆیان ده‌رکه‌تووه، که بینگومان نه‌و (هاوبه‌ش دانهرانه) هاوه‌ل و پیتری دۆزه‌خن.

تۆش له‌گه‌لیان هه‌ولۆ بده‌و بیزار مه‌به‌ داوا له‌ خوای گه‌وره‌ بکه‌ که له‌و ریگه‌ تاریکه‌ی نه‌وان گرتووینه‌ دلیان نه‌رم بکات، هۆشیان به‌ به‌روه‌ بینیت تا‌کو گزنگی رووناکی له‌ ناسۆی ئایینی خوای مه‌زن و سوننه‌تی پیغهمبه‌ر (ﷺ) بۆیان هه‌لدی. نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ دایک و باوکیان هه‌بی داوا له‌ دایک و باوک بکه‌ به‌لکو نه‌وان له‌لای خودای گه‌وره‌ بۆیان ده‌پارینه‌وه‌ چونکه‌ دو‌عار نزای دایک و باوک بۆ کوره‌کانیان جی‌ی خۆی ده‌گری و هه‌میشه‌ وه‌لام ده‌دریتته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی داواکارییه‌ که بۆ کاری باش و ریگای راست و خواپه‌رستی یه‌ نه‌گه‌ر نه‌وانیش نه‌یانویست کوره‌کانیان بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر خواپه‌رستی و کرده‌وه‌ی باش با سه‌یری به‌رژه‌وه‌ندی بکات له‌وانه‌یه‌ مانه‌وه‌ی نه‌وان

له لای باوك و دایكیان روژی دابی که ئەوان بەخۆیان هەست بە
شەرمەزاری و روورەشی خۆیان بکەن بەپێچەوانەیی ئەوەی لییان
دووربکەونەوه یا کورەکانی خۆیان لەمالەوێ دەربکەن لەو حالەتەش
لەوانەییە پتر تووشی بەدکاری ببن و پتر روو لە بنەماکانی ئایین
وەرەبگێرن و سوپاس و ستایشی بۆ خوا که ئێم نەگرتت لەوانەییە روژی
دابێ بەرەرهکانی ئاینیش بکەن و ئەو کاتە باوك ناچار دەبێ روو لە
زانایان بکاو لەبارەیی ناپێکی کورەکانی خۆی ئاگاداریان بکاتەوه
ئەمانەش هەمووی لەدوای ئەمە دیت که تەواو لییان بێزار دەبیت.

الشیخ ابن عثیمین

له جگاره کیشان دوور بکوه

پرسيار: من گه نيتكم هه موو نوڙه كان ده كه م و به لام جگاره ده كيشم،
 دواى نه وهى جگاره كه ده كيشم هه ست ده كه م شتيكى نازيكم كردوه
 ته وبه ي ده كه م و دووباره ده ست به جگاره كيشان ده كه مه وه و نينجا سر
 له نوڙ ته وبه ي ده كه مه وه نه مه چه ندين جار له من روويداوه و نه م
 جگاره كيشانم پي واز ليئا هيتن دريت له سزاي خواي گوره ده ترسم پيم بلين
 چي بكم خوا پاداشتي چا كه تان بداته وه، تكا ده كه م دو عام بؤ بكه يت
 به لكوز واز له م خوه نه گريسه بهيتم و بيمه ريزي چا كه كاري چا كه كاران.

وؤلام: له خوا داواكارم بؤ واز ليئا هيتن پشنگيري بيت و نيمه ش له گه ل تو
 بكا ته چا كه كار. ده ليم: زور هونه ره نه گه ر مړوؤ به تاييه تي مړوؤ
 موسلمان له مه شدا مه به ست نه و گه نجه موسلمانانه يه كه به راستي خوا
 ده پرستن و ده يناسن بي بينه و به رده، بي نه م لاو نه ولا، بي پسان و
 گريدان، نه وهى به راستي موسلمانيتي خوي بكا ت يه كه مين مهرج به راستي
 موسلمانيتي گه نجان پيوسته خاوهن وره ي به رز بن، خاوهن برواي به تين بن،
 تواناي ته واويان به سر برياره كاني خزيان هه بيت، واز ليئا هيتن له جگاره
 شتيكى زور ناسانه بؤ نه وهى خوا و پيغه مبهري (ﷺ) خوي به ته واوي
 بنا سيت. براي خوتان به ته واوي رؤشنير بكن و ميژووي خه ليفه كاني
 راشيدن بخوينه وه سهيري ژيان و كرده وه كانيان بكن، ژياني ياره راني
 پيغه مبهري (ﷺ) بخوينه وه ئالاي ناييني ئيسلاميان گه يانده فيليپيني

ئهوپه‌ری رۆژه‌ه‌لاتی دنیا، له رۆژتساواش له چیاى (برنس)ی نيسپانيا
ئاودیوبوون گه‌يشنه ئاقاری شاری پاريسى پایته‌ختی فه‌ره‌نسا، میژووی
نهم سه‌رکردانه به چاکى بخویننه‌وه له ئاستیاندا مرۆقی نهم سه‌رده‌مه
هه‌ست به کزی و لاوازی و شه‌رمه‌زاری ده‌کات.

جگاره نه‌کیشان بۆ که‌سیکی رۆشنبیر هه‌ر هینده‌یه که بریاری بۆ بدا،
تۆش بریارێك بده نه‌و هینده جگاره‌یه‌ی له‌نیو پاکه‌ته‌که‌تدا ماوه
بیانشکینه‌و چی تر مه‌کیشه نه‌گه‌ر هه‌ر نا له جیاتی نهمه شه‌ربه‌تیک
بخۆوه له‌لای پیاو چاکان دانیشه به‌لکو له به‌رانبه‌ریان له جگاره‌کیشان
هه‌ست به‌که‌می و شه‌رمه‌زاری خۆت بکه‌یت، دانیشتنیش له‌گه‌ل پیاوچاکان
خو‌په‌وشتت چاک ده‌کات و له‌گه‌ل نهمه‌ش واز له جگه‌ره دیتیت و
رۆژگارێکیش دادی هه‌ست ده‌که‌یت له‌و سه‌رده‌مانه‌ی جگاره‌ت کیشاوه
هه‌له‌ی گه‌وره و زیانی کوشنده‌شت له‌ته‌ندروستی خۆت داوه ته‌ندروستی
گه‌نجی موسلمانیش زۆر گرنگه‌ چونکه‌ چه‌ند ته‌مه‌نت درێژ بیت،
خو‌په‌رستی و خواناسینت پاشتر ده‌بیت و، خێرو خیرات زۆرتر ده‌بیت،
چاکه‌ و پیاوه‌تیش گه‌وره‌و جیگیرتر ده‌بیت.

الشیخ ابن عثيمين

سزای نهوهی سوننه تی پیغه مبهه ر پیره و ناکات

پرسیار: ههندی له برایان ده لاین: نهوهی ههه پینج کۆله کهی نیسلام جیبه جی بکات موسلمانه تاکو نه گهر سوننه تی پیغه مبهه ریش (ﷺ) له سمیل تاشین و ریش بهردانه وه و شهروال و عهبا کورترکردن جیبه جی نه کات، راستی نه مه مان بۆ روون بکه نه وه خوای گهوره پاریزگار تان جی؟

وه لام: نه مه راسته که مرۆڤ نه گهر ههه پینج کۆله کهی نیسلامی جیبه جی کرد نه وه موسلمانه، تاکو نه گهر سمیلی بهردا وه و ریشی خۆی تاشی و جلو بهرگه و عهبا ی شوپیشی له بهر کرد، به لکو نه و که سه برههینه به لام برهوی که موکوری تیدایه چونکه سهه پینچی له مه قه ده غه کرا وانه ده کات و له سهه پیره و کرد نیسیان رشت و مکوره، چونکه نه گهر تۆ گوتت موسلمان نییه مه انای نه وه به تۆ له نیسلامت ده رهیتنا، ده رکردنی مرۆڤیش له نیسلام کاریکی ئاسان نییه، بۆ ئیمه نا کری که سیک له نیسلام ده ریکهین ته نیا به به لگه نه بی شه ویش له کتیب (قورئان) و سوننه ت ههیه و بریار ده ری نه مه ش کۆمه لی نه ته وهی موسلمانه، چونکه ده رکردن له نیسلام سزایه که له سزایه کانی خوای گهوره نه مه ش په یوه سه به مه سه له گه وره کان. نینجا ئیمه که نه توانین ههچ شتی حه لال بکهین ته نیا به به لگه نه بی، هه میسه که نه توانین

هیچ شتی خه رام بکهین ته نیا به بهلگه نه بی یا نه مه پیویسته نه ویش به بهلگه، که واته نیمه ناتوانین بلین نه مه کوفره ته نیا به بهلگه نه بی و ناشتوانین بلین نه مه کافره نه ویش هه همیشه هه ر به بهلگه ده بی نه ته وهی موسلمانیش هیچ شتیگه لیکنه تر از اندروه ته نیا نمونه ی و دکو نه م قسانه نه بی که له سه ر سه هوو خراب تیگه یشتن دامه زراوه، ده رچوه کان (الخوارج) له بهرچی له ژیر ئالای یه کباوه ری ده رچوون و شتی زوریان له نه ته وهی موسلمان تیک دا. چونکه نه وان نه وهی تاوانیکی گه وهی بکردایه به کافریان له قه له م ده دداو ده یانگوت: نه وهی تاوانی گه وهه بکا کافره هه تا هه تایی له نیو ناگر ده مینیتته وه پیویسته بکوژریت، میژووی نه وه سه رده میش نه وانی بو نیمه به ده رخت که ده رحق به میژووی پاکی بزوتنه وهی ئایینی ئیسلامی نه وه سه رده م چ سته م و خراپه کاریه کی گه وه یان کرد، نه وهی شایانی باسه ئایینی ئیسلام ورده کاریه کی زوری تیدایه له هه ر شتیکی بچوک یا گه وهه کتییی خواو سووننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) پیپره و پرؤگرامی ته واری تیدایه و نه وهی موسلمانی راستی بیت پیویسته له هیللی نایه ته پیروژه کان و فه رموده کان هیئنده ی که له مرویه ک لانه دات. کافروونی مروقی موسلمان هیئنده ئاسان نییه، له وانیه

مروژ له زور شتی پروگرامی ناینو سونتهت لابدات به لام همیشه پرواهیتنهو تهنیا نهویه که پروای که می ههیه.

نه گهر پرسیارم لیگردن مهزنترین شت له دوژمنداری و ستهم و کوشتاری له سهر نهوی نادهم چیه؟

وه لامه که نهویه: کوشتن، کوشتن له لیسهندن و بردنی مال و سامان مهزنتره، له بهر نه مه خوی مهزن بکوزی کردووه ته برای کوزراو. خوی مهزن که پاشایه و هیچ شتیک نه له ناسمان و نه له زهوی و نیوهندیان به بی فرمان و ناگاداری نه و ناکریت ده فرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ بِالْحُرِّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعْهُ

بِالْمَعْرُوفِ ﴿البقره: ۱۷۸﴾

واته: نهی نهو که سانهی پرواتان هیتناوه، پیویست کراوه له سهرتان تو له سهندن، له کوزراواندا (بهیه کسان)، نازاد به نازاد و، بهنده به بهنده و، ژن به ژن (میینه به میینه)، نینجا ههر که سیک به خشرا، له لایه ن برایه کی نایینی به وه، به به شیک (له خوینه که)، ده بی (خزمه کانی تر) پهیرهوی بکه ن به باشی.

ثم نایه‌ته به‌لگه‌ی نه‌ویه که خوی مه‌زن بکوژو کوژراوی
موسلمانانی به برای یه‌کدی داناه.

هروه‌ها خوی مه‌زن له شه‌ری نیوان دوو هوز له نیمانداران
ده‌فرمووی:

﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتَ
إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي بَغَتْ حَتَّى تَفِيءَ إِلَى اللَّهِ أَمْرٌ ^٩ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْضُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ^٩..... ﴿١٠﴾ ﴿ الحجرات: ٩-١٠

واته: نه‌گه‌ر دوو کومه‌ل له نیمانداران، دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد،
نه‌وه له‌نیوانیاندا ناشته‌واویی بکه‌ن، نه‌نجا نه‌گه‌ر کومه‌لینکیان ده‌ست
دریژی کرد، بو‌سه‌ر کومه‌لینکی تریان، نه‌وه نیوه (موسلمانان) له‌گه‌ل
نه‌وه‌یان بجه‌نگن که ده‌ست دریژی ده‌کات، تا ده‌گه‌رپته‌وه، بو‌فرمانی
خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی)، نینجا نه‌گه‌ر گه‌رایه‌وه، نه‌وسا
له‌نیوانیاندا ناشته‌واویی بکه‌ن، به‌دادگه‌رانه‌و راست و دادپه‌روه‌ر بن‌له
نیوانیاندا). بیگومان خوا، دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌ویت، بی‌گومان
ته‌نیا باوه‌رداران بران، که‌واته نه‌گه‌ر له‌نیوان دوو‌براتاندا (ناژاوه‌ه‌بوو)
ناشته‌واویی بکه‌ن و، له‌خوا بترسن، تا به‌زه‌بیتان پی‌بکات.

ئىستىئا ئەمە ئىتو بە خۇتتان دەيىن لە فەر موودەي خوای مەزندا كە
بە خۇي داھىننەرو دانەرو دروستكەرەو ھەر بە خۇيشى بەسۆزو
مىھەرەبانە بكوژى كروووتە براى كوژراوو، بكوژيش لە بپرواي خۇي
بەخوای گەورە دەرناچىت و بكوژى ئىماندارانىش لە ئىمان و پروابوون
بە خواو پىنغەمبەر (ﷺ) دەرناچىت.

كەواتە چۆن ئەگەر يەكئىك ريشى خۇي تاشىو، جلوبەرگ و پانتۆل
و شەرئالى خۇي شۆر كىرد چۆن دەتوانىن بلىين ئەمە موسلمان نىيە؟
دەليين ئەو كەسە موسلمانەو بەلام كەم باوەرە لە گەل ئەوہى لە زۆر
شتىش ياخييە.

الشيخ ابن عثيمين

ریښگای تهویه کردن

پرسیار: شیخی بهریز: من گه ئیچکم ده مه ویت تهویه بکهم خوا ده زانی من که بۆ هه ر کۆرپکی ئایینی ده چم ته نیا تهویه له ئاین قوول بیه وه و سه ر جه م نامۆزگاری و ریښماییه کانی پیاوانی زاناو چاکه کاران له گوی بگرم و به پیتی توانا پهیرهویان بکهم، به لام شهوی سهیری ئه م سه ر ده مه ده کهم که خودی خۆم وای بۆ ده چم تارا ده که حه ز ده کهم له گه ئیدا برۆم شه ویش شهویه که ریشم ده تاشم جلویه رگی جوانو گرانبه های شوهر له به ر ده کهم و له ماییشمان خۆم له به ر دۆش ده شوهرم چاره ی من چیه؟ داوا له خوای گه ورده ده کهم له سه ر ده ست و ریښماییه کانی تۆ بۆ من و براییانی موسلمان که و دکو من که وتونه ته نیو شیوه ی ئه م نمونانه بتوانم له وه لامیکی چاک و دروستی به ریزتان ریښگای راستی بدۆزمه وه؟

وه لام: له خوای گه ورده داواکارم ریښگای راستی بگریت، ئه ی خودایه داواکارم ریښگای رووناکی پیشان بدهیت و ناسانکاری بۆ بکهیت. بیگومان ئه م پرسیا ره مه به ستی خۆی هه یه وه له خوای مه زن داواکارم که به خیره چاکه مزگیننی وه رگریت چونکه ئه مه نیازو مه به ستته. تهویه کردنیش ناسانه ئه گه ر دل و ده روون نیازیکی تیدابیت و هه لبه ته بۆ ئه م مه به ستته ش خوای گه ورده به گویره ی دلی گه نجی

موسلمان دہداو ناسانکاری دہکات، یہ کہ مین شت ٹہو یہ کہ ٹیستا
 بچیت دوشہ کہ بشکینیت، ٹہ گہرچی لہم شکانہ زور زبانی لیدہ کہوئی
 بہ لآم خوی گہورہ لہ پاشان پاداشتی دہداتہوہ چونکہ شکاندنہ کہ بؤ
 خوا بوہ.

دہبارہی ریش تاشین و جلو بہرگی جوان و شور شیوازیکی لہ کلتور
 ہہوہو نایینی ٹیسلامیش کلتوری خوی ماوہی ۱۴۰ سالہ پاراستوہ
 ٹہمہ کلتوری ٹیمہ بہو شانازی پیٹہ دہ کہ مین کہ سوننہ تی
 پیٹہ مہرہ (ﷺ) بہم براہ شہم دہ لیم: سوپاس و ستایش بؤ خوی گہورہ
 کہ ٹہم پرسیارہت کردو بہ لکو ٹہم و ہ لآمہی ٹیمہ بؤ تؤ بیٹہ
 مہ شخہ لی رووناکی و دل و دہروونت بہ پہرستنی خواو سوننہ تی
 پیٹہ مہر (ﷺ) جوش بدری. یہ کہ مین شت ٹہو یہ کہ ٹیستا بچیت
 بہ ہاوکاری خوی گہورہ دوشہ کہ بشکینیت بہ لآم جل و بہرگہ
 شورہ کہ ہیچ لہ مہ ناسانتر نیہ کہ خوت لہ گوناہباریہ کہی رزگار
 بکہیت، ریش تاشینہ کہش زور بہ ناسانی چارہی دہ کری ٹہ گہر ہہر
 نہی تراشیت و لئی بگہریت پان و بہرین و دریز بیت و لہ خوی گہورہ
 داوا بکہیت و لئی پپاریتہوہ تاکو و ہ لآم بدریتہوہ کہ پہیمانٹ لہ گہل
 خوی مہزن بہردہوام و چہ سپا و بیت و ناگاداری ٹہوہش بیت
 یاوہری چاکہ کاران بکہیت و یارمہ تی برایانی موسلمان بدہیت و لہ

ناماده بوون و گویتگرتن له کۆره ئایینییه کان درتغی نه که یث. له خوای
مهزن داواکارم رینگای بروای راستی بگریت و لادانسی گه وره ی
لینه کات و ئهم وه لآمه بو ئه و پر به پیستی بیت و ناموژگاری و
رینماییه کان به چاکی جیبه جی بکات و خوای گه وره ش هارکارو
ناسانکاری بیت.

گه نجيك نه رکه کانی نایینش جیبه جی دهکات و کردهوی

خراپیش دهکات

پرسیار: گه نجیک هر پینج کوله که کانی نیسلام جیبه جی دهکات وه کو نه وهی شهرعی خوا بوی دناوه به لام هندی کردهوی خراب دهکات که کیتابی خواو سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) ته هی لیکردوه حوکمی نیسلام له مه دا چیبه؟

وه لام: ده رگای ته وبه والا به تا کو نه و کاته هی خور له روژنا و اکانیه وه هه لدی. له سر هه موو کافرئیک یا یاخی بووئیک پیویسته به رانبر خوای گوره ته وبه نیجگاری بکات، له ترسی خواو مه زینتی و شکواری ده بی واز له مانه بهینتی، واز له هه موو کرده ویه کی خراپی روژانی پیشوو بهینتی و نیازیا کی خوی به دیار بخات و له گه ل خوای مه زن په میان بهستی و جارئکی دی نه گه رپته وه، کردهوی نابرو بهر دووباره نه کاته وه، نه وهی دین لاواز دهکات لئی نزیک نه بیته وه، له یارمه تی ناماده بیټ، له به هانا هاتنی کاره ساته کانی موسلمانان رابره بیټ و بیرو ههستی هه موو ده میکی له سره پاس و خواسی بریانی موسلمانان و نه ته وهی موسلمان بیټ، نه مهش نیازو بریاری به توانای دهوی که جارئکی دی نه رکی که سیکی موسلمان پشتگویی نه خات، که هی بندهش هم ته وبه یه ی کرد خوای گوره له سره جهم خراپه کاریه کانی پیشووی خوش ده بیټ.

خوای گهوره که مرۆشی له نهبوونهوه دروست کردووه، له گهڤا
 دروستکردنه که شدا میشکی داوه تسی، تاکو به خۆی پتویستی خۆی
 دروست بکات، که واته میشکی مرۆف پۆپه ی داهینانی خوای
 گهوره یه .. ئەم داهینانه، داهینانیکه ئه پهری گهوره یی و مه زینتی و
 توانای خوا پیشان ده دات که مرۆف میشکی خۆی به کار بهیئت تاکو
 خوای تاک و ته نیای خۆی به چاکی بناسیت... بیه رستیت و هه موو
 ده مینک کړنۆشی بۆ به ریت، ده فهرموویت:

﴿..... وَتَوَبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ﴾ ﴿٣١﴾ النور: ٣١.

واته: هه مووتان ته وبه بکه ن و بگه رینه وه بۆ لای خوا، ئە ی
 ئیمانداره کان، تا رزگارو سه رکه وتووین.

شایسته ی سوپاس و ستایش ده فهرموویت:

﴿وَأِنِّي لِنَفَارٍ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ ﴿٨٢﴾

طه: ٨٢.

واته: وه به راستی من زۆر لیبووردووم لهو که سه ی ته وبه ی کردبی،
 وه باوه ری هینابی و کرده وه ی چاکی کردییت، پاشان به رده وام بووبی
 له سه ر ئه و ریبازه .

پیغه مبهر فهرمووی: ئیسلام شهوهی پیش خوی دهرمینیت و به لاوهی دهنیت و تهوبهش شهوهی پیش خوی دهرمینیت و به لاوهی دهنیت.

شهو موسلمانهی تهوبهی تهواو دهکات مافی لهسهه ههیه: ستهمی لههر کهسیک کردبوو دهبی ستهمه که هه لگری یا هه لالی بکا وهکو شهوهی پیغه مبهر (ﷺ) ده فهرموویت:

ههر کهسیک ستهمینکی له لای برایه کی خوی هه بوو با ههر ئیستا هه لیبگری بهر لهوهی گه وره بیت، نه گه نا له کرده وه چاکه کانی به گویردی ستهمه که لینی هه لده یگری، نه گه کرده وهی چاکیشی نه بوو له کرده وهی خراپه کانی ستهملیکراوه که هه لده گیریت و ده خریته سهه نه ستوی شهو. (رواه البخاری)

نایدت و فهرمووده له باردی شهمه زۆرن.

الشیخ ابن باز

پاساو هیئانه وه بو نایه ته کانی خودا

پرسیار: چ ده لئین به وهی به فهرموده ی خوای گه وره پاساو دینیته وه (إن الله غفور رحیم) به واتای خوای گه وره لیبورده ی به سۆزه، له گزناهه کان خوش ده بیت؟
وه لأم: نه گهر بو کرده وه خرابه کان شه وهی به پاساو هیئانه وه به لگه ی نیمه ش بو سزای کرده وه خرابه کان شه وهی به خوای میهره بان ده فهرمویت:

﴿ نَجَىٰ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ

الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ ﴾ الحجر - ٤٩-٥٠.

واته: هه وال بده به بهنده کام، که به راستی هه من لیبورده ی میهره بانم و، بیگومان هه سزای منه سزای سهخت. وه له فهرموده ی خوای مهزن:

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ ﴾

المائدة: ٩٨

واته: باش بزنان که به راستی خوا تۆله ی زۆر به تینه (بو یاخیان)، وه به راستی خوا لیبورده ی میهره بانه (بو تهوبه کاران).
ئینجا هه ندی کهس نه گهر نایه تیکی وا توندی بو نمونه بهینیته وه سهیر ده کهیت له لایه کی دی نمونه ی نایه تیکی نه رمت، بو دینیته وه، نه مانه وه لأمی شه که سانه ن که له جیبه جی کردنی شه که کانی سهیر

شانی کهسی موسلمان دریغی ده کهن، یا که مېته رخه می ده کهن، یا نه و تا ته مه به لئی ده کهن یا نه و تا به راستی بلین موسلمانن به لام موسلمانی پروا لاواز.

نیمه ش پئی ده لین خوی گوره به چاکی بیه رسته، خوی مه زن شته جوانه کانی مرؤقی خوش ده ویت وه کو نه و کارو کرده وانه که له ژیانی روژانه دا سوود به مرؤقایه تی ده گه یه یینن، کومه ل پئی هوشیار ده بیه ووه و چاکتر له خوی خوی ده گات و کار بو پیشخستنی کومه ل ده کات، شته ناشیرینه کانیش ته مانه ن که کومه لئ نیسلامی نه فره تیان لیده کات. خوی گوره لیبورده یه و چاو له کرده وه ناشیرینه کانی به نده ی خوی ده پوشیت و له هه مان کاتیشدا هیچ سزایه که له دنیا دا نیعه بگاته نیش و نازاری سزای خودا که نیش و نازاری که کوتایی نییه .
برای نازیز: نه وه ی خوی گوره له سه ر تو پتویستی کردووه هه ول بدو به ته وای جیبه جیان بکه یت، نه وه ش بزانه هه موو که س نه وه ی خوی مه زن له سه ری پتویست کردووه به شیوه یه کی راست و دروست هه موو نه رکه کانی پی جیبه جی ناکریت.

الشیخ ابن باز

گه نجیگی تهویه کار پرسیار دهکات

پرسیار: مرؤقیك له سهرده می گه نجایه تی خوی هندی گوناهی گه وری کردوو و شایانی تهویه له لایه ن خوی مهزن نفرهت بکریت، که چی نیستا تهویه کردوو و چند خالیکی هیه دهیه ویت لییان بکویته وه:

۱- ترسی لهویه سزای گونا هه کانی تسوش بیت تا کو نه گهر ماوهشی به سهر بچیت.

۲- ترسی لهویه کار له تهویه که ی بکات و رشت و چه سپارییه که ی له سهر خوا به رستی له ق بکات.

۳- ئایا له سهر نهم کرده وانه لیپرسیینه وه ی له گهل ده کریت سهره رای تهویه له سهر نهم کرده وانهش تهویه بی کردوو؟

۴- ئایا نفرهت لیدان له سات و وه خته یه که کرده وه خراپه کنه دهکات؟

۵- نهم کرده وه خراپانه که به نه زانی و نه فامی ده کری و سزاکه تی نازاند ری ئایا مرؤق که له سزاکه ی نه فامه لیی ده بوورد ری

سهره رای تهویه که به نه یینیش ده یکات؟

وه لام: پیویسته پرسیار کار و نه وانی دیگهش تهوه بزانی که ههر که سیك له سهر گونا هیك که ده یکا تهویه ی بکات خوی گه وری به

تهوبه که قایل ده بی و لیبی وهرده گیریت، تا کو نه گهر گونا که
گورهش بیت، خوی مهزن ده فهرموویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴾ ﴿٥٣﴾ الزمر:
.٥٣

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی نهی بهنده کانم شهی نهوانه ی که
خوتان زور گونا هبار کردوه، ناثومید مه بن له میهره بانى و بهزه یی
خوا، چونکه بینگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیت،
بهراستی هه نهوه لیبوورده ی به بهزه یی به.

تهمهش بو تهوبه کارانه خوی میهره بان فهرمووی:

﴿ وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْكَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اٰثَامًا ﴿٦٨﴾
يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهِ مُهْكًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ
تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٠﴾ الفرقان: ٦٨-٦٩-٧٠.

واته: وه که سانیکن که له گهلّ خوادا ناپه رستن، هیچ په رستراویکی تر، و ناکوژن، هیچ کهسی که خوا کوشتنی ئهوی یاساغ (جهرام) کردوه، به حق و پهوا نهبی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن، وه همر کهس ئه و تاوانانه بکات (که باسکران) تووشی تۆله کهی دیت، سزای بو چند باره ده کړیته وه، له روژی قیامه تداو، بی برانه وه به بی ریزو رسوایی له دۆزه خدا ده مینیتته وه، بیجگه له کهسی تهوبه ی کردبی و باوهری هینابی، کارو کردهوی چاکیشی کردیت، ئا ئهوانه، خوی گه وره خراپه و تاوانه کانیاں ده گۆریت به چاکه، وه خوا هه مییشه لیبووردهی به به زهیی به .

ئهم فرموده دهش له پیغه مبه ره وه (ﷺ) هاتوه که ده فرمویت: ﴿تهوبه کردن نهوی پیش خوی ده رمینیت و ده یسریتته وه﴾ له سه رگوزه شته ی پیاویک که پیش سه رده می ئیمه بووه ده گیریمه وه ده لئین نه وهت و نو کهسی کوشتبوو له به نده یه کی پرسی: نایا نه مه تهوبه ی له سه ر ده کری؟ نه ویش گوتی: نابازام بو تۆ تهوبه هه بی، نه ویشی کوشت و سه دی ته و او کرد، له زانایه کیشی پرسی و نه ویش پی گوت: کی هه یه نیوان تۆ تهوبه کردن بگری و، به لام لادیه کی پی نیشاندا خه لکه کهی باش و چاکه کار بوون و فرمانی پی دا که بو نه وی کۆچ بکات و کاتی به ریوه بوو مردنی گه یشتی فریشته کانی به زهیی و

فریشته‌کانی سزاو نازار ناکوکییان که‌وته نیوان، خوای مه‌زن
فریشته‌یه‌کی بۆ ره‌وانه کردن تا‌کو نیوانیان یه‌کلابکاته‌وه‌و گوتیشی:
نیوان هه‌ردوو لادتییه‌کان بپیتون له کامه‌یان نزیک بوو خه‌لکی ته‌وییه .
پیتوایان سه‌یریان کرد ئەم پیاوه خه‌لکی گونده‌که‌ی چاکه‌کاره‌کانه . بۆ
ئه‌مه‌ش فریشته‌ی به‌زه‌یی بۆ خۆی برد .

ئه‌و پیاوه‌ی که باسی کردووه کرده‌وه‌ی خراپی کردووه‌و شایانی
نه‌فره‌تی خوای گه‌وره‌یه‌و به‌لام ته‌وبه‌ی کرد وازی له هه‌موو شتیکی
به‌دو به‌دکاری هینا .

پیتی ده‌لیم: مزگینیت ده‌ده‌می که ئەمه‌ گزنگی رووناکی خیترو
چاکه‌کارییه چونکه خوای گه‌وره ئە‌گه‌ر زانی که تۆ ته‌وبه‌ی ئینجگاری
ده‌که‌یت ئە‌وه له‌هه‌موو گونا‌هه‌کانت خۆش ده‌بیت و‌ه‌کو ئە‌وه‌یه که
تازه له‌دایک‌بوویت و‌ه‌کو به‌سۆزو میه‌ره‌بان ده‌فرموویت:

﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا ﴿١٧﴾ النساء: ١٧

واته: بینگومان و‌ه‌رگرتنی ته‌وبه، لای خوا ته‌نیا بۆ نه‌وانه‌یه که به
نه‌فامی گونا‌ه‌ده‌که‌ن، پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وه، به‌زووپی (پیش

مردن)، نا ئوانہ، خوا گہرانہ و بیان لیّ و ہر دہ گریّت، خواش ہمیشہ
زانای دانایہ .

مہ بہست لہم فہر موودہ یہ: ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ مہ بہست
پیش مردنہ، بەلگہش لہ فہر موودہ کہی دوائی دیت:

﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا

حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْكُفْرَ﴾ النساء: ۱۸

واتہ: تہوبہش و ہر ناگیری، بڑ ئوانہی زور تاوان دہ کہن، ہتا کاتی
سہرہ مہرگی یہ کینکیان دی، دہ لیت:

بہ راستی من نیستا تہوبہم کرد .

با لہ تہوبہی خوی رشت و بہر دہ وام بیت و نہ گریس رارایی نہ خاتہ
نیو دلئیہوہ بہودی دوودلی بجاتہ میٹشکییہوہ کہ گویہ تہوبہ کہی
جینی خوی نہ گرتوہوہ خوی گہورہ پیی قایل نہ بوہوہ لہ سہر نہو
مافانہی بڑ خاوہ نہ کانیان بگہر پینتتہوہ یا سہر جہم مافہ کانی حہلال
بکات نہ گہر خاوہن مافہ کانیسی نہ دوزینہوہوہ ہرورہا کہس و
کاریشیانی نہ دوزینہوہ یا نہ گہر مردوو بووبن نہو کاتہ تہواوی بری
نہو مافانہ پیویستہ خیر بکات تاکو لیتی رزگار بیت و تہوبہ کہی لئی
وہر بگریّت .

نموونهی ئەمه: ئەگەر گوناھی ئەو کەسه مالا و سامانی کەسیکی دی خواردبێ، یا دزیبێ، یا بەزۆره ملی لینی سەندیی و تینجا تەوبەیی کردی، ئەمه ئەو کەسه پێویستە لەسەری ئەم مالا و سامانه بۆ خاوەنه کەیی بگەرینیتتەوه ئەگەر زیندرو بوو، ئەگەر مردوو بوو بۆ وارسە کەیی بگەرینیتتەوه، ئەگەر خاوەنه کەشی نەدۆزیسهوه، پێویستە بری ئەو مالا و سامانهی لەلای ماوه بیکاته خێرو بیبه خشیت، خێرو بەخشینه کەش دەبێ بە ناوی خاوەن مالا و سامانه کە بێ بە مانای خێره کە نیازی ئەوهی لیبکری کە بۆ خاوەنی مالا و سامانه کەبێ.

خوای گەورهش هەر بەخۆی زانای دانایه خێره کە دەگەیییتتەوه خاوەنی خۆی.

بەلام قسه کەیی: کە دەترسی گوناھه کانی کار لە تەوبه کەیی بکەن. هیچ ترسیک نییه، چونکه هەموو گوناھه کان چ گەورهو چ گچکه به تەوبه کردن هەموو دەروخیندری و تەواو دەسپێتتەوه. بەرههه کاریگەری نامییت. لەوانهش مرۆژ دواي تەوبه به تەواوی بگۆریت و خێرو خیراتی لە دەست بێ و دل و دەروونی بگۆریت پتر بەزەیی به خەلکی هەژارو برسی بیتتەوهو یارمەتی لیتتەوماوان بدات و لەهەر کاره ساتیکی

سروشتی که خه‌لکی موسلمان تروشی دی له به‌هانا هاتنیان پی‌شبرکی بکات.

له‌وانه‌ش نم ته‌وبه‌کاره بهم کاروکرده‌وه چاک و خیر‌خو‌ازیانه له په‌نای خوی ده‌گریت و له‌ده‌ردو به‌لای دنیا ده‌پیار‌تیزیت و نه‌مه‌ش نیشانه‌یه که له‌نیشانه‌کانی چاکه‌کاران و چاکه‌کارانیش هه‌لبه‌ته پله‌یه که له ناستی پله‌ی که‌سانی ناسایی له‌خو‌ای گه‌وره نزیکن.

سه‌یری فه‌رمووده‌ی خو‌ای گه‌وره بکه که ده‌رباره‌ی ئاده‌م ده‌فه‌رموویت:

﴿ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءُ تَهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٣١﴾ ثُمَّ اجْبَنَهُ رَبُّهُ فَنَابَ عَلَيْهِ

وَهَدَىٰ ﴿١٣٢﴾ طه ١٢٢-١٢١

واته:

وه ئاده‌م سه‌رپیچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری کرد، نیت له رینگای راست لای دا، پاشان په‌روه‌ردگار هه‌لی بژارد (بو پیغه‌مبه‌رایه‌تی) و ته‌وبه‌ی لی قبول کردو رینموونی کرد.

به‌لام ده‌رباره‌ی قسه‌که‌ی: نایا نه‌فره‌ته‌که له‌کاتی جیه‌جی کردنی کاره خراپه‌که رووده‌دات.

بو ئەمەش دەلێن: لەوانە یە لە کاتی جیبە جێکردنی کارە خراپە که تووشی نەفەرت لێدان بێت تووشی شکستییه کی ئیجگار گەوره بێتەوه، لەوانە شه دواتر بەشتیکی دی سزا بدريت ئەمەش خوای گەوره هەر بەخۆی تواناداره و هەر بەخۆیشی زانای دانایه و سزاو پاداشت هه‌میشه بە دەست خۆیه‌تی و زۆر جاریش که سته‌می زۆر ئەستور ده‌کری سته‌مه‌که له ئەستۆی سته‌مکار ده‌مینتەوه و له‌ رۆژی زیندوو بوونه‌وه لێپرسینه‌وه‌ی وردو توندی له‌ گه‌ڵ ده‌کریت و ئەو کاته‌ش کاتیکه له‌ پەشیمان بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه‌ی تیدا نییه، له‌م سه‌رده‌مه‌ش که سه‌رده‌می عه‌وله‌مه‌یه، عه‌وله‌مه‌ش چه‌شنی چادرێکی گه‌وره‌یه گۆی زه‌وی و هه‌موو دنیای به‌جیهانی ئیسلامیه‌وه داپۆشیوه و له‌ شیوه‌ی گوندیکی بچووکى لی کردوه. گه‌نجانی موسلمانان له‌ هه‌ر کۆیه‌ک بن، چ له‌ مال، یا له‌ ده‌روه، یا له‌ نیو بازار، یا له‌ هه‌ر سوچیک بن، به‌ پیلوو به‌رزکردنه‌وه‌یه‌ک تووشی هه‌زاره‌ها گونا ه‌بنه‌وه. ئەه‌ی خودایه لیمان نه‌گريت به‌ کرده‌وه‌ی خۆمانان له‌ گه‌ڵ نه‌که‌یت، له‌م دنیایه جه‌غاله‌ بمانپارتزیت وه‌کو ئەوه‌ی تۆی گه‌وره‌و شکۆمەند، تۆی زانای دانا ته‌واو ده‌په‌رستین و ته‌واویش ده‌ناسین.

بێگومان ئەوه‌ی ته‌وبه‌ی راستیش بکات به‌مانای ته‌وبه‌ی ئیجگاری ده‌که‌وێته به‌ر به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوای مه‌زن.

به لآم دهر باره ی قسه که ی: نه گهر شه و که سه نه خوینده وارو نه زان بسرو
و به سزای شه شتانه ی نه زانی.

شه برایه ده لیم هم مو کومه لیک له هر کومه لگه یه کی سهر روی
دنیا دابونه ریتی تایبه تی خو ی هه یه، نینجا هر کومه لگه یه کیش بؤ
نمونه وهرده گریت به پیی نایینی خو ی شتی ریپیداروو شتی یاساغی
هه یه، هم مو که سیک هر چند نه خوینده وارو نه زان بیت به گویره ی
دابونه ریتی دهر به ری خو ی ده جولیتته وه، نینجا سهرده مانیتکی زؤریشه
خه لک شتی راست و ناراست له یه کدی جیا ده که نه وه... کومه لگه کانی
پیش نیسلامیش نه وانیش شتی ریپداروو شتی یاساغیان وه کبو یاسا
زانیه وه نه زموونیان له سهر هه بووه. نیدی شه و خه لکه ی پیش سه د سان
که به گشتی نه خوینده وار بوون چون خو یان له شته یاساغ و هرپامه کان
پاراستووه... هم مو که سیک تا کو نه گهر نه لف و بیی خویندنیشی
نه خویندنی بئ کرده وه ی چاک و خراب له یه کدی جیا ده کاته وه و که واته که
ده زانی هرپامه و ده شیکا شه مه سزای له سهره له دنیا یا له رؤزی
قیامت، نینجا نه گهر مرؤف له دلی خویدا بلی نه گهر ده مزانی شه مه
سزای له یسهره نه مده کرد. شه مه هرگیز پاسا و نییه. چونکه شه شته
هرپامه، یابه ده، یا قه ده غه کراوه هم له نایین نه فرهت لیکراوه و
هه میش له شهرعی دنیا قه ده غه یه، شه مه ده کاو به دلنییایش ده زانیت

کاره که حهراږمه نه مه سزای خوی له سه ره و نه گهر له دنياش کهس پيی نه زانی له لای خوی گه و ره که له رژی زیندو و بونه و ه له بهر ده م داد گای خوی مه زن ده و ه ستیت سزای توند ده دریت.

بویه نه گهر که سیک زینای کردو به خویشی ده زانی زینا کردن حهراږمه، چونکه پروا ناکم هیچ که سیک هر چند نه زان و نه خوینده وار بیت نه زانیت زینا کردن حهراږمه، له وه ته ی ساده میزاد هه بووه و دنیا دامه زراوه له هه موو ناینیک زینا کردن قه ده غه و حهراږم بووه، جا نه گهر له مه نه زانو نه فام بی ده بی ته وه بزانییت زیناکار ره جم ده کریت به مانای بهر دباران ده کریت تا کو ده مریت، زیناکاریش له وانه یته به خه یالیدا نه بیت که بهر دباران بکریت، لیره بهر دباران ده کریت نه گهر چی به سزای بهر دباران کردنی خویشی نازانیت.

هه و ه ها نه گهر که سیک له رژی ره مه زان بهر ژوووه، به رژی له گه ل ه اوسه ره که ی خوی جووت بووه، ئینجا گوتی:

من نازانم که فاره دانی جووت بوون هینده زورده، که ده کاته گهر دن نازاد کردنی کویله یه ک، نه گهر نه ی توانی ده بی شه ست هه ژار به خوراکی چاک تیربکات ئینجا نه م نه زانینه به که فاره دان نه وه لانا بات که تو که فاره دانت له سر پیویست ده بیت، نه مه له سهرت فهرز ده بیت تا کو نه گهر سزاکه شت نه زانیت. به لگه ی نه مه ش نه و پیاوه ی که ده رباره ی

جووت بوونی له گه‌ل هاوسه‌ری خوئی له‌روژی ره‌مه‌زان که چ له‌سه‌ری
پتویسته بیکه‌م؟ له پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) پرسى، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ)
فته‌وای بو دا: کۆیله‌یه‌ک، یا دیلیک ئازاد یکه، نه‌گه‌ر به‌چنگ
نه‌که‌وت، دوو مانگ یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌روژوو ببه، نه‌گه‌ر نه‌تتوانی،
شه‌ست هه‌زار نان بده، گزنگ نه‌وه‌یه هیچ که‌س نییه که کارێکی
خراب بکات، چ له‌رووی شه‌رعی دنیایی، یا له‌رووی شه‌رعی خواایی،
نه‌زانیت سزای به‌دوایه‌وه‌یه.

الشیخ ابن عثیمین

نایا تهوبه کار نوټرو رڙووه کان جیبه جی دهکات

پرسیار: شیخی بهرټزمان چی دهلی: دهبراره ی نهو کهسه ی که به نه نقهست نوټر ناکات و بهرڙوو ناییت، ټینجا دوا ی نهوه ی خوا ی مهزن دهرگای رووناکي يو والا کردو، تهوبه ی کردو، لهسهر ته مهنی لایټی خو ی، که به هیچ و خوړایی و نیمچه بهرله لایسه ک بهسه بربرد، گریاو دهستی به نوټرو رڙوو بوونان کردوه، پیړه وی سه رجه م پرډگرامه کانی نایین و سوننه ته کانی پیغه مبهری (ﷺ) کرد، نایا پیویسته (فهرزه) که نوټرو رڙوو بوونه کان جیبه جی بکات، یا ههر تهوبه کردنه که بهسه و له جیاتی نوټرو رڙووه کانه؟

وهلام: نهوه ی واز له نوټرو رڙووه کان دینی و ټینجا تهوبه ی ټیجگاری دهکات بهرپه ها جی نوټرو رڙووه کان ناگریته وه، چونکه وازلیه پینان له نوټر کوفریکی گهوره یه و، له رپیازی نایین دهرده چی، ټینجا نه گهر نهوه ی وازی له نوټر و رڙووه کان هیئاوه له بی باوه ری و، دانپیانه نان و، نکول کردن و، کفرو، له نایین دهرچوونه که ی خو ی نه گهرپته وه، بریاری زانایانی نایینی لهسهر جیبه جی ده کریت، خوا ی گهوره ش له ناستی داواکاری بهنده یه کی کهساس و زه بوون و بی دهسه لات شهرم دهکات نه گهر داواکاری به که ی به کسهر جیبه جی نه کات بو یه خوا ی گهوره له هه موو سؤزداریک به سؤزتره و دهرموویت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ الأنفال: ٣٦.

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی: به نهوانه‌ی که بی باوه‌ربون،

نه‌گه‌ر کۆتایی بهینن (به‌بی بروایه‌که‌یان)، به‌راستی (خوا) ده‌بووری

له‌هه‌رچی له‌وه‌ویش کردویانه.

نیراوی خوا موحه‌محمد (ﷺ) ده‌فهرموویت:

(نیسلامبون هه‌رچی له‌وه‌ویش کراوه‌ده‌یرمینیت و ده‌یسرپته‌وه،

ته‌وبه‌کردنیش نه‌وه‌ی پیشوو نه‌کراوه‌پنوست ده‌کات، به‌مانای سه‌رجه‌م

فه‌رزه‌کانی تاین به‌بی که‌موکوری به‌بی فه‌رامۆشکردنی هیچ‌یه‌کیکیان

پتیسته‌هه‌موویان وه‌کو (فه‌رز) جیبه‌جی بکرتین. (مه‌به‌ست دوا‌ی

ته‌وبه‌کردنه) بو‌نم مه‌سه‌له‌یه‌به‌لگه‌زۆره.

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌خوا‌ی مه‌زن ده‌فهرموویت:

﴿ وَإِنِّي لَنَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

طه: ٨٢.

واته: وه بهراستی من زۆر لیبووردووم لهو کهسهی تهوبهی کردبێ،
وه باوهری هینابی و کردهوی چاکی کردبیت، پاشان بهردهوام بسووبی
لهسهر ئهم ریبازه.

خوای گهوره له ئاستی بیرولیکدانهوهی مرۆڤ بهپهها گهورهتره، که
مرۆڤ دروستکهری دهستی خودای گهوره بیت و له نهینیهکانی خودای
خۆشهویست بگات، ئهم گهردوونه ههه که سهیری دهکهیت عهقلی
مرۆڤ. له ئاستی گهورهیی بۆشایی ئاسمان تهنیا خواپهراست و کړنۆش
بردنه، که دامهزینهر و داهینهرو ههلسوورینهی ئهم ئاسمانه بێ سهرو
بێ بنهبی، ئهم ئاسمانه بێ ناسۆ بێ پهڕزینهبی، هیچ شتیکی تیییدا
نییه له پراوهستان بیت ههمووی دهجوولیتسهوه، دهخولیتسهوه، خودای
گهوره لهیهک سات و زهمهندا لهههموو شتیکی ئاگاداره، لهوهی نهبووه
لهوهی دهبی، له زیندوو و له مردووان بهگهورهیی خۆی دهفهرموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن
يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ .....﴾ التحريم: ٨.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه، بگه‌رپینه‌وه بۆ لای خوا، به
که‌رانه‌وه‌یه‌کی ئیجگاری، تا په‌وه‌ردگارتان له گونا‌هه‌کانتان خۆش

بیبی، وه بتاخاته ناو باختیتکوهه، که دهروا به ژیریاندا جوگه شای
زۆر:

همیشه بۆ ئەم مەبەستەش پیغەمبەری مەزن (ﷺ)
دەفەر موویت:

(تەوبە کار لە گوناھەکان، وەکو ئەوێهە هیچ گوناھی نییە).

ئەوێ بۆ خوا تەوبەیی ئیجگاری دەکات (توبة النصوح) پیش
هەموو شتێک پێویستە خۆی فیری قورئان خۆیندەنەو بەکات،
سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ) پێرەو بەکات، و خودی خۆی تەواو روئشنبیر
بکات، و لە کۆری ئایینی ئامادەو گۆیڕایەل بیت، و بەرانبەر نەزان و
نەفام و لە رێدەرچووان بە دەموزار بیت و رێنیشانەدەر بیت، و
چاکەکارو هیمن و هۆشیارو بەسۆز بیت، و ئەوێ ئایین لاواز دەکات
لیی دوور بکەوێتەو، دەمی خۆی بەبی سوپاس و ستایشی خوا
گەورە نەکاتەو، لە مامەلەیی بازرگانی که زۆر بەی ئیمانداران
بە نەزانی تیی دەکەون پێویستە راستگۆ بیت، و سویند بەدرۆ نەخوات
و، دادەورو مافەرودەر بیت، و لە کاری خێرخوازی بەپیتی توانا بەشدار
بیت، و بۆ بەهانا هاتن و یارمەتیدانی کارەساتەکانی سەر نەتەوێ
موسلمان پێویستە هەموو جارێک ئامادەبیت، کورتەیی ئەم
مەسەلەییەش برایانی موسلمان ئەوێهە که تەوبەکردنی ئیجگاری زۆر

زه جمه ته به لام نه گهر نيازى لي بهيىنى و بپيارى بو بدهيت، ئاسانه و،

خوای گه ورهش ئاسانكاريت بو ده كات.

له كۆتاييدا داواكارم له خوای گه وره به سدرجه م ته وبه ي ته وبه كاران

قاييل بيىت، سوپاس و ستايش هه ميشه بو خوای گه وره.

الشيخ ابن باز

باشي داواكردني لیبووردن

پرسيار: نایا راسته هر كه سيك كه ده لي:

خوايه لي م بيووره، ليی ده بووریت؟

وه لام: نه گهر مرؤ گوتی: نهی خودايه لي م بيووره، له گرناهه كانم
خوش به، نینجا نه مه نه گهر به دل و دهروونیکي ساف و بی گهر دبوو و
له ناخیکي پاك و خاوين بوو و به نیازیکي پوخت بوو و به راستگویی
داواي خوشبووني له خواي گه وړه كړدو، له هه مان كاتيشدا پيوسته
ته و به كاري و م هرجه كاني ته و به ی ته و او جيبه جی كړدبی، نه و كاته
بيگومان خواي گه وړه كه (ليبوورده يه) په كيكه له ناوه هره جوان و
مه زنه كاني خوی، خواي گه وړه له هه موو تاوان و سته مه كاني به نده ی
خوی خوشده يیت به ته و به كړد، به ته و به كړدني نيجگاري، به گه رانه و ه
بو ریی راست بو خوداپه رستی و كړنوش بردن، نه ركه كاني ته و به كاري
ته و او و راستگو له گه ل خواي موزن، نيجگار گه وړه يه، ناده ميزاد نه و
ته مه نه دوورو دريژه ی كه به ساخته كاري، به قو لپری، به درؤ سویند
خواردن، سته م كړدن، بوختان كړدن، شاهيديدان بو خه لگی نه ناس،
سته م كړدن، په يمان شكين، قهرزته دانه و ه، بوختان كړدن، خه لك
ليك كړدن، دووركه و تنه و ه له شوینی خوا په رستيبه كان و مزگه و ته كان،
گوينه دانه و تاره نايينيبه كان، به زه يی نه هاتنه و ه به ه ژارو پرسى،

گوینه گرتن له قسهی راست و دروست، زهکات نهدان و پاره
 کۆکردنه وه، ئه وهی ته مه نیکی دوورودریژ بهم کاره بهدانه به سه ر
 به ریّت و ته وبه ی بکات و رو له خوی گه وه به کاته وه، هه لبه ته
 قه ره بوو کردنه وهی ئه م هه موو تاوانه دیسان ته مه نیکی دوورودریژی
 ده ویت، به لام چا و له تاوانه کانی پیشوو ده پوشیت نه گه ر ته وبه که
 ئیجگاری بیت و به نده له ناخی دلپه وه به راستی و راستگویی په شیمان
 بوویته وه و به رانه ر دیدی رووناکي مه زینتی خوا هه ست به شه رمه زاری
 بکات، خوا لئی ده بوو ریّت و له هه موو تاوانه کانی سه رده می پیشووی
 خوش ده بیت. به گه وه یی خۆی ده فه رموویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ ﴿٣٣٢﴾ البقره:

٢٢٢

واته: به راستی خوا ته وبه کارانی خۆی ده ویت، پاکانی خوش ده ویت،
 پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) فه رمووی:
 دلخۆشبوونی خوا به ته وبه ی به نده ی خۆی، وه کو دلخۆشی ئه و
 مرۆقه یه که له کاروانیکدا له گه ل و شتریکي خۆی دایه و وشتره که ی به
 باره وه که هه موو خۆراک و خواردنه وه ی خۆی تیدایه، لئی بزر ده بی،
 زۆر به دوایدا ده گه پڕ و ماندوو ده بی و، هیزی لئی ده پڕی، ناچار ده بی

له ژێر دره خهتیکدا له سههر زهوی لێی راده کشی و چاوه پیتی مردن ده کات، هیشتا پیلووی چاوه کانی ناکه ونه سههر بهک که ئاوری لا ته نیشتیکی خو ده داته وه سههر ده کات چلهوی وشتره کهی به لقیکی دره خته که وه گیر بووه، نه ویش چله وه که ده گری گوتی: نهوی خودایه تو بهندهی منی و من خودای تو. له تاو خۆشی خۆی هه لهی کرد، که سه رادهی نه و خۆشییه نازانیته نه گه ر نا کی هه یه وه کو ئه م کاروان چیه تووشی ئه م جوړه کاره ساته بیت خوای گه وره چه ز ده کات بهندهی خۆی ته وه ی بۆ بکه ن، هه رو هه چه ز ده کات بهندهی خۆی هه موو ده میک که ده م وزاری ده کاته وه به ناوه ئینانی خوا بکاته وه له خوا داوای لیبووردن بکات، نه گه ر هه لهی کرد بی یا نه یکرد بی. خوای گه وره له کتیبی پاکی خۆی له چه ندین ئایه تدا داوا له بهندهی خۆی ده کات هه موو سات و وه خهتیک هاواری خواو داواکاری لیبووردنیان له سههر زار بی، داواکردنی لیبووردنی داواکردنی به خشینه له گونا هه کان، داواکردنی که بۆ نه هیشتن و سههرینه وهی نه و کرده وه به دانهی که نه به زار ده گوترین و نه به نووسینیش دینه سههر خامه. لیبووردن و به خشینیش شار دنه وهی گونا هه کانه و خۆپاریزی شه له گونا هه دا هاتوو چونکه لیبووردن و به خشین له زمانی عه ره بیدا به مانای (المَغْفَر) دیت و نه ویش نه و کلاوه رهقه یا ئاسنینهی سههر مرۆفه که له کاتی شه ردا له تیرو

ليداني شمشيرو زهبري ديکه ي شهرکه ران ده پياريزي، ئيدي به م شيويه
ليبووردن و به خشين، پوشين و شاردنه وه ي گوناھه كانه و خو پياريزيشه له
سزايه كانې.

الشيخ ابن عثيمين

وه سهه سي شهيتان

پرسيار: من گه نجيڪي موسلمان و نيماندارم و، به لام زور به گومانم، کاتيڪيش که دستنويڙ هه لڏه گرم گومان له وه ده که مه وه که دستنويڙه که به چاڪي هه لڏه گرتيٽ دو بارهش دستنويڙ هه لڏه گرمه وه و کاتي له باري نويڙ ڪرندا ده بم و چوڪده ده مه وه گومان له وه ده که م بايه کم ليٽه ربويٽ نويڙه که ده برم و جاريڪي دي دستنويڙ هه لڏه گرمه وه.

کاتي له ده ره وه و لات بووم گوڙتم نه ده خوارده له بهر نه وه ي گومانم ده ڪرده وه که ناڙه لڏه که به شيوازي نائيسلامي سه بر ايٽ و، هه ره ها سه مون و پسکويته کانيسشم نه ده خوارده گومانم له وه ده ڪرده وه که نه وه کوشتيڪي هه راميان تي ڪرديٽ وه کو چه وري مانگا که به شيوازي نيسلامي نه ده کوڙرانه وه ثم گومانانه ماويه کي زوره بيرو ليڪدانه وه ي ميٽسکي منيان وه کو ته وني جالجالوکه نابلقه داره، براي گه ورم زور ناموڙگاري ڪردم که له م گومانانه دوربکه ومه وه به لام ثم ناموڙگاريانه دلني مني پتر خسته گومانه وه.

نه ي شيخي به ريز بلني چي بکه م؟

کاتي ده شنوم گوي به نويڙ ناهم و که به ناگاش ديمه وه نويڙه

چوهه که دو باره ناکه مه وه؟

وهلام: به گومان بوونو، دوودلبوون و، دل لى پيس كردن كه تووشى
 بيروهوش و ليدانه وهى ميشك ده بى به تايبه تى له پروا و پرستنه كان و
 هى ديكه ش تاكو له خودى خواى گوره ش هم مووى له نه گريسه وهيه،
 بويه كاتى ياوره كان (خوا لبيان رازى بيت) له لاي پيغه مبه ر(ﷺ)
 سكالاي نه وهيان كرد كه له دليان شتيك هيه و شته كه شيان زور به
 گوره و گران هاتو ته به رچاو به راده يه ك قسه ي لينه كهن،
 پيغه مبه ر(ﷺ) ناگاداريانى كرده وه كه نه مه راست و راستگويى
 پروايه به ماناي پوخته كه يه تى، نه مه ش چونكه شهيتان نمونه ي وه كو
 نه م گومان و دوودلى و دل لى پيس كردنه ده خاته دلى موسلمان به پروا
 به تينه كان كه به رانه ر خواى گوره له پرستن و ناسينى خويدا هيچ
 گوماني نيه نه مه ش هر بؤ نه مه يه تاكو له پرستن و ناسينه كه
 دوودل بيت و ورده ورده دوو دليه كه گوره بيت به لكو به تيجگارى
 واز له جيبه جيكردن نه ركه كانى نايين بيئى به لام نه وهى
 به خويندنه وهى قورنان روشنبيري نايينى ته واو بيت و پيره وي سوننه تى
 پيغه مبه ر(ﷺ) بكات و له سر برواي خوى مكور و رشت و جينگير
 بيت يا نه وانى له نايينه كانى ديكه ترازاون نه مانه به گشتى گومان و
 دوودلى كاريان تيناكات چونكه دل و ده روون و ميشكيان له م
 مه سه لانه سراونه ته وه و پاك و بى گهر د بوونه وه ته وه.

بەم گهڭجه ده‌لێین: ئەوهی پێویسته له‌سه‌ری ئەوه‌یه که ناوی خوا
 لیبینی و نه‌فره‌ت له‌ شه‌یتان بکات و گوینه‌داته. دوودلی و هینده‌ش
 به‌خه‌یالی به‌تال و نابه‌جی په‌یوه‌ست نه‌بی نه. له‌ ده‌ستنوێژ هه‌لگرتن و
 نه‌ له‌ نوێژکردن و نه‌ له‌ ئەوانی تریش، ئەم گومانه‌ به‌لگه‌ی راست و
 پوختی باوه‌ره‌و به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر خۆت بۆ دوودلی و گومان شل
 بکه‌یت و خۆت به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌یت ئەمه‌ به‌لگه‌ی لاوازی بپروایه‌و
 مانای ئەوه‌یه ئەم گهڭجه له‌ ئیش و کاری ژبانی رۆژانه‌ی خۆشیدا
 توانای رای جیگیری نییه‌ پێی ده‌لێین: ئەم گومانه‌ هه‌یچ رووی نییه‌،
 تۆش بۆ نمونه‌ کاتی بۆ شتومه‌ک کڕین یا فرۆشتن ده‌چیته‌ بازار، ئایا
 له‌م شته‌ی له‌ بازار ده‌یه‌یتیه‌وه‌ گومانی تێده‌که‌یت.

وه‌لام بۆ ئەمه‌: نه‌خێر، چونکه‌ شه‌یتان بۆ نمونه‌ی وه‌کو ئەم
 مه‌سه‌لانه‌ دوودلی ناخاته‌ دلی مرۆڤ و، به‌لام ئەم دوودلیه‌ له‌ کاتی
 په‌رستنی خوا ده‌خاته‌ نیو دلی موسلمانان تاکو په‌رستنه‌که‌ی لی
 گهنده‌ل بکاته‌وه‌و بپروای لاوازی بکات به‌و ئومیده‌ی به‌ ئیجگاری
 بپروخینیت و به‌ ئیجگاریش واز له‌ خاسیه‌تمه‌ندی مرۆڤی موسلمان
 پینیت.

ئەگه‌ر گومانه‌کان زۆربوون و به‌سه‌ر مێشکدا که‌له‌که‌یان کرد گۆتی
 خۆتیان بۆ شل مه‌که‌.

بەلام گومانکردنت لە خۆراکه کان که لە بنهچەدا حەلالن ئەمە
هیچ پەندىكى تىدا نىیە که خەلکی دی بەم گومانانەى تۆ لاساىیت
بکەنەوہ یا ئەوہ تا خەلک بەم گومانانەى تۆ بگەنە راستى، ھەر بۆ
ئەمەش ئافرەتتىكى جوولە کہ لە خەیبەر مەرىكى بەدیاری دایە
پىغەمبەرى خوا، ئەویش لىنى خواردو، جوولە کە یەکی دی داوہتى کردو
نانى جو و پاشاوە یەکی گەنىوى بۆن درنى لە پىش دانا ئەویش بەبى
دوودلى لىنى خوارد.

لە راستکراوہ کانى بوخارىدا ھاتوہ کہ مىللەتیک تازە ببوونە
ئىسلام گۆشتیان پىشکەش بە کۆمەلنىک لە موسلمانان کرد، ئەوانىش
گوتیان: ئەى نىرراوى خوا، مىللەتیک گۆشتمان بۆ دىنن نازانىن ناوى
خواى لەسەر بىنن یا نا؟ ئەویش (ﷺ) پىيانى گوت: (ناوى لىبىسنن و
بىخۆن) لە راستىشدا لە کۆشتنەوہى مەرومالات و ئەوانى دیکەش کہ
ئایا کۆشتنەوہ کە حەلالە یا نا لەمە پىويستە کۆمەلنى زانایانى ئاىن
برىارى لەسەر بدات نەک دوودلى تاکە کەسى موسلمان.

قەدەغە کردنى ئەوہى خواى گەورە بۆ بەندەى خۆى حەلالنى کردوہ
رۆژ بەرۆژ کەم دەبىتتەوہ و مەرجىش نىیە ئەوہى لە قورئان و سوننەتدا
ناوى ھاتوہ تەنیا خواردنى گۆشتى ئەوان حەلال بن، گرنگ ئەوہ یە
بەدەیان و سەدان ئاژەل و بالندەى دیکە ھەنە کە گۆشتیان لە چەشنى

گوښته حه لاله کانه بو ئه مهش بریار ددر کو مه لی زانایانی ئایینییه و
 دیسانیش ده لئینه وه ئه مه ئه رکی دوو دلی تاکه که سیکی موسلمان
 نییه .

به لام دهر باره ی قسه که ی پرسیار کار: ئه و ئه گهر لیی خهوت گوی
 ناداته نویره کان.

ههروه ها ئه مهش له شهیتانه وهیه، له راستکراوه ی بوخاریدا هاتووه
 که به پیغه مبه ر (ﷺ) ی خودا گوتراوه: پیاویک نووسیت تا کو به یانی
 و بو نویره هه لئه ستایه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی: (ئه و پیاوه
 شهیتان میزی له گوئی کردوه).

شهیتان له وانیه ئه وه ی بنوی خه وه که ی لی گران ده کات ئه ویش بو
 نویره ی به یانی و یا نویره کانی دیکه به ئانا ناییت.

ده کری چاره ی ئه م حالته بکری، به مه رجی ئه وه ی نیازو بریاری
 هه بی که هه موو نویره کان بکات، ده کری زه نگیک دابنی تا کو به
 ئاگای به یتیت یا به که سیکی دیکه ی وریاو خه وسوک بلی له کاتی
 نویره که به ئاگای بیی.

الشیخ ابن عثیمین

تهویه ی نیجگاری گوناهاه کان دهسپرتتهوه

پرسیار: هندی له وینه له لای هاوړتیه کانم هیه داوام لیکردن وینه کانم بدهنوه تاکو له ترسی نازاری خوی گهوره بیاندرینم، هندیکیان چند وینه کیان گه راندهوه و هندیکی دی لاریان هه بوو به پاسوی تهوه ی گوناهاه که بو تهوانه نهوه کو بو من، نایا ته مه راسته تکایه بو ته مه ناموژگاریتان چیه؟

وه لام: تهویه ی نیجگاری له گوناهاه کان، خوی مه زن بهم تهویه هه موو گوناهاه کانی که پیشوو هیه دهیانسپرتتهوه ههروه کو خوی دانای زانا ده فرمویت:

﴿..... وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١.

واته: هه مووتان تهویه بکهن و بگه رینهوه بو لای خوا، نه ی نیمانداره کان، تا رزگارو سهرکه تووین.
پتغه مبه ر(ﷺ) ی مه زنیش ده فرمویت:

به ئیسلامبوون هه موو گونا هه کانی که پیشووتر هه یه ده یانر میئیت و ده یانسر پیته وه، ته وه به کردنیش هه موو گونا هه کانی که پیشو هه یه ده یانر میئیت و ده یانسر پیته وه. ته ز نه وه ی پتویسته له سه رت نه وه وینانه ی به ده سه ته وه ن هه موویان به در پینه نه مه ش له سه ر فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ): هه یچ وینه یه ک نه میئیت که ژیر خا کت نه کرد بیت و بینا و گو مه زیش له سه ر هه یچ گو ژریک به رزه کرابیته مه گه ر له گه ل زه وی ته ختت کرد بیت چونکه هه ر دوو کیله کان ناو نیشانی چا کن بۆ مر دوو که. (أخرجه الامام مسلم في صحيحه).

به لام ده رباره ی نه م وینانه ی که له لای خه لکی ماونه ته وه وه نه گه ر داوایان لیبه که یته وه و نایگه ر پینه وه و بۆ گلدانه وه ی لای خو یان پاساوت بۆ دینه وه، ته ز خو ت له سزای تاوانه که رزگار کرد وه و ته وه به ش له سه ر ته زوی سپروه ته وه و تاوان گونا هه که ده که ویته سه ر نه سه زوی نه وه که سه ی له لایه تی. خودای گه وره ش که له به نه ده ی خو یی نزیکه و له هه موو کارینکی ناگاداره و ناگاداری هه موو جووله یه کی سه ر جه م زه مینه، نه م خودایه ی ده یبه ر ستین و کر نۆشی بۆ ده به ی ن لیبوور ده و به خشنده یه.

الشیخ ابن باز

خويندن و زانستى شهرعى

پرسىار: ئايا نه گهر كه سيك به هؤى خهريكبوونيه وه به خويندنى
خؤى كه هيچ پتوهندى به زانستى شهرعييه وه نه بيت ده كرى نه مه
بكاته پاساو بؤ نه وهى هيچ له زانستى ئايينه وه نه خوينت يا هر
نه زاننت؟ يا نه وه تا به هؤى خهريكبوونيه وه به نيش و كارى ژيانى
رؤژانه؟

وه لام: خويندن و زانينى زانستى شهرعى پتويسته و نهركى ئايينى
هموو موسلمانتيكه كه تاكو نهو هيئندهى له ئايينه كهى خؤى ده گات
و نهركه كانى به ريكوپيكي و بى هله جيبه جى ده كات به ماناي
سوننه ته له وانديه خويندنى زانستى ئايينى نهركيك بيت له سهر مرؤف
كه نهركيك بيت به دیدارى چاو به ماناي نهركى چاو، شته كه به چاو
بيندرت و بخويندرت و بجيته ميشكه وه وه كو نه گهر مرؤف ويستى
خوا به رستى و ليبي بپارپته وه، نهو كاته پتويست ده بى له سهى
به ماناي (نهرك) كه نهو مرؤفه بزانت چؤن خوا ده به رستت و له
پارانه وه شدا چى داوا ده كات له بهر نه مه نه وهى له بهر هر نيش و
كاريك كه ناتواننت زانستى ئايينى بخوينت بؤ نه وهى مال و

منداله کانی خوئی به چاکی بژینینیت، له گه ل شه مهش جیبه جی کردنی
شهرکه کانی له نویژو رۆژوو شهوانه ی دیکه فهرامۆش نه کردوووه به چاک
و رهوانی جیبه جییان ده کات ده لئین، شهم که سه گله یی له سه ر نییه و
گوناهی نییه و، به لام وه کو (شهرک) پیویسته له سه ر به پیی توانای خوئی
له زانستی شهرعی فیربیت.

الشیخ ابن عثیمین

تهوبه کردن له زینا

پرسیار: شهیتانی نهفهره تکراره هه لێخه له تاندم و کاری ئابروو چوونی زینام کرد و، من به خۆم دهزانم که نه مه داوینن پیسییه کی گه وریه و، ده مه ویت به رانه بهر خوای لیبوورده و میهره بان تهوبه ی بکه م ئایا خوای مه زن به م تهوبه یه م قایل ده بیت؟

ئه وهی راستیش بیت من له دلی خۆمدا ده مگوت ئه م به دره وشتییه ده که م و ئینجا تهوبه ی ده که م، ئایا تهوبه که م لی وهرده گیریت، تکایه دلنیام بکه نه وه خوا پاداشتتان به خیر بداته وه؟

وه لام: تهوبه کردن ده رگای والایه تا کو خۆر له رۆژئاواکانیه وه هه لدی. تهوبه ی بۆ خوا تهوبه بکا تهوبه یه کی ئیجگاری له هاوبه ش پهیدا کردن بۆ خوا و نهوانی له مه ش که متر خوا تهوبه که ی لیه ورده گری و له هه موو گونا هه کانی ماوه ی پیشوو خۆش ده بیت.

تهوبه ی ئیجگاریش بریتییه له : وازهینان له گونا هه کان به مانای خود یه کلا کردنه وه، په شیمان بوونه وه له کرده وه ی ماوه ی پیشوو، نیاز هینان و بریاردانی راستی که جارێکی دیکه له ترسی خوای

گه وروه مه زني و شکومه ندييه که ي و نزاو تکاو پارانه وه تا بييه خشيت و ليبي ببوريت وه کو نه وه ي خواي ميه ره بان ده فهرموويت:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبًا اِلَى اللّٰهِ تُوْبَةً نَّصُوْحًا﴾

التحریم: ۸.

واته: نه ي ته وانه ي که باوه رتان هيناوه، بگه رينه وه بولاي خوا، به گه رانه وه يه کی ني جگاري.

ديسان فهرمووي:

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾

الزمر: ۵۳.

واته: نه ي موحه ممد (ﷺ) بلي: نه ي بهنده كانم نه ي ته وانه ي که خوتان زور گونا هبار کردوه، ناتوميد مهن له ميه ره باني و به زه ي خوا، چونکه خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بيت، به راستي هه ر نه وه لي بورده ي به به زه ي به .

زانایانیش له سهر ئه مه رینککه و توون که ئه م نایه ته له باره ی
 تهوبه کارانه وه دابه زیوده. له سهر ئه م سی مه رجانه ی باس کراوه له
 راستی تهوبه مه رجی چواره م زیاد کراوه که ئه گهر بیتو مافی خه ئکانی
 دیکه ی له سهر بی، ئه ویش ئه و دیه مافه کانی له مال و سامان و هی
 دیکه گه ردنی خو ی نازاد بکات له مه ش به فهر مووده ی پیغه مبه ر
 (ئه وه ی سته می برایه کی خو ی له سهر بی گه ردنی خو ی لی ﷺ)
 نازاد بکات به مانای سته مه که له سهر سته ملیت کراوه که هه ئگر ی
 تازوو ه نه وه ک ماوه ی به سهر بچی و ئه وا هینده ی بری سته مه که لیتی
 وهر ده گیری و ئه گهر چاکه و خیراتی نه بوو ئه و کاته له کاره خراپه کانی
 سته ملیت کراوه هه ئده گیری ت و ده خریته سهر ئه سته ی سته مکاره که.
 (اخرجه البخاري في صحيحه).

پیتویسته له سهر موسلمان له هاوبه شی پهیدا کردن و هژیه کانی و
 هه موو کرده وه ی خراپ و یاخیبوون و دوررکه وتنه کان له نایین زور
 هوشیار بیت به زهین و هوش مامه له له گه ل هه موو پیره وو پرژگرام و
 نه رک و سوننه ته کان بکات هینده ی که له موویه ک نه نه رکه کان دوا
 بجات و نه در یغی له پیتویستییه کانی دیکه ی نایینش بکات. چونکه

هر ټوټه تا تووشې كرده وه په كې خراب بېټ له وان په له ته وه كې
 خوي سوز كېوتو نه بېټ، بويه له خوا په رستي و ناسيني و پټره وكردني
 سوننه ته كان پټويسته له سره موسلمانې راست و راستگوز له گهل خودا،
 له وان په خوي مه زن قه ده غه ي كردوون زور هو شيار بېټ، له هه موو
 حاله ته كانې ژيانې روژانه ي خه لكاني موسلمان بو هو شيار بوون
 روژن بيري ناييني گه لك پټويسته و له باسي پټشووش چه ندين
 نمونه مان هيتا يه وه كه روژن بيري كه سي موسلمان نه وه كو ته نيا
 پټويسته به لكو (نه ركه) چونكه هه ندي جار هه موو پټويسته كانې
 سر شانې كه سي موسلمان ته واو جيبه جي ناكري يا ټوټه تا
 جيبه جي كړديان له تواناي نه و كه سه دا نيه چ به هوي خو يندي
 باب ته دي كه بي يا به هوي نيش و كاري بزيوي ژيانې روژانه ي مال و
 منداله كانې خوي بېټ يا ټوټه تا هه ندي جار رژيمه سته مكاره كان
 هيتده ژيانې خه لك گران ده كهن، خه لكه كه له جيبه جي كړدي
 پټويستيه كانې نايين دوور ده كه ونه وه و به مه شه بروايان به نايين لاواز
 ده بي و سوننه ته كان فه راموش ده كهن، بزيه جيبه جي كړدي
 پټويستيه كان بوو ته (نه رك) ي سر شانې كه سي موسلمان هم نه رك هه

به خو روشنبیریکردن تهواو ده بیټ وه کو خویندنه وه دی قورشان و ناماده بوون و گوینگرتن له کۆزه ئایینیه کان. هه میشه تهوبه کار پتویسته هه موو ساتیک له خوا بیاریته وه که ته ندروستی چاکی بداتی تاکو باری خوا په رستو ناسینی له رۆژی زیندووبوونه وه و ناماده بوونی بهر ده رگای دادوه ری لپرسینه وه پتر بی و پاداشته کانی گه وره تر بی و له و چاکه به خوا له گه لیدا کردوه روو سوور بی.

هه روه ها که سی تهوبه کار نابی گوی بۆ نیازه کانی شهیتان شل بکات و به رانه بر فرۆفیله کانی نه رم بی و توشی کرده وهی خراب و داوین پیسی بیټ به و نیازهی که جاریکی دی تهوبه بکاته وه و بیگومان نه وهی شهیتان رینگای خرابه کاری بۆ ده رازینیتته وه و شهیش شته خرابه کان ده کا به نیازی دووباره تهوبه کردنه وه له وانهی بهنده سزا بدریت و به ره بستیکی گه وره له نیوان خوئی و خودی خوا هه لبه ستیت به مهش نه و په زی په شیمانی په شیمان ده بیته وه و دلگراسی و په رۆشیه کی گه وره دروست ده کات له کاتیکدا که په شیمانی دادی نادات.

خوای مەزن ئەو پەناگەییە ئەم مەلەبەندو هەوارگەیی چاکە کارانی راستەقینەییە، هەموو چاکەو بەخشینیەک ئەم پەناگەو مەلەبەندو هەوارگەییە دەست دەکەوێت، مرۆفی باوەردار، خودا پەرست و خودا ناس و تەوبەکار هەر ئەو پەناگەییە ئەم هاواری بۆ بیات و داوای خێرو بەزەیی لیبکات، ئەوانەیی تەنیا ئەم پەناگەییە هاواری خودای گەورەیی خۆیان دەکەن بێگومان لەدوا روژدا قازانجیان کردوو.

خوای مەزن دەفەرمووێت:

﴿وایای فارهوبون﴾ البقرة: ۴۰.

واتە: وەهەر لەمن بترسن.

خوای دەروون پاک و میهرەبان دەفەرمووێت:

﴿وینذرکم الله نفسہ﴾ آل عمران: ۲۸

واتە: وە خوا دەتانتەرسینێت لە سزای خۆی.

خوای گەورە ئەم پێشخەرەو هەمیش دوا خەرە دەفەرمووێت:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا

يُغُرِّنْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ فاگر: ٥-٦

واته: نهی خه لکینه بینگومان به لینی خوا راسته، دهی که واته با
ژیانی دنیا فریوتان نه دات، وه با شهیتان به (به زدی و لیبوردهی)
خوا فریوتان نه دات، به راستی شهیتان دوزمنی نیویه، دهی که واته
نیوهش به دوزمنی خوتانی دابنیتن بیگومان نهو (شهیتان) تاقم و
کۆمهله کهی بانگ ده کات، بؤ نه وهی بینه هاوه لانی ناگری
هه لکیرساوی (دۆزه خ).

زۆر نایه تی دیکهش به م مانایه وه ههیه.

الشیخ ابن باز

قسهی دهروون بۆ نه نجامدانی کردهوهی خراب

پرسیار: ههندی جار له دهروونهوه ئارهزووی ئیشیکی خراب دهکهم یا قسهیهکی ناشیرین دهکهم، بهلام زۆر جاریش نه ئارهزووه که جیبهجی دهکهم و نه قسه ناشیرینه کهش دهکهم، ئایا بهمه گوناهبارم؟

وهلام: نه گهر مرۆڤه شتیکێ به خهیاڵدا هات، یا ئارهزووی کرد، یا بیری لیکردهوه که بیکات و (نهیکردو) ئینجا نه گهر بیتو ئهم (نه کردنه) نه کردنیکی پتویست بوو یا کاریکی ههراام بوو و، ئهم خۆی به دهست خهیاڵه کهوه نه داو ئهوهی پتویست بوو کردی و وازی له کاره قهدهغه کراوه که (ههراام) ههینا ئهمه له سههر ئهو کاره ی که لیتی روویدا پاداشت دهکرتیهوه، چونکه ئهمه ی بۆ خوای گهوره کردووه، ئهمهش له فهرموده ی راست چهسپیندراوه که ئهوهی نیازی یا ویستی یا ئارهزوویکرد کردهوه بهکی خراب بکات و نهیکرد چاکه ی تهواوی بۆ نووسراوه چونکه له خوای گهوره ترساوه و نهیکردووه بهمانای ئهم نه کردنه ی بۆ خوای مهزن بووه. لیره پتویسته دریشه بهههندی روونکردنهوهی دی بدهین بۆ ئهو کهسه ی خهیاڵی شتی خرابی

حهرامی کردووه وازیشی لیتهناوه که ئایا پاداشت دهدریتهوه یا پاداشت نادریتتهوه.

دهلین: نهوهی خه یالی کاری خرابی هه پام ده کاو کاره که ش ناکات له یه کی له م سی حاله تانه ده رناچیت:

۱- یا نه وه تا کاره که ی پیناکریت، وه کو نه وه ی له باریدا نه بیت، یا توانای نه بیت، یا که موکوری هه بیت له مه گوناھی بکه ره که ی ده نو سریت، نه مه ش به گویره ی فرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ):

(نه گه ر دوو موسلمان شمشیریان لیکبه رز کرده وه بکوژو کوژراو له نیو ناگرن) گوتیان نه ی نیراوی خوا نه مه بکوژه که یه نه ی کوژراوده که بؤچی؟ فرمووی: (نه ویش ده یویست هاوریه که ی خوی بکوژیت).

۲- دوومین حاله ت: له ترسی خوی گه وره واز له فه ده غه کراوه که (هه رام) بیتیت نه م جوژه ده ستلیه لگرتنه له کرده وه ی خراب چاکه ی ته واری بؤ ده نو سریت چونکه له راهی خوی مه زن نه ی کرده وه، یا وازی لیتهناوه یا ده ستی لیته لگرتووه یا بؤ رۆزی قیامه تی هه لگرتووه.

۳- وازی له کردهوه خراپه که هینایی بهودی به پتر خه یالی بۆ

نه چوو بیت، یا پتر بیری لینه کرد بیته وه، یا هر له سه رده تا وه

گرنگی پی نه دابیت و خۆی پییه وه خه ریک نه کرد بیت. نه مهش بۆ

ئهو نییه له سه ر ئه ویش نییه، به مانای نه پاداشتی له سه ره وه نه

گوناهی له سه ره.

لیره دا حاله تی چواره م هه یه، ئه ویش: وازه ینان یا ده سه ته لگرتن

له قه ده غه کراو له بهر ئه وه بی که که سه که توانای به سه ردا نه شکێ

به مانای ده سه لاتی نه بی و بی توانا بی، به لام شتیک ناکات یا

هه وئیک نادات کاره حه رامه که نه نجام بدات به لکو نیازی کردو

ئومیدی کرده وه خراپه که ده کات، نه مه هینده ی بری نیازه که گوناهی

ده که ویتته سه رو وه کو ئه وه نییه که هه ولی بۆ دده او رینگه بۆ

نه نجامدانی کاره قه ده غه کراوه که خۆش ده کات و، به لام نه یوانی یا

پپی نه نجام نه درا یا کاره که ریکنه که وت گوناهی نه مه که متر له وه ی

یه که مه که پیشتر هیمامان بۆ کرد.

الشیخ ابن عثیمین

تهویه و گه راندنه وهی نوێژه چووه کان

پرسیار: ته مه نم ئیستا ۲۹ ساله له ته مه نی بیست و چوار سالیه وه دهستم به نوێژه کان کردووه، هیشتا لیبی بهرده و امم سوپاس و ستایش بۆ خوی مه زن که ریبی راستی پی نیشان داوم، دهستم پیکرد به گه راندنه وهی نوێژه چووه کان، له نوێژه کانی شهو ساته وه که ته مه نم پانزه سالان بوو و ئیدی به پیی توانام دهستم پیکردووه نوێژه کان ده گیرمه وه به لآم له مه رای خه لک جیاوازه، هه یانه که ده لئ: پیویست به گه رانه وه ناکات ته وه یی ئیجگاری به سه وه، هه یه که ده لئ: پیویست به گه راندنه وه یانه تکایه راستیمان بۆ دیار بکه ن؟

وه لآم: راستی پیویستت به گه راندنه وه کان ناکات و، ته وه یی ئیجگاری بۆ نه مه به سه که بریتیه له مانه: په شیمان بو نه وه له وهی له تو رووی داوه، بهرده و امبوون له سه ر نوێژ و، نیازو بریاری راستگۆ که واز له خوا په رستی نه هیئت، خوی مه زن ده فه رموویت:

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

وَإِنْ يَعودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ الانفال: ۳۸.

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی: به ئەوانه‌ی که بی باوه‌پوون،
 نه‌گه‌ر کۆتایی بهینن (به‌بی برواییه‌که‌یان)، به‌راستی (خوا) ده‌پووری
 له‌هه‌رچی له‌وه‌و پیش کردوویانه:

هه‌مدیسان خوای مه‌زن که ده‌سه‌لاتدارو ناشکراو دیاره
 ده‌فه‌رموویت:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ﴾

التحریم: ۸.

واته: نهی ئەوانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه، بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوا،
 به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی نیجگاری.

پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) خۆشه‌یوستیش ده‌فه‌رموویت:

(تیسلامبون ئەوه‌ی پیشوو ده‌رمینیت و ده‌سپرتته‌وه‌و، ته‌وبه‌ش
 هه‌رچی له‌وه‌و پیش کراوه ده‌یانسپرتته‌وه.

هه‌وره‌ها دروود و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت ده‌فه‌رموویت:

(ته‌وبه‌کار وه‌کو نه‌و که‌سه‌یه که هیچ گوناھی نه‌بیت).

داوا له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م له‌ نایینی خۆت پتر تیبگه‌یت و به‌رانبه‌ر
 به‌ شتی نادروست چاو نه‌پۆشیت هه‌میشه له‌سه‌ر شتی راست و ره‌وا

دهنگت هه لبری و خۆت له گوناهاهه کان بیاریتیت له سهه ر خوا په رستی
و سونه تی پیغه مبهه ر موحه مه د (ﷺ) به رده و ام بیت کاری چاک
بکهیت و هاوکاری چاکه کاران بیت.

زانیاړی بانگه‌واز بو خوا په‌رستی

پرسیار: هندیك له‌وانه‌ی که به پابه‌ندبووانی تاینیان داد‌نښین به شیوه‌یه‌کی هله‌و وشك مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی دی ده‌کن، هندیکیان وا پیده‌چن که هه‌موو ده‌میك روو گرژو ترش بن، بو نه‌مانه ناموژگاریتان چیه؟

نهرکی موسلمان به‌رانبهر برای خوی چیه به‌تایبه‌تی نه‌گهر نه‌و برایه که موکوری له جیبه‌جینکردنی نهرکه‌کانی نایندا هه‌بی؟

وه‌لام: نه‌وه‌ی که سوننه‌تی پاککراو ناماژه‌ی بو ده‌کا سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌ودی نهرکی موسلمانه نه‌وه‌یه که هه‌موو ده‌میك چاوی له یارمه‌تیدانی خه‌لکی دی بی، هاوکاریان بکات، قسه‌ی راست بکات، چاکه بکاو خیر بکات، له‌مامه‌له راستگو بیټ، په‌یمان پاریزیت، ده‌سپاک بیټ، چاو و ده‌می خوی پاریزیت، گوی له قسه‌ی پاشمله نه‌گری، بوختان نه‌کا، قسه‌ی که‌سیک له‌لای که‌سیکی دی نه‌گپرتته‌وه، له‌گپرانه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌یه‌که پتویست زیادو که‌م نه‌خاته‌سه‌ر، چاوی له نامووسی خه‌لکی دی نه‌بی، خه‌لک به‌که‌مو سووک سه‌یر

نه‌کات، قه‌سه‌ی ناشیرین نه‌کات، جوین نه‌دات و سویند به هیچ شتی‌ک نه‌خوات، نه‌م ره‌وشتانه‌و به‌ده‌یان ره‌وشتی چاکی دیکه‌ش پتویسته که‌سی موسلمان پییه‌وه پابه‌ند بیت، په‌یوه‌ست بوون به‌م ره‌وشتانه که‌سی تیه‌کی گه‌وره‌و گران به‌تاک ده‌دات که‌ خوی له‌خویدا جوانی یا نمونه‌ی ره‌وشت چاکی مرؤفد پیشان ده‌دات و نه‌مانه‌ش به‌گشتی روو و ناوه‌رؤکی موسلمانی چاک پیشان ده‌دن و له‌همان کاتیشدا بانگه‌وازیکی ته‌واوه بۆ خوا په‌رستی خوی مه‌زنی‌ش که‌هه‌میشه به‌خوی به‌خشنده‌و میهره‌بانه، به‌سۆزو به‌به‌زییه، شایانی سوپاس و ستایشه، پایه‌ به‌رزو ریزدارو گه‌وره‌و به‌ توانایه.

ئه‌وه‌ی پتویسته‌یسه له‌سه‌ر شانی مرؤفد ئه‌وه‌یه که‌ به‌ دانایی و نه‌رمی و ناسانکاری بانگه‌واز بۆ خوی گه‌وره‌ بکات، چونکه‌ خوی شکۆمه‌ند به‌ موحه‌مه‌دی پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموو:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُمُ

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴿۱۲۵﴾ النحل: ۱۲۵

واته: (خهلکی) بانگ بکه بؤ ریبازی پهروه رگارت، به لیزانی و دانایی و ناموزگاری چاک و شیرین، وه له گه لیان بدوی (موجاده له بکه)، به چاکترین شیوه.

خوای مه زنیش پیی فهرموو:

﴿ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ

لَا نَفِضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ ﴾ آل عمران:

۱۵۹

واته: به هزی به زهیی خواوهیه، بؤ نه وان نه رم و نیانی بووی، نه گهر تۆ، به دخوو و قسه رهق و، دل رهق بوویتایه، نه وه هه موو بلاوه یان ده کرد، له ده ورت، که واته لییان ببوره، و داوای لیبور دنیان بؤ بکه.

خوای گه وره کاتی موسا و هاو روونی بؤ فیرعه ون نارد فهرمووی:

﴿ فَقَوْلًا لَهُ، قَوْلًا لِنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴾ طه: ۴۴.

واته: جا قسهی له گهه بکهن به نهرم و نیانی، به لکو بیر بکاتهوه یا
بترسی (له سزای خوا).

پهغه مبهری خو شه ویستمان (ﷺ) هوشیاری داوه که ده فهرمو بیت:
(خوای گهوره به نهرم و نیانی ده دات به توندو تیژی نادات).

ههروه ها پهغه مبه زمان (ﷺ) نه گه نیردراویکی بناردایه
ده فهرموو: (ناسانی بکهن و دژواری مه کهن و مزگینی بدن و لیتی
دووره په ریز مه بن ئیوه نهرم کارن و ئاسانکارن بۆ شه وه نه نیردراون
دژواری بکه نه وه).

به م شیوه په پیویسته له سه ر بانگه وازکار که ده بی نهرم بی،
رووخوش بی، سنگ فراوان بی، تاکو نه و که سه به ده م بانگه وازه که وه
بیته و به وهی داوای خوا په رستی لیده کات داوکهی لئوه رگریته و بیته
قایل بیته، پیویسته داوکار بیه کهی ته نیا بۆ خوای گهوره بیته
به مهش دئسۆز ده بیته خوای به خشندهش بانگه وازه کهی بۆ ئاسان
ده کات خه لکی دینه سه ر پتی راست و به رانه ر به مهش له لای خوای
گهوره پا داشتی گهوره ی ده بیته.

بەلام ئەگەر ئەمە بۇ خودى خۇى بانگەوازى كرد وەكو بلىى
دەيویت سەرکەوتنىك بنوینىت یا ئەودتا هەست دەكات ئەمە
دوژمنیەتى و دەیەویت تۆلەى لیبکاتەوہ لەمەش بانگەواز یا
داواکردن یا دوعاکردن کەمورکوری تیدەکەویت و لەوانەشە خىرو
بەردکەت و چاکەشى کەم لیبکەوہیتەوہ نامۇزگاریم بۇ برايانى
بانگەوازکار ئەوہیە ئەم هەستە هەست پیبکەن، کە ئەوان بۇ
بەزەییھاتنەوہ بە خەلك خەلك بانگەواز دەکەن و هەمیشە بۇ
گەورەبى و مەزنىتى ئايىنى خواى گەورەو بەسەرکەوتنیەتى.

الشیخ ابن عثیمین

بەردە ۋا مېۋون لە سەر تە ۋە بە كارى

پرسىيار: من گەنجىكىم بە موسلمانى لەدايكبوومە ۋە ھەرگىز ۋازم لە نوپۇزەكان نەدەھىناۋە بەلام قەزاۋ قەدەرى دىنا ۋا يىكرد روو لە دەرەۋەى ۋلات بىكەم، ئىدى ماۋەيەك لەگەل خىزانى خۆم بووم ئىنجا بەبى ئەوان بەتەنيا مامەۋە ۋە ماۋەى پتر لە چوار سالى تەۋاۋ ۋازم لە نوپۇزەھىنا، زۆر شتى ۋەكو داۋىن، پىسىشم كردو، بۇ ماۋەى چوار سالىش لەرەمەزاندە بە رۆژوۋ نەبووم ۋ، لەگەل ھاوسەرى خۆم لە رۆژى رەمەزاندە جووت بوۋىنەتەۋە، ئەمانە ھەموۋى بەھۆى ھاۋرپىيە خراپەكانەۋە توشىيان ھاتم، ئىستا من بۇ پەرۋەردگارم تەۋبەم كردوۋە ۋە ۋانەى لەمەۋ پىش كردوۋمن پەشىمام، لە نوپۇزەكانى خۆم بەردە ۋا مەم چ بەتەنيا يا لەگەل كۆمەل بىيانكەم. شىخى بەرپىز، تىكا دەكەم نامۇزگار يەكەن، چ پىۋىستە لەسەر من تاكو بىكەم؟

ۋەلام: ئەگەر راستى ۋاقىعەكە ئەۋبەكە باست كرد، تەۋبەى ئىجگارى بەسە ئەۋىش ئەۋەى پىشۋو دەسپىتەۋە ۋە ھىچ شتىكىش لە نوپۇزە رۆژوۋەكان مەگىرەۋە چونكە تەۋبەى ئىجگارى پىۋىست بەگەراندنەۋەى نوپۇزە رۆژوۋەكان ناكات ۋ ھىچ شتىكىش بۇ كىفردانەۋە

مه که چونکه وازلیتهینان له نویتژ له راستی قسهی زانایان کفری گه ورهیه نه گهرچی له ئاینیش دهرنه چووبی به لام نه گهر له ئاین دهرچوو و بی باوهری خۆی نواند پیویسته زانایان به کۆمهله بریار له سهر دهرچوون و بی باوهری بددن و کافریش نه وهیه که ده بیته ئیسلام و هیچ شتیک له نه رکه کانی پیوهند به خوای گه وره جیبه جی ناکات، خوای گه وره و شکۆمه ند دهرموویت:

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ الانفال: ۳۸

واته: ئه ی موحه مه د(ﷺ) بلی: به نه وانه ی که بی باوه ر بوون، نه گهر کۆتایی بهینن (به بی برواییه که یان)، به راستی (خوا) ده بووری له ههرچی له وه و پیش کردوو یانه .

پیغه مبه ر(ﷺ) دهرموویت: (به ئیسلام بوون نه وه ی پیشتر دهرمی نیته و دهرسپێته وه و، ته وه به ش نه وه ی پیش خۆی دهرمی نیته و دهرسپێته وه).

نامۆژگاریته ده کهین له ته وه ی خۆت راست و راستگۆبیته و، له خوای گه وره زۆر داوای لیبووردن بکه و زۆریش کرده وه ی نچاک بکه،

ئەگەر لەسەر تەوبەو چاکەکاری خۆت بەردەوام بیت مزگینییبت لیبێ ناکامی چاکی دەبیت و خوای گەورەش ھەر بەخۆی خواوەن فرمانەو ھەر بەخۆیش دانای زانایە. خوای گەورەش کە داھینەری گشت زیندەو ھەرەکانەو بەرانبەرشیان زۆر بەسۆزو میھرەبانە، بە گەورەیی خۆی دەفەرموویت:

﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴾ (٨٢) ھطە:

.٨٢

واتە: وە بەراستی من زۆر لیبووردەم لەو کەسە ی تەوبە ی کردبێ، و باوەری ھینابێ و کردەو ی چاکی کردبیت، پاشان بەردەوام بوویت لەسەر ئەو رێبازە.

لەخوای گەورە داواکارین رزقمان پتر بکاو لەسەر راست و رەوایی جینگیرمان بکات و بە گەورەیی خۆیشی رێی خواپەرستیمان بۆ ناسان بکات.

لەپرسبارەکە ی تۆ وشە یەك هاتووە پێویستە لێی ھۆشیار بیت کە دەلی (قەزاو قەدەری دنیا وایکرد) قەزاو قەدەر کاریگەری پریاردەری نییە، راستی ئەو یە بگوترێ: خوای تاك و تەنیا ویستی، یا خوای گەورە نارەزووی لیبێ و ھی دیکە ی لەم جۆرە.

خوا ئیمه و ئیوه بۆ تیگه‌یشتن له شایین سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز بکات
تاكو بتوانین له‌م دنیا‌یه پر گه‌نده‌لییه رزگارمان بی‌ت و به‌دلیکی پر له
برواو خواپه‌رستی و پی‌ره‌وی سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌رووسوو له‌به‌ده‌م
سه‌کۆی لی‌پرسینه‌وه ناماده‌بین، خودای په‌روه‌ردگاریش له‌هه‌موو سات و
زه‌مه‌نیك ناگاداری به‌نده‌کانی خۆیه‌تی، هه‌موو هاواریک، داواکارییه‌ک،
نزایه‌ک، پارانه‌وه‌یه‌ک هه‌رچه‌ند نزم بی‌ت له‌ به‌نده‌ی خۆی ده‌بیسی‌ت و
له‌هه‌موو گوفتاری نیوان به‌نده‌کانیش ناگاداره.

الشیخ ابن باز

به رده و اومی له سه ر خوا په رستی

پرسیار: من گه نجیکم به نیسلامه وه په یوه ستکارم به لام له م
ماوه یه ی دواییدا سه رنجم دایي که بروام لاوازه، به به لگه ی نه وه ی
هنده ی شته خراپه کان ده کم وه کو نویژ دواخستن و نه کردنیان و،
گویگرتن له قسه ی بی ماناو دانیشن و کات به فیژدانو، به دوا ویستی
خود که وتن و، بی ناگابوون له هه والی ژیانی روژانه ی موسلمانان و،
گه ران به دوا ی چیژی خودو ویستی تاك و دوور که وتن وه له نیوه ندی
بیرو بژچونه نایینییه کان و نزیک بوونه وه په کرایه له گه ل هاورییانی
بروا لاوازو فه راموشکردنی خواناسان، زوریش هه ولما خودی خوم
له وه ی تی که وتووم رزگار بکه م و که چی نه متوانی، نایا به ریژتان بز
ریگای راست رابه ریم ده که ن که له وه به دخوه ی خودم تیسی که وتووه
رزگارم بی؟

وه لام: داوا له خوی گه وه ده که ن، که میهره بان و ده روون پاک و
خاوینه، به دلئیکی پر له برواو خوشه ویستی ه وه، لیسی ده پارینه وه بز
خومان و بز توش که ریگای خوا په رستیمان نیشان بدات و

جیبه جی بکردنی ئه رکه کافمان له سه ر ئاسان بکات، له سه ر خوا په رستی و خواناسی خو مان مکور و جیگیریان بکات، دوو دلئی نه خاته دلمانه وه، نه گریستی نه فره تلیکراو درز نه خاته بنه چه ی نیمانانه وه، راستگوبین، دلپاک بین، ده ستپاک بین و له سه ر خویندنه وه ی قورئان و شه بکردنه وه و تیگه یشتنی نایه ته کانی رشت و مکور بین، له قورئانیشدا خوی مه زن ده فره موویت:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَسِقَاءٌ لِّمَا فِي

الْصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ بونس ٥٧.

واته : ئه ی خه لکینه، بیگومان بو تان هاتوو، ناموژگاری (قورئان) له لایه ن پهروه ردگار تانه وه، وه شیفاو چاره یه بو ئه وه ی له ناو دل و دهرونتان دایه، وه رینمووی و میهره بانیه، بو برواداران.

ئینجا له خوی گهوره داواکارم تا له تواناتدا بیت ژیاننامه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و سوننه ته که ی بخوینیته وه دووباره پیدابجیته وه و لیی ورد بیته وه، نه مه ش مه شخه لی ئه و ریگایه یه بو ئه و که سه ی بیه وی

به خواي مه زن بگات. سييه ميش نهويه باوهري چاكه كارو نيمانداران
و هاورپيه خواناسه كان بكهيت و لتييان دوور نه كه ويته وهو؛
چواره ميش نهويه تا له تواناتدا بيت له كوري خراپه كاران دوور
بكه ويته وه كه ده باره ي نه مانه پيغه مبه رمان دروودو سه لامى خواي
له سه ر بيت فرمووي:

(دانيشتن له گدل كه ساني خراپه كار وه كو فووكه ري نيو همبانه ي
كووره يه، يا ده تسووتيني، يا فرمووي: جلو به رگت ده سووتيني، يا
بوئينيكي گه نيوت لي چنگ ده كه وي) نينجا له هر هه نكاويكي
پيشكه وتني خوت كه تيدا خووره وشنت ده گوږيت و چاكت ده بي
سه رزه نشتي كارو كرده وه كانئ روظاني پيشووي خوت بكه كه تيدا
هه ست به شه رمه زاري ده كه يت، شه شه ميش: به هر كرده وه يه كي چاك،
يا خيريك، يا يارمه تيداني براهه كي موسلمان پييه وه له خوڤايي مه به و
له لاي خه لكيش باسي چاكي و خيرو يارمه تيدانه كانئ خوت مه كه و
پييانه وه سه رمه ست مه به كه تو كردووته و كه سيكي دي نايكات

چونکه باسکردنی ئەم جوۆره شتانه دەبنه (ریا) و ئەمەش لەوانەیه
 کردەوه چاکەکانت بەتال بکات هەر وه کو خوی مەزن دەفەر موویت:

﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَعْمَلُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ

عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ الحجرات: ١٧

واته: ئەو کەسانە منەت دەکەن بەسەر تۆدا (ئەو موحەمەد-ص-
)، چونکه موسلمان بوون، تۆش بلی منەتی موسلمان بوونی خۆتان
 بەسەر مندا مەکەن، بەلکو خوا منەت دەکات بەسەر ئێوەدا، چونکه
 پێنموونی کردوون بۆ باوەڕهینان، ئەگەر ئێوە راستگۆن (کە ئیماندارن).

بەلام هەموو دەمیکی سەیری کردەوه چاکەکانی خۆت بکە وه کو
 ئەوهی کە لە هەموو کارو کردەوه یهکی چاک، یا خێر، یا جوولانهوه، یا
 دیدار، یا بیستن، چاودێری خۆت بیت و هەرچەند خواپەرستیش بکەیت
 و پتر خوی مەزن بناسیت وا هەست بکە هێشتا کە موکووریت هەیه تا
 ئەو کاتە دەگەیتە ئەو رادهیهی بەرانبەر خودای گهوره کړنۆش
 دەبەیت بە دلتیکی ساف و بی گەرد تەوبه دەکەیت، ئەو خودایه له

گوناهه كانمان ببوره، نهى خودايه به كرده و هي خۆمانان له گهله مه كه
هر تو به خشنده و ميهره بانيت هر تو تاك و ته نياو بى هاوهل و
هاوتاييت، هر تو پهروه ردگارو زاتي پايه دارو دهسه لاتداريت، هر تو
دهردو به لاي دنياي به دفرمان له سه ره له ده گريت و داخوازي و
پيوستيه كانمان جيبه جي ده كه يت، نهى خودايه هر تو هاوتاو شيوه و
هاوشانت نيبه .

الشيخ ابن عثيمين

له و دانیشتنانهی قسهی پاشمله و بوختانی لیده کریت خوون

پیاریزه

پرسیار: له گونده که ی ئیمه زۆریه ی گونجه کان کۆری قسان ده به ستن و تییدا پاشمله باسی یه کدی ده که ن و بوختانیش به خه لکی دی ده که ن، نایا ده کری به شداری دانیشتنی نه وانه بکه م؟

وه لام: نه م کۆمه له که سانه که شه و کۆری ده گرن و پاشمله باسی خه لکی ده که ن و بوختانیش به که سانی دی ده که ن نه مانه گوشتی برایانی خوین ده خون، نه مانه له راستیدا بی عه قلن و که و ده ن.

چونکه خوی گوره ده فهرموویت:

﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ

أَخِيهِ مِمَّا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ المجرات: ۱۲

واته: له پاشمله به خراپه باسی یه کدی ده که ن، نایا کام له ئیوه پیی خوشه، که گوشتی برا (نایینی یه که ی) بخوات، به مردوویی، بیگومان قیزتان لی دیته وه و پیتان ناخوشه.

نه وانه ی له دانیشتنه کانی خوین گوشتی خه لک ده خون گوناھی ئیجگار گوره ده که ن.

نه وهی پیویسته له سه رتو ناموژگاریان بکه هیت نه گهر گویرایه لت بوون و له وهی دهیان کرد وازیان هینا، نه مه خیریکی گه وره ت کردوهر نه گهر نا پیویسته تا بکری لیبان دوور بکه ویتسه وه. خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾

النساء: ١٤٠

واته: وه بینگومان خوا نار دوویه تیه خواره وه بو تان، له قورناندا، هر کاتیک بیستتان نایه ته کانی (به لگه کانی) خوا، بروایان پیناکریت، و گالته بیان پی ده کریت، نه وه دامه نیشن له گه لیاندا، تا ده چنه نیو باسیکی تره وه (و باسه که ده گۆرن)، بینگومان نه گهر دانیشن له گه لیاندا (و هاویه شیان بکن) نه وه نیوهش وه کو نه وانن، به راستی خوا کو کهره وهی، دوورووه کان و بی باوه ره کانیسه، به تیکرا له دۆزه خدا.

ئینجا به گویره ی یاسای شهرع نه وانهی له گه له هم جو ره که سانه داده نیشن و گوئی بو نهو نایه تانه شل ده کمن که کفری پی ده کمن و

گالتھو سووکایه تی پیّ ده کهن نه گه رچی نه مه مه سه له یه کی مه زنه
همیشه لادان و ده رچو نیشه له ری بازی تاین.

نه وهی به شداری یا خیبوان بکات له شتی له مانه ش که متر وه کو
نه م یا خیبوانه که نکۆلی له نایته کان ده کهن و گالتھو سووکایه تی بیان
پیده کهن که نه مه خۆی له خۆیدا کفر و لادان و ده رچونه له ری بازی
تاین نه مانه له گه لّ نه وانهی له گه لیان داده نیشن و گوئ بو قسه کان بیان
شل ده کهن و دکو به کدی لیپرسینه وه یان له گه لّ دا ده کریت و له گونا هدا
ها و به شن.

تۆش پیویسته له سه ر له دانیشتیان جیا ببیته وه وه له گه لیان
دانه نیشیت.

خودای گه وه، سه ره تایه وه، کو تاییه وه، دیاره وه، شارا وه یه وه، ناگاداری
هه موو شتی که.

الشیخ ابن عشمین

ههستکردن به پهسهند نه بوونی تهویه

پرسیار: گه غهینک کرده وهویه کی خرابی کرد ئینجا تهویه کردو به لام له ناخی دلێ خۆیدا ههست ده کات خوا لی خۆش ناییت، به چی نامۆزگاری ده کهن؟

وه لام: تهویه کردنت و ههستکردن که خوی گهوره له گوناوه کانی پیشووت خۆش ناییت ئه مه نیشانهی راست و راستگویییه له گه ل خوی گهوره به لگهی نهویه که ههست ده کهیت و تهواو پروا ده کهیت که له بهرانه بهر هه ر گوناهیکی بهنده لیپرسینه وه و سزای خۆی هه یه . به لگهی نه وه شه که له گوناوه کانی ماوه ی پیشووی خۆت ده ترسییت، ئه م ترسه ش هه لبه ته ترسه له خوی گهوره، پیویسته له سه ر تو ئه م ترسه له دلێ خۆت ده ربه کهیت، چونکه شهیتانی به دفه ر له و که سانه نزیکه که له خوی خۆیان نزیک ده بنه وه و به بی باکی ده پیه رستن و ئه م شهیتانه هه موو ده میک له ده وری که سانی چاک و خواناس ده خولیتته وه تا کو هه ر ده رفه تیک بینیت بو ئه وه ی گومانی بجاته دلێ و ده روونی تا کو به رواو خوا به رستییه که ی لاواز بکات به و ئومیده ی تهواو به رووخینیت. تو که ته وه بت کردووه دلنیا به تهویه که به سه تا کو نه گه ر پیشتر گوناهی گهوره شهت کرد بی، ئه وه ش بزانه که هه یچ گوناهی که له هاو به ش په یدا کردن له گه ل خوی مه زن گهوره تر نییه

ھاوبەش پەيداكارىش ھەر كاتى بۇ خوا تەوبەى كرد، تەوبەكەى لىۋەردەگىرىت و خواى مەزن كە بە بەزەبىدار ترىنى بەزەبىدارانە لە گوناھەكانت خۇش دەبىت، ئەوھى پىۋىست بىوۋە لەسەر تۇ، تەوبەبىوۋە، ئەوېشت كردوۋە، دواى تەوبەش ھەموو شتىك، بەماناى ھەموو گوناھەكانى ماوھى پىشتەر دەسپىتەوۋە، تەوبەكار لە گوناھەكانى پىشوو دەشۇرىت بە واتاى وەكو ئەو كەسە كە تازە لە داىكەبىت. نىتر پىۋىست ناكات دوودلى بىخەتە نىو مىشكى خۇتەوۋە، كاتى دوودلىش پتر شالو بۇ كەسى مۇسلمان دىنى ئەگەر كەسەكە تەواو رۇشنىر نەبىت و خوتىندەوھى قورئانى رەوان نەبىت و سوننەتى پىنغەمبەر (ﷺ) نەزانىت لەوانەىە بىراو خوا پەرسىتەكەى درزى تىبەكەوېت و ئىدى ھەر كە بىراو مۇسلمان درزى تىكەوت چىوونە ژوورەوھى شەىتانىش بۇ نىو دەروون ئاسان دەبىت.

كەواتە بەبى ترس خواى گەورە بىپەرسىتەو گوى بۇ شەىتان شىل نەكەىت، ئەوھش بزانه ئەوانەى تەوبەى نىجگارى دەكەن كە لەگەل خواى گەورە راستگۇ دەبن بردنەوھى گەورە دەبەنەوۋە چىونكە لەسەر رىبازى خواپەرسىتى بەردەوام بىوونە، خواى گەورە دەفەرموۋىت:

﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أٰهْتَدَىٰ ۝۸۲﴾ طە:

واته: وه به راستی من زور لیبورددم لهو که سهی تهوبهی کردبی، و باوه ری هینابی و کرده وی چاکی کرد بیست، پاشان به رده وام بسوبی له سه ره و ریبازه.

لیره دا نایه تیکی مه زنتر به م مانایه وه هیه شهویش شهویه که هه رکاتی بنده تهوبهی کردو به بری تهاو به دوا ی تهوبه که دا چوو کرده وی چاکی کرد، خوا ی گه وره کرده وه خراپه کانی به چاکه ده گۆریته وه، به واتای له شوین هه ر کارینی خراپ چاکه یه ک شوینی ده گریته وه، هه روه کو خوا ی به خشنده و میهره بان له سووره تی (الفرقان) دا ده فرمویت:

﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْمَكَابِتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخَلَّدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ ﴿ الفرقان : ٦٨-٦٩-٧٠.

واته: وه کهسانیتکن که له گهلّ خوادا ناپه رستن، هیج په رستکراویتکی

دی، و ناکوژن، هیج کهسی که خوا کوشتنی شهوی یاساغ(حهرام
(کردووه، بههق و پهوا نهبی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن، وه ههر
کهس شه تاوانانه بکات(که باسکران)، توشی تۆله کهی دیت، سزای
بو چهند باره ده بیتهوه، له روژی قیامه تدا، و بی برانه وه به بی ریزو
رسوایی له دۆزه خدا ده مینیتهوه، بیجگه له کهسی تهوبه ی کردبی و
باوه ری هینابی کارو کردهوه ی چاکیشی کردییت، ئا نهوانه، خوا
خراپه و تاوانه کانیان ده گۆریت به چاکه، وه خوا هه میسه لیبوورده ی به
به زهیی یه .

خوای میهره بان ده روون پاک و خاوینه، نیازی پیشینه ی له گهلّ
بهنده ی خوئی نییه، خوای گهوره هینده به سۆزو میهره بانه، هینده
به خشنده و به به زهیی یه، به تهوبه ی بهنده ی خوئی قایل ده بییت و له
هه موو گوناوه کانی خوش ده بییت، دلپاکی و ده روون خاوینی خوای
مهزن نه پانتایی هه یه و نه سنوور.

خوای گهوره و سۆزه مه ند خراپه ی نهوانه به هۆی تهوبه ی راست و
دروستیان به چاکه ده گۆریتهوه، ههر کرده وه یه کی خراپیان چاکه یه کی

له شويڼ داده نې، توش که باسي کردهه خراپه کاني خوت کردهه
لييان ته و بهت کردهه و به دل و دروونېکي پاک و خاوين دهستت به
نیش و کاری چاک کردهه، خواي گه ورهش به گه وره يي و ميهره باني
خزي کردهه خراپه کاني ماوهي پيشووت به چاکه ده گورې، بهم
شيويه همموو خراپه کان که بهنده ته و به يان ليده کات و به راستي روو
له خواپه رستي ده کات و شهوهي چاکه يه دريغي ليناکات خراش
هممووي بڼ به چاکه ده گورېت، که شههش له گه ل بهندهي خزي
ده کات له چاکه و گه وره يي خويه تي، سوپاس و ستايشي بڼ خواي مه زن
که خوي داناي زانايه .

الشيخ ابن باز

تهوبه‌ی کرد نینجا گه‌رایه‌وه سهر تاوانه‌کان

پرسیار: سزای نهو تهوبه‌کاره چیه که چند جارێک له‌سهر تاوانێک تهوبه ده‌کات که‌چی دووباره و سیپاره ده‌گه‌رێته‌وه و هه‌مان تاوان ده‌کاته‌وه و دوا‌ی نه‌مانه‌ش خودای میهره‌بان به تهوبه‌ی ئینجگاری چاکه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کات و چیدیکه ناگه‌رێته‌وه سهر تاوانه‌کان؟ داوا له به‌ریزتان ده‌که‌ین نه‌ه‌مان تی‌بگه‌یین.

وه‌لام: نه‌م تاوانب‌اره تهوبه‌که‌ی راسته، تهوبه‌کانی یه‌که‌م و تهوبه‌کانی دوا‌یی هه‌موو راستن، چونکه هه‌ر جارێک که تاوانی کردووه له‌لای خوا تهوبه‌ی کردووه ئینجا دیسان تهوبه‌ی بۆ خوا کردووه و مه‌رجه‌کانی تهوبه‌ی ته‌واو کردووه و خ‌وای گه‌وره‌ش تهوبه‌کانی لی‌وه‌رده‌گرێت و پ‌یی قایل ده‌ب‌یت نه‌گه‌ر خودی خ‌ۆی پ‌ی نه‌گیرا و گه‌رایه‌وه سهر تاوان و دیسان تهوبه‌ی کردو دیسان کرده‌وی خ‌راپی کرده‌وه و دیسان تهوبه‌ی کرد، نه‌ه‌ش له‌فه‌رمووده‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا هاتووه که ده‌فه‌رموویت:

﴿ قُلْ يٰۤاَعْبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ

اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ الزمر:

واته: نهی موحه ممد (ﷺ) بلی: نهی بهنده کاتم نهی شهوانه‌ی که خوتان زور گونا هبار کردوه، ناتومید مهن له میهره بانی و به زدی خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیته.

به لام گرنگ شهویه که تهوبه که راست بیته و نه گهل خوی گه وره راستگو بیته و له مه زینتی خوی گه وره ترسی له دل بیته، بریاریک بدات که هه همیشه گه رانه وه پاشگه زبوونه وه دوودلی تیدا نه بیته، تهوبه ش تهوبه‌ی سهر زاری نه بیته که له نیو دلی خوی نیازی پاشگه زبوونه وه لیته بیته و دووباره بگه ریتسه وه سهر هه مان گونا هه کان، لهم حاله ته ش که ده گه ریتسه وه سهر گونا هه کان تهوبه‌ی یه که می بو دنووسریت و نه گه ر دیسان گه رایه وه سهر گونا هه کان دوودمین تهوبه‌ی بو دنووسریت و له سهر گونا هه کانی دوی تهوبه که‌ی دوایی لیپرسینه وه‌ی له گهل ده کریت.

الشیخ ابن عثیمین

تهوبه کردن و نویژه چووہکان

پرسیار: من ماوهی چند مانگیك له نویژه کان دابرابووم و به لام نیستا سوپاس و ستایش بو خوای مه زن گهراومه ته وه و تهوبه ی نیجگاریم کردوو و هه موو نویژه کان له کاتی خو یان ده کم و ههروه ها من پیشتر به رۆژوو نه ده بووم و جیگار هشم زۆر ده کیتشا نیستاش تهوبه م کردوو و وازم له هه موو کاره خراپه کان هیناوه، ئایا گه راندنه وه ی نویژه کان که پیشتر نه مکردبوون پئویسته بیانگیژمه وه یا نا؟

وه لام: پیرۆزبایی له و برایه ده کم که خوای گهوره به تهوبه کردن چاکه ی له گه ل کردوو و گهراوه ته وه سه ر ریبازی راست و نه وه ی خوا له سه ری پئویست کردوو و گهراوه ته وه سه ر ریبازی راست و نه وه ی خوا له سه ری پئویست کردوو له نویژو رۆژوو به چاکه ی جیبه جی یان ده کات، داوا له خوای گهوره ده کم که له سه ر بریاری خو ی جیگی ر بکات و خیر و چاکه ی زۆر بکات و ئیمانی بداتی و باغخاته پال کۆمه له ی چاکترین دلنیاکار موحه مه د پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا من پیی ده لیم: تهوبه کردنت له گونا هه کان، گونا هه کانی پیشتر که کردوو ته ده یانسری ته وه، تهوبه کردنت له نویژنه کردن (له وانسه ی که پیشتر به سه رچوو ه) گونا هه کانی نویژ نه کردنت ده سرتی ته وه، خوای به خشنده و

میهره بان بهم تهویه بهت له سه رجه م گونا هه کانی سه رده می پیشو
خوش ده بیت به فەر مووده ی خوا که له م ثایه ته دا ده فەر موویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ

اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾

الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه مهد (ﷺ) بلی: نهی بهنده کاتم نهی نهوانه ی که
خوتان زور گونا هبار کردوه، ناتومید مه بن له میهره بان ی و به زه یی
خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیت،

خوای گه وره له وه سفی خواناساندا ده فەر موویت:

قَالَ تَعَالٰی ﴿ وَالَّذِیْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ

ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنْ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ

یُبْصِرُوْا عَلٰی مَا فَعَلُوْا وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِیْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ

اَجْرُ الْعٰمِلِیْنَ ﴿۱۳۶﴾ آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶

واته: وه ئهوانه ی که کاتى کرده وه به کی ناشیرین ددکهن، یا سستم له خویان ده کهن، که یادی خویان کرده وه، ئینجا داواى لیبووردن ده کهن بؤ گونا هه کانیان، ئایا کی دهبورى له گونا هه کان، بیجگه له خوا، وه بهردوام نابن، له سه ره وه ی که کردوویانه، له کاتیکدا بزائن (گونا هه)، ئا ئهوانه، پاداشتیان لیبوورده، له لایهن په روه ردگار یانه وه، و چند باخاتیک (به هشتیک)، که رووباره کان دهرۆن به ژیریاندا، ئه مینه وه له وه به هشتانه دا به هه می شه یی، چند چاکه پاداشتی چاکه کاران.

ئیر به گویره ی ئه مه ئه و نوێژو رۆژووانه ی که پیشتر لی ی چون و نه یکردون پیویست ناکات بیانکاته وه به لām ئیستا پیویسته له سه ری له سات و وهختی نوێژه کان ئاگاداریت و رۆژووه کان هه مووی بگریت و ده ست به کرده وه ی چاک بکات و له شتی نادروست چاو نه پۆشیت و به رانه ره قسه ی پاشله و بوختان و سوکایه تی به ئیمانداران ده می خوی دانه خات و، ده می به بی ناوه یئانی خوی گه و ره نه کاته وه هه موو ده میك له خوی میه ره بان بپاریته وه وه کو ته وه به کاریک به شداری کۆره ئاینیه کان بکات و له ئیمانداره چاکه کانیش نزیک بیته وه.

په شيماني له ته و به شكاندن

پرسيار: من گه نجیكم ته مه نم (۲۱) ساله و ماوه ی چوار ساله
 ناشنايه تيم له گه له هندی گه نجی ئيماندار پيدا کردو خوی گه و ره
 له سر دهستی نه مانه ریگای رووناکي بو کردومه و هو سوپاس و
 ستایش بو خوا که له ناسینی خودی خوی ناسانکاری بو کردم، له گه له
 نه برایه به پرتزانه ماوه ی نزیکه ی سال و نیویک به رده و ام بووم و هر
 له ماوه یه ش نه و دی خو و ره و شتی چاکي گه نجی موسلمانان پیره و م
 کرد، له ماوه ی نه سال و نیوه له لایه ن خزم و کهس و کاره نزیکه کانه م
 تووشی بی ئومیدی بوومه و چونکه له هر جولانه و هو کرده و یه ک
 گالته یان پی ده کردم و له هندی شتی دیکه ش رسوا و سووکیان
 ده کردم و هو، به رگه ی هه موو نه مانه م گرت، که چی دوی ماوه یه ک
 به رانه ر نه م شالاه و ی خزم و کهس و کارم نه متوانی چی دی به رگه
 بگرم، و ازم له م هاو پرتیانه هیناو، گه رانه و هه سه ر دؤخی جاران،
 له مافه کانی خوا سل بوومه و هو فهرانمؤشکران، دهستم به نیش و کاری
 خراب کرده و، له وانیه له م په شیمان بوونه و یه و به جیهیشتنی هاو پرتیه
 ئیمانداره کان به لایه کی گه و رده م به سه ر خوم هینا بیست و گونا هیکی
 ئیجگار گه و رده م کرد بی، ئیستاش من له په رووشی و په شیمانیدا ده ژیم،
 تکا له به پرتزتان ده کهم له و دی من تیی که و تووم ریگای دهر باز بووم بو

دیاری بکن، نهو کتیبانهش چیه که بو خویندنهوهیان ناموزنکاریم ده کهن؟

وه لام: پیویسته له سهرت تهویه بو خوای میهره بان بکهیت. راستییه که شی: په شیمانبوونه وه له وهی کردووته له گونا هه کان، وازلیهیتانیان، هوشیار بوون لی، نیازو بریاری راستگو که جاریکی دی له ترسی خوا نه گهریته وه سهر نه م گونا هانه، نارزه زوی راست لهو پاداشتهی که بهرانبهر گهرانه وهت له لایهن خوای ده سه لاتداره وه وهرده گریت.

تهواوی تهویه ش: نه گهر سته مت له که سینک کردبوو، یا شتی یا مافی که سینکت له لا بوو، سته مه که له سهر که سه که هه لده گریت و شت یا مافی که سه که ش دده گهرینیته وه یا مافه که ی دده دیته وه. خوای شکومه ند ده فرموویت:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١.

واته: هه مووتان تهویه بکن و بگهرینه وه بو لای خوا، نهی نیمانداره کان، تا رزگارو سهرکه وتووین. هه میسه خوای گه وره که داپوشه ری که م و کوری بهنده کانی خۆیه تی ده فرموویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن
يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ﴿التحرين : ٨﴾

واته: نهى نهوانهى كه باوه رتان هيناوه، بگه رپنهوه بو لاي خوا، به
گه رانه وه به كى ني جگارى، تا په روه ردگار تان له گونا هه كات تان خوش
بييت وه بتاخاته نيو باخاتينكه وه، كه ده روا به ژيرياندا جوگه ناوى
زور. هه ميشه پيغه مبه رمان (ﷺ) ده فرمو ویت: (نه مهى له لاي
برايه كى خوى سته ميك له نامووس يا هر شتيكى دى هه بوو تا زوه و
كاتى به سهر نه چوه با حلالى بكات، نه گه ر كرده وهى چاكى هه بوو له
كرده وه چاكه كه برى سته مه كه وه رد دگيريت و نه گه ر كرده وهى چاكيشى
نه بوو كرده وه خراپه كانى سته مليكراوه كه لى بار ده كريت. (أخرجه
البخاري في صحيحه).

زور له نايهت و فرمووده ي ديكهش بهم مانايه وه هه به.
هه روه ها ناموزگاريت ده كه م: گرنكى به قورناني پاكي كتيبى خوا
بدهيت و، كارى پى بكهيت و، زور بيخوينيسته وه، لى وردبيسته وه و پتر
زهين له نايه ته كان بدهيت، نه مهش شكودارترين كتيبسه و مه زنترين
كتيبه و، راستگوترين كتيبسه، هر نه مهش كتيبى خواى گه وره به كه
هيچ كه موكورى نيبه و دابه زينراوى داناي ستايشكاره، هر نه ويش

به سوودترین کتیبه و له باره ی نه خوشیه کانی دل و کومه لگه کان ته و او
کاره هه روه کو خوی شکومه ند ده فهرموویت:

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴾ ﴿٩﴾ الاسراء: ٩

واته: به راستی ئەم قورئانه رینموونی ده کات، بو ریبازو
به رنامه یه ک که راسترینه.

هه میسه خوی مهزن ده فهرموویت:

﴿ تَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿٥٧﴾ يونس: ٥٧.

واته: نهی خه لکینه، بئگومان بو تان هاتوه، ناموژگاری (قورئان)
له لایه ن په روه ردگار تانه وه، وه شیفاو چاره یه بو نه وهی له ناو دل و
ده رووتان دایه، وه رینموونی و میهره بانیه بو برواداران.
ديسان خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿ كَتَبَ آتْرَافَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿٢٩﴾ ص: ٢٩

واته: (ئه م قورئانه) کتیبیکی پیروژه نارودوومانته خواره وه بو تو،
بو نه وهی بیو بکه نه وه له نایه ته کانی وه خاوه نانی بیروژیری په ندی لی
وه ربگرن.

ديسان ناموژگاريت ده كه م: كتيبہ كاني خه لكى سوننه ش به وردى

بخوښتته وه .

له مانه :

- التوحيد للشيخ محمد بن عبد الوهاب، رحمه الله.
- العقيدة الواسطية لشيخ الاسلام ابن تيمية.
- إغاثة اللهفان للعلامة ابن القيم.
- الاربعين النووية وتتمتها للحافظ ابن رجب.
- عمدة الحديث للشيخ عبدالغني بن عبدالواحد المقدسي.
- بلوغ المرام للحافظ ابن حجر.
- صحيح البخاري، ابن العباس زين الدين الزبيدي.
- صحيح مسلم، الامام زكي الدين عبدالعظيم عبدالقويم المنذري.

پیرست

ناموزگاری بۆ کهنجانی نه تهوهی موسلمان
ئه حکامه کانی تهوبه
کاروکردهوه به نیاز پاکی
تهوبه ده رگای والایه
چۆنیهتی رزگار بوون له سه رینچی و گونا هه کان
دریابه یاوه ری خراپه کاران مه که
حوکمی گالته کردن به قسه وه کو کوفر یا جویندانی ناشیرین
سزای نهوهی گالته به ئیمانداران ده کات
سووده کانی تاقیکردنهوهی بروادار
بروا بوون به خود
خوای گه وره نهوهی مه به سستی بێ رینگای رزگاری پێ نیشان ده دات
له گه ل خوا له تهوبه ی ئیجگاری راستگۆبه
مه ترسی بریاردان

ترسان له سزای خوا

لاسا بیکردنه وه یا خو به نافرته چواندن

گو بجاوترین شیواز له بانگه وازدا

له نیازی خوته له گهله خودا راستگوبه!

سزای فرۆشتنی شتومه کی حه رام

خو اهرستی به پیتی توانا

به شه کانی کارو کرده وه چاکه کان

گه غیبه ک نو بزه کان ده کات و هه ندی کرده وهی خرابیش ده کات

پنویسته نو بزه کهر بی بو غزینیت

ده ست به وه خته وه گرتن له ره مه زاندا

ناموژگاریم بز برابیه کانم

سزای نیاز کار بز وازهینان له کرده وهی خراب

ناموژگاری بز نه وانهی وازبان له نو بزه هیناوه...

له جگاره کیشان دوور بکه وه

سزای نه وهی سوننه تی پیغه مبه ر پی نه و ناکات

رینگای تهوبه کردن

گه غنیک نهرکه کانی ناینیش جیبه جی ده کاتر کردهوی خراییش
ده کات

پاسار هینانوره بڑ تابه ته کانی خودا

گه غنیکمی تهوبه کار پرسیار ده کات

نایا تهوبه کار نویژو رۆژووه کان جیبه جی ده کات

باشی داواکردنی لینبورردن

وهسوه سدی شهیتان

تهوبه ی تیجگاری گونا هه کان ده سریتتهوه

خویندن و زانستی شرعی

تهوبه کردن له زینا

قسهی دهروون بڑ نه نجامدانی کردهوی خراب

تهوبه و گه راندنوهوی نویژه چوهه کان

زانپاری بانگهواز بڑ خواپهرستی

به رده و امپورن له سهر تهوبه کاری

به رده و امی له سهر خواپهرستی

له و دانیشتنانهی قسهی پاشمله و بوختانی لیده کریت خوت بیاریزه

ههستکردن به پهسه ند نه بوونی تهوبه

تهوبه ی کرد ئینجا گهراپه وه سه ر تاوانه کان

تهوبه کردن و نویژه چوه کان

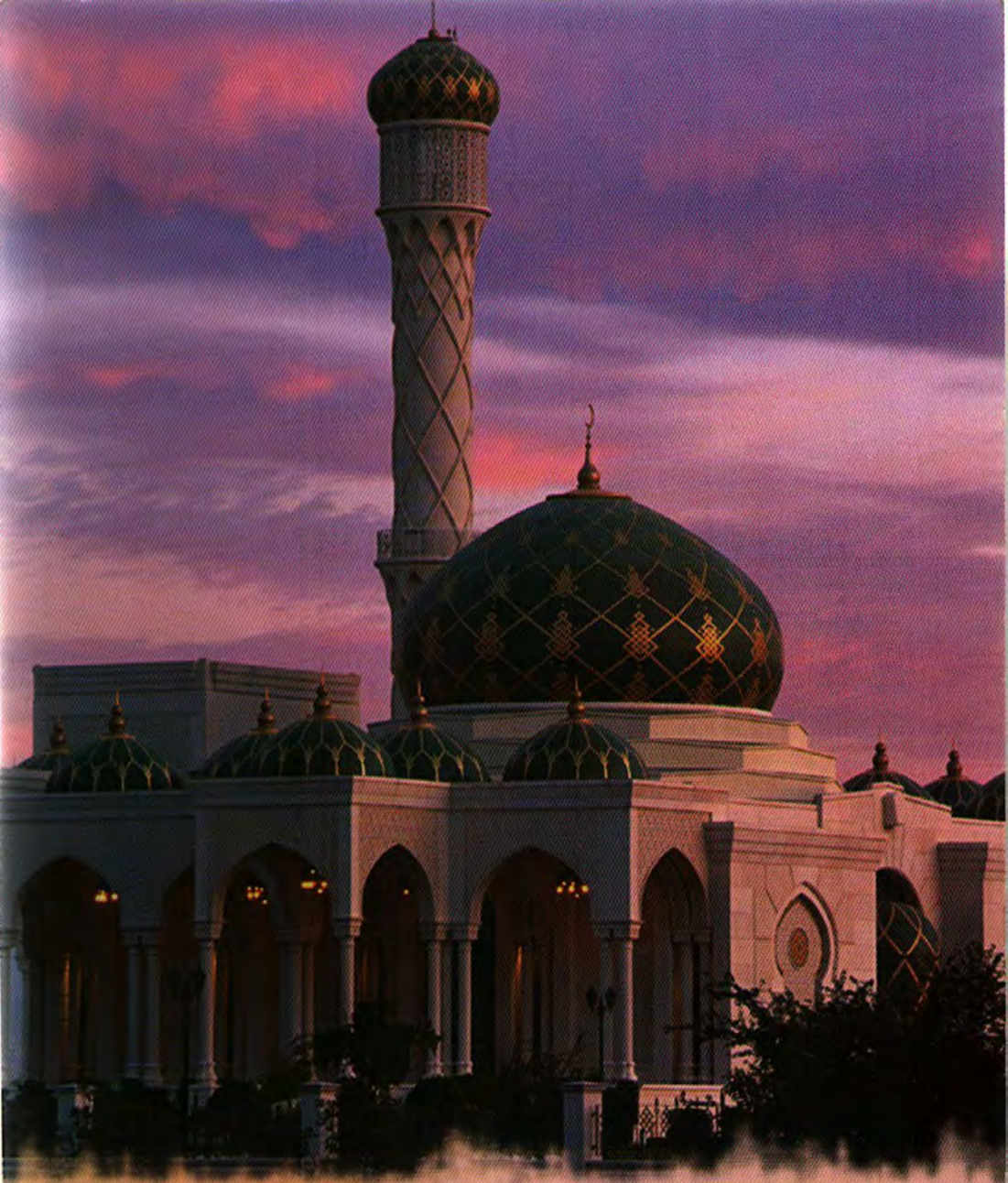
په شیمانی له تهوبه شکاندن

نرخه 5000 دیناره

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نرخى (5000) دیناره
2013

چاپخانه شهاب
0750 448 3811